

Šolsko glasilo
Osnovna šola Šmarjeta

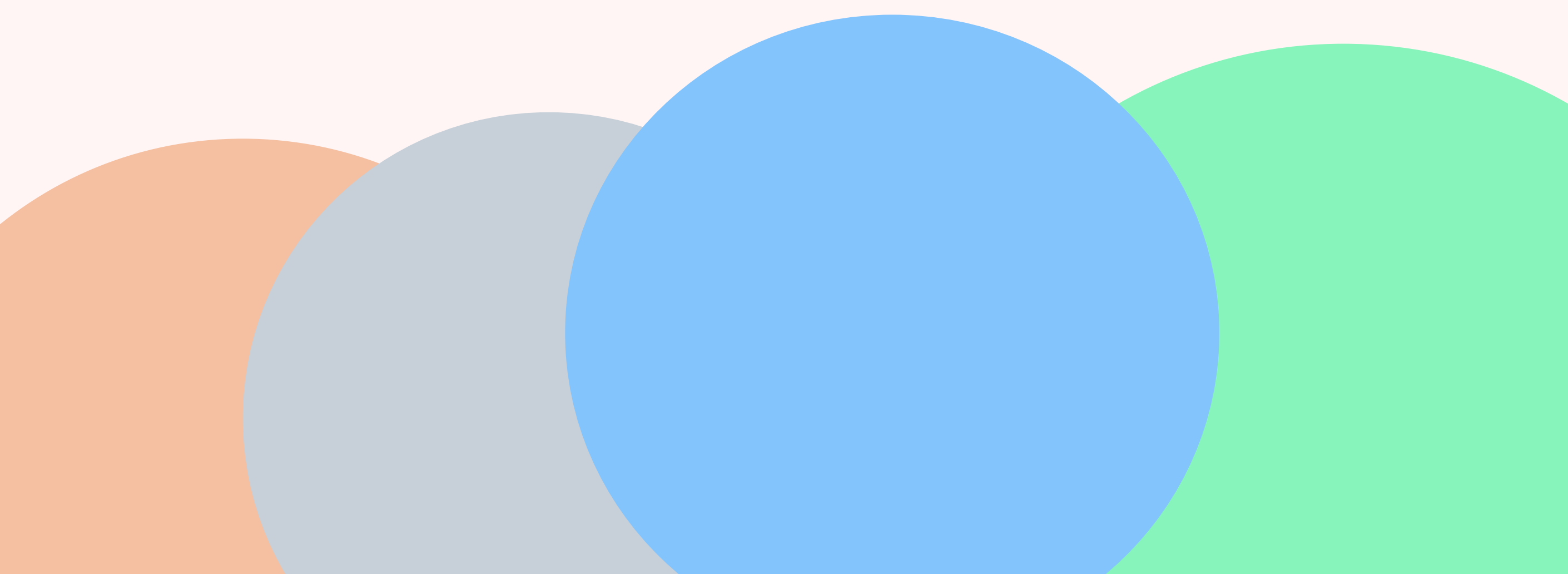
KAMENČKI

Šmarjeta, april 2022

KAZALO

- 1. A razred
- 1. B razred
- 2. A razred
- 2. B razred
- 3. A razred
- 3. B razred
- 4. A razred
- 4. B razred
- 5. A razred
- 5. B razred
- 6. A razred
- 6. B razred
- 7. A razred
- 7. B razred
- 8. A razred
- 8. B razred
- 9. A razred
- 9. B razred

Rešitve križank in kvizov

KAKO JE BITI OTROK

KO SI OTROK, LAHKO POMAGAŠ MAMICI LIKAT, PEČI PALAČINKE. KADARKOLI HOČEŠ, LAHKO GREŠ SPAT. LAHKO SI NA DVORIŠČU, SE IGRAŠ Z MUCKOM ALI KUŽKOM. Z OČIJEM ALI MAMICO GREŠ LAHKO NA SPREHOD V GOZD ALI NA OBISK K PRIJATELJEM. S STARŠI BEREŠ KNJIGE, OBIŠČEŠ BABICO. KOT OTROK SEM VESELA, KAKŠEN DAN PA TUDI PRESENEČENA, RECIMO, DA ME PRESENETIJO STARŠI, DA SE GREMO SANKAT.

EMA ČERČEK, 1. A

ČE BI IMEL SUPERMOČ,

BI ŽELEL POSTATI NAJHITREJŠI NA SVETU. PREHITEL BI AVTE IN NA HITRO BI NAREDIL PET KROGOV OKROG SVETA.

LOVRO BOBIČ, 1. A

ČE BI IMEL SUPERMOČ,

BI PRISKOČIL VSAKEMU NA POMOČ.

VSEM OTROKOM DARILA BI DAL

IN SE OB TEM NASMEJAL.

SAJ VSI BILI BI SREČNI IN VESELI,

KER POLNO IGRAČ BI IMELI.

ŽIGA KERMC, 1. A

ČE BI IMEL SUPERMOČ,

BI IMEL ČAROVNIŠKO PALICO IN BI SPREMENIL, KAR BI ŽELEL. IMEL BI OČALA, DA MI ŽAREK NE BI SVETIL V OČI. SPREMENIL BI SE V ČRNO OBLEKO IN IMEL ČEVLJE. IMEL BI KRONO IN BI JO SPREMENIL V ŽABO. IZ ŽABE V ČRVA IN IZ ČRVA V POLŽA. POTEM PA NAZAJ V KRONO. KRONO BI PODARIL KRALJICI.

FILIP CVETEK, 1. A

ČE BI IMEL SUPERMOČ

NIK LUZAR, 1. A

NAŠE PRVO ŠOLSKO LETO

PRVI DAN VESELO PRED ŠOLO SMO STALI,

SAJ PRAVI ŠOLARJI SMO POSTALI.

ZA VRAT RUMENE RUTKE SMO DOBILI

IN V SVOJ RAZRED PONOSNO SMO STOPILI.

SEDAJ SE RADI UČIMO,

DA VELIKO NOVIH ZNANJ PRIDOBIMO.

UČENCI 1. A IN UČITELJICA IRENA

KDO SEM JAZ

JAZ SEM LAN, SEM V ŠOLI

IN NE ZASPAN.

RAD NORIM, SE UČIM

IN S PRIJATELJI SMEJIM!

LAN KODRIČ, 1. A

MOJ NAJLEPŠI DAN

SO MAŠKARE VSAK DAN.

KROFE SPEKLI SMO

IN SE ZABAVALI DO NOČI.

OBLEKEL SEM SE V POLICAJA,

KER V OMARI NISEM NAŠEL ZMAJA.

ZA ZAJTRK SEM POJEDEL MASTEN KROF,

NAJEDEL SEM SE KOT GROF.

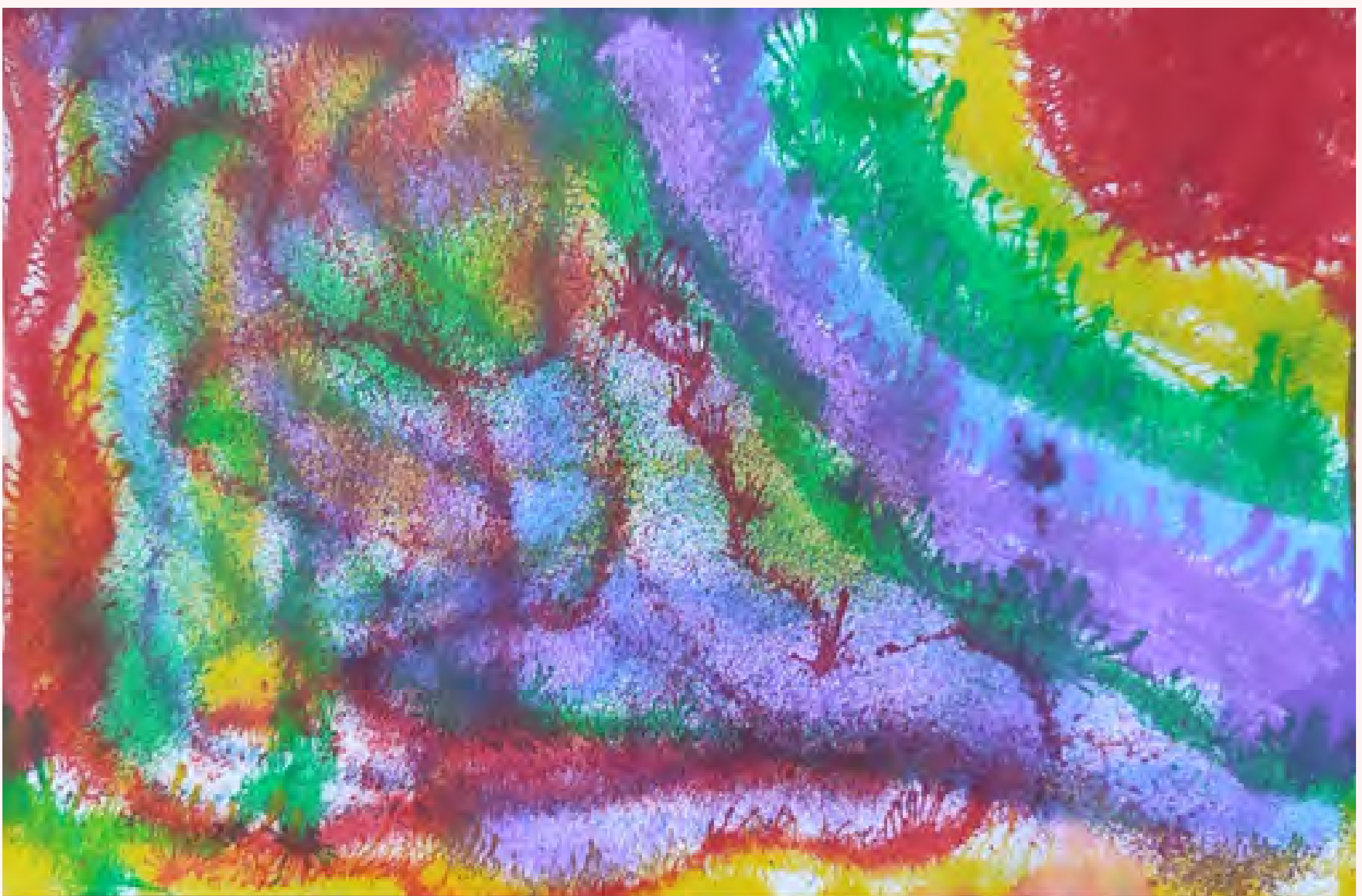
UČENCI 1. A IN UČITELJICA 1. A

MOJE NAJLEPŠE SANJE

BILA SEM PRI MAVRICI. NA KUPU SEM VIDE LA VELIKO SLADKARIJ. IZ MAVRIČNEGA OBLAKA SO ZAČELE DEŽEVATI MAVRIČNE KAPLJE. LEGLA SEM MED SLADKARIJE IN DELALA ANGELČKE.

ZARJA HITI, 1. A

ZARJA HITI, 1. A

ČE BI SE VRNILI DINOZAVRI,

Z MLADIČKOM BI ŠEL OČI NA SPREHOD. NA POTI BI SE USTAVILA
IN JEDLA MALINE. ŠLA BI DO REKE IN POPILA MALO VODE. ŠLA BI
NAPREJ IN HRUSTALA LISTJE. VRNILA BI SE DOMOV.

KRISTJAN BOŽNIK VDOVČ, 1. A

MLADENA STOJNIĆ, 1. A

ČE BI BILI GLAVNI PRI HIŠI,
BI LOVILI ZELENE MIŠI.
BI SE ŽOGALI V HIŠI,
VEČERJALI BI SLADOLED,
POZNO SPATI BI HODILI,
PO POSTELJI BI SOK POLILI.

ČE BILI BI GLAVNI PRI HIŠI,
HIŠI MIŠI, GATE PIŠI,
BI NORELI KOT DIVJE MIŠI.

Rime so lovili učenci 1. B z učiteljico Kristino

ČE BI IMELI SUPERMOČ,
BI POŠASTI ODGANJALI VSO NOČ.
BI LETELI, LJUDEM BI POMAGALI,
SPREMINJALI BI ČAS,
NEUNIČLJIVI BI POSTALI.

ČE BI IMELI SUPERMOČ,
BI SPREMENILI SE V ŽIVALI.
LAHKO NEVIDNI BI POSTALI
IN V ZRAKU BI PLESALI.

Rime so lovili učenci 1. B z učiteljico Kristino

MOJ NAJLEPŠI DAN

MOJ NAJLEPŠI DAN JE BIL, KO SMO SE ŠLI Z BRATCEM TIMIJEM, KLEMNOM IN MAMI SANKAT NA LISCO. TAM SO NAS ŽE ČAKALI MOJA PRIJATELJICA GAJA IN NJEN ATI. PA TUDI PSIČKO MIMI STA IMELA S SABO. S SANKAMI IN BOBOM SMO SE SPUŠČALI PO HRIBU. KAKO JE LETELO! ENKRAT STA SE SKUPAJ SPUSTILA MAMI IN KLEMEN IN STA TAKO LETELA, DA JE MAMI PROTI KONCU KAR NAENKRAT VRGLO DOL S SANK IN JE Z RITO DRVALA PO TLEH IN SE PREVRAČALA PO HRIBU NAVZDOL. TAKO JE BILA SMEŠNA, KO SE JE VRAČALA NAZAJ GOR IN V SMEHU STOKALA, KAKO JO VSE BOLI. PA PSIČKA MIMI JE BILA TAKO HECNA, KO JE TEKALA ZA NAMI GOR IN DOL. POTEM SE JE STEMNILO IN SMO ŠLI ŠE DO GAJE DOMOV, KAR JE BILO NAJBOLJŠE, KER NAM JE GAJIN ATI SPEKEL PALAČINKE. NJAMIIII, KAKO SO BILE DOBRE! IN Z GAJO SVA UGASNILI LUČI IN PRIŽGALI TAKE PISANE LUČKE IN GLASBO NA VES GLAS IN SVA IMELI DISKO! PLESALI SVA IN PELI V MIKROFON, TAKO DOBRO ZABAVO SVA IMELI! BILO JE ZELO LUŠNO IN TO JE BIL EDEN MOJIH NAJLEPŠIH DNI. UPAM, DA SE KMALU SPET PONOVI. KADAR GREMO K GAJI, JE VEDNO ZELO LEPO IN ZELO JO IMAM RADA.

ELA AMF, 1. B

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI, BI SE ŽOGALI V HIŠI.

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI, BI SE IGRAL V HIŠI IN NOSIL BI KRONO.

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI, BI VOZIL AVTO IN PIL BI VODO.

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI, BI SPAL IN ZJUTRAJ BI SE ZBUDIL IN BI JEDEL ZA ZAJTRK PEČEN KRUH IZ PEČICE.

ČE BI BIL JAZ GLAVNI PRI HIŠI, BI JO OBRNIL NA GLAVO.

ADAM JAKIČ, 1. B

MOJ NAJLEPŠI DAN

MOJ NAJLEPŠI DAN JE, KO SMO ŠLI NA MORJE. TAM SEM SE NAUČILA PLAVATI. IGRALA SEM SE S KLAVDIJO. HODILI SMO NA SLADOLED IN SE ZELO ZABAVALI. TO JE BIL MOJ NAJLEPŠI DAN.

ANASTASIJA SREBERNIČ SINKOVIČ, 1. B

ČE BI IMELA SUPERMOČ ...

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI LAHKO SKAKALA VISOKO KOT ZAJČEK, DA BI LAHKO DOSEGLA OBLAKE IN BI LAHKO GLEDALA SVET.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI S KOLESOM HITRO PRISPELA NA CILJ TER PREJELA MEDALJO.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI IMELA KRILA, DA BI LAHKO LETELA IN LEPO LEŽALA NA OBLAKIH.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI HITRO TEKLA KOT VETER, KI BI ME PONESEL V ZRAK.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI LAHKO POSTALA NEVIDNA IN ME NE BI NIHČE NAŠEL.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI LAHKO PRIKLICALA SONCE, DA BI STOPILED.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI LAHKO DALA OBLAKE NA PRAVO MESTO IN SE NANJE ULEGLA.

ČE BI IMELA SUPERMOČ, BI USTAVILA LETNI ČAS NA POMLAD, KER JE LEPA IN CVETOČA S PRIJETNIM SONČKOM, IN POLETJE, KO BOM IMELA POČITNICE IN ROJSTNI DAN, KER MI JE VŠEČ, DA SE LAHKO DRUŽIM S SVOJO DRUŽINO, PREDVSEM IMAM ZELO RADA MOJO SESTRICO EVO IN BRATCA OŽBEJA.

AJDA ŠTIMPFELJ, 1. B

MOJ NAJLEPŠI DAN

MOJ NAJLEPŠI DAN JE, KO PRAZNUJEM ROJSTNI DAN.

TAKRAT PRIDEJO MOJI FRENDI,

VSI SO OBLEČENI ZELO TRENDI.

TAKRAT PRAZNUJEM IN PIJAČO PIJEM,

MOJIM PRIJATELJEM TORTO SKRIJEM.

OD ATIJA DOBIM LUŠTEN TOBOGAN IN ČAROBEN MOJ ROJSTNI DAN.

ĐORĐE STOJNIĆ, 1. B

PRIŠLI SO DINOZAVRI V NAŠE MESTO,

DA BI SE IGRALI Z NAMI.

TODA NISTE VEČ NE MAJHNI

IN NE VEČ MLADI.

PRIŠLI STE DINOZAVRI,

OGROMNI IN MOGOČNI.

KAKO NAJ SE IGRAMO Z VAMI?

VAL TEROPŠIČ, 1. B

POSTALA SEM ODRASLA ZA EN DAN

POSTALA SEM ODRASLA IN PO STROPU SEM HODILA,
COCA COLO CEL DAN SEM PILA.

V SLUŽBO SEM HODILA

IN NIČ NISEM SE UČILA.

OTROKOM SEM UKAZOVALA,

NIČ JIH NISEM KAZNOVALA.

VEČERJALA SEM SLADOLED,

KUHALA SEM JUHO IN NOTRI DALA SLADEK MED.

SPAT OB POLNOČI SEM ŠLA,

ZJUTRAJ VSA PRESTRAŠENA SEM BILA.

SAJ KO SEM SE ZBUDILA,

SPET V MAJHNO SEM SE SPREMENILA.

RUBI TURK, 1. B

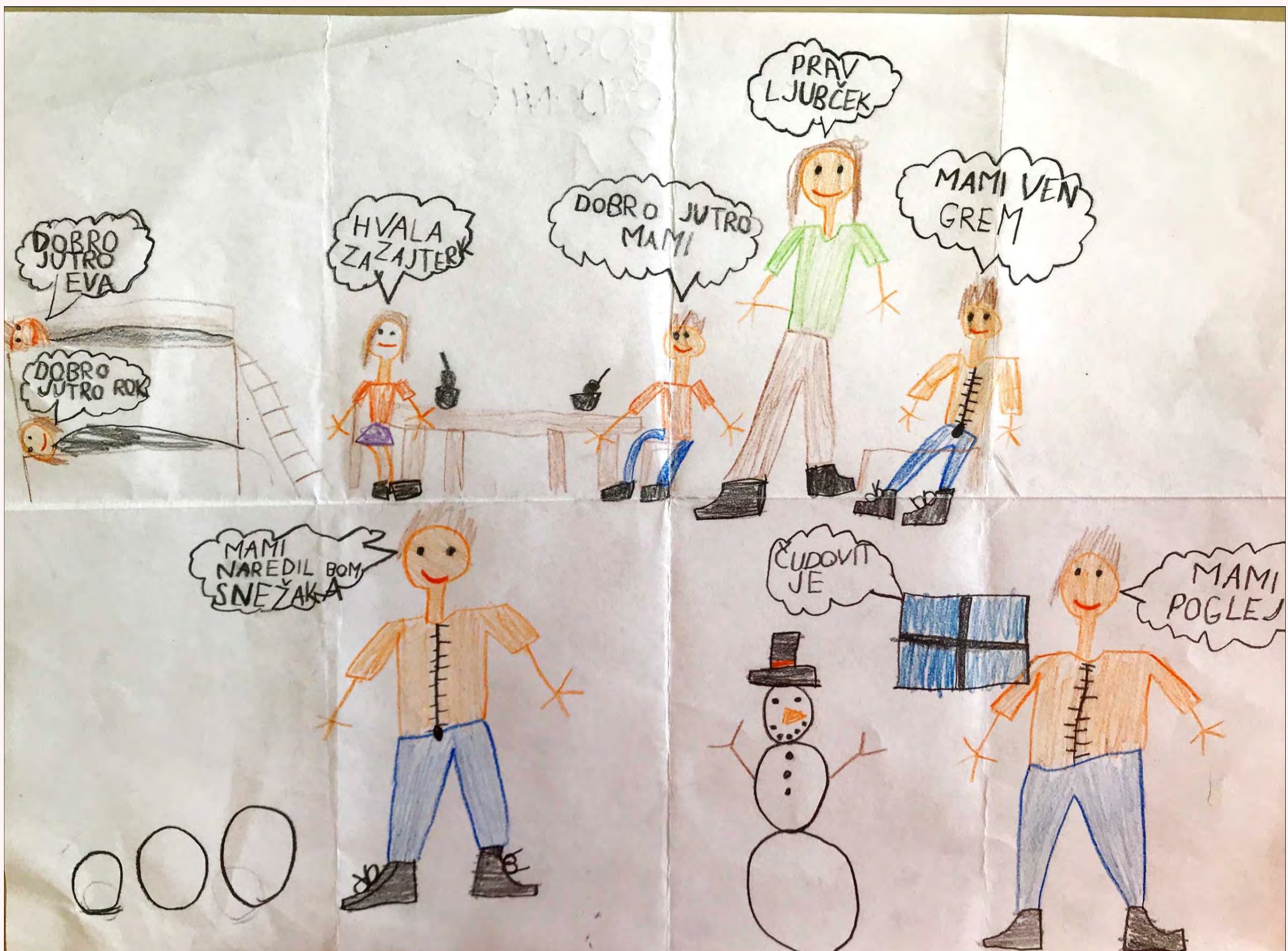

GAŠPER ŽGAJNAR, 1. B

MOJE NAJLJUBŠE SANJE

Nekoč se je rodil slonček Borut. Rodil se je v Šmarjeti. Rodila ga je mama Bojana in imel je očeta Jožeta. V Šmarjeti je bila poplava in starša je odneslo stran. Slonček Borut pa je ostal v brlogu. Zelo je zrastel in zagledal, da ni staršev. Odšel je k babi Lerki in dedku Jožetu. Povedala sta mu, da je starša odnesla voda. Tako sta prišla domov in pogledala sta v brlog. Nista ga videla. Pogledala sta še k babi in dediju in ga zagledala. Slonček Borut ju je zagledal in ju objel. In njegove sanje so se mu uresničile.

Rok Udovč, 2. A

Borut Čadonič, 2.A

Taja Gerzetič, 2. A

ŽELIM SI LETEČI BALON

Velik leteč balon

letel je, letel je čez gore,

da bi videl,

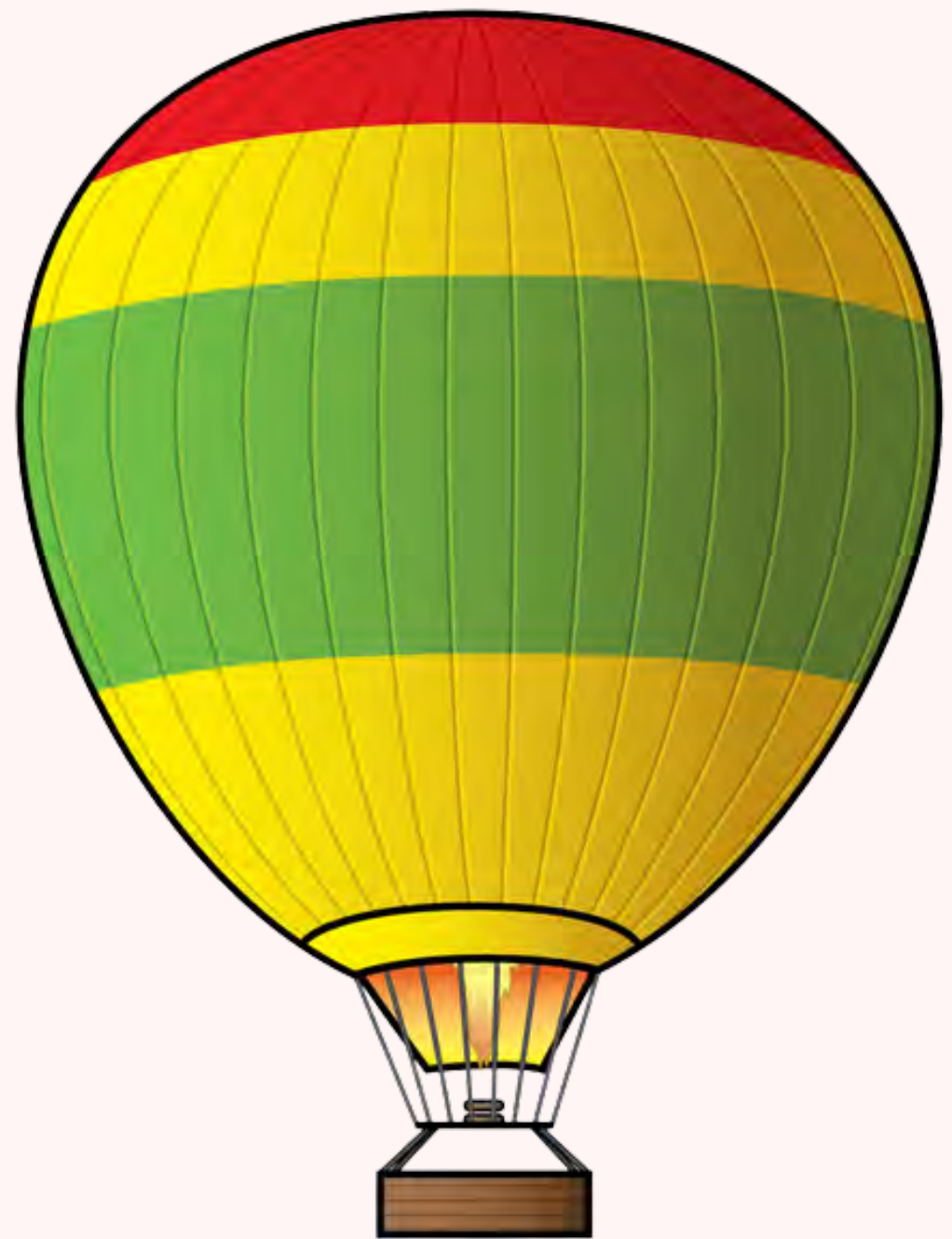
kaj dogaja se.

Na drugi strani gore,

pa nič ni bilo,

samo zelena zemlja in gore.

Nela Radivojević, 2. A

VRNILI SO SE DINOZAVRI

NEKOČ JE ŽIVEL ZNANSTVENIK, KI MU JE BILO IME NIK. BIL JE VODJA EKIPE RAZISKOVALCEV, KI IŠČEJO OSTANKE DINOZAVROV.

NEKEGA DNE JE NIK NAŠEL JAJCA OD DINOZAVROV. NAROČIL JE HELIKOPTER, DA BI ČIM PREJ PRIŠEL DO DRUGIH ZNANSTVENIKOV.

KO JE HELIKOPTER PRISPEL, JE NIK VSTOPILO. KO JE PRISPEL DO RAZISKOVALNEGA CENTRA, SE JE SPREHODIL PO TEMNEM HODNIKU. PRIŠEL JE DO SOBE IN POTRKA NA VRATA. ODPRL JIH JE NJEGOV PRIJATELJ OLIVER. NIK MU JE POKAZAL DINOZAVROVA JAJCA, KI JIH JE NAŠEL IN OLIVER JE BIL NAVDUŠEN. HITRO STA STEKLA K DRUGIM ZNANSTVENIKOM. JAJCA SO DALI V GRELNO NAPRAVO.

ČEZ NEKAJ DNI SE JE IZ ENEGA JAJCA IZVALIL MALI TRICERATOP. NASLEDNJI DAN SO SE IZVALILI ŠE DRUGI DINOZAVRI: ANKILOZAVER, STEGOZAVER IN BRAHIOZAVER.

TAKO SO SE DINOZAVRI VRNILI NA ZEMLJO. ZNANSTVENIKI SO ZGRADILI DINOPARK, KJER SO ŽIVELI DINOZAVRI DO KONCA SVOJIH DNI.

Neja Blažič, 2. B

VRNILI SO SE DINOZAVRI

AMALIJA DAROVEC, 2. B.

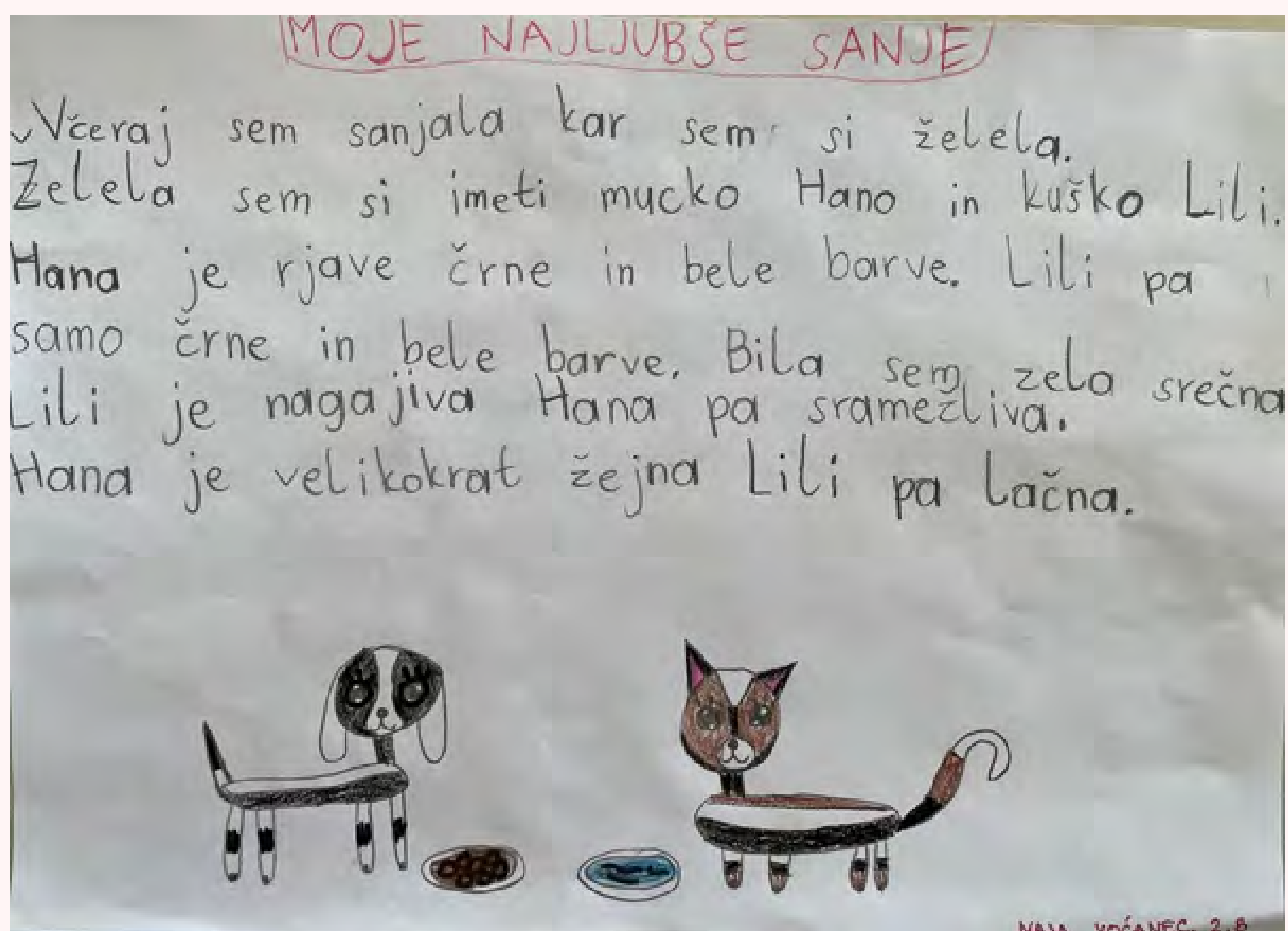
NEKEGA DNE SO ŽIVALI OPAZILE
 VELIKANSKE STOPINJE. SRNA JE REKLA:
 ŠTO JE VELIKANSKI JEŽ JE TRDIL DA JE
 ČLOVEK ŽELVA PA JE MISLILA DA JE DINOZAVER.

SLEDILE SO IN PRIŠLE V DŽUNGLO
 TAM SO BILE PALME IN VELIKO TRAVE
 IN LISTOV, KI SO ZASTIRALI POT. KO SO
 PRIŠLI IZ DŽUNGLE SO ZAGLEDALI
 SVET DINOZAVROV

Amalija Darovec, 2. B

Naja Vočanec, 2. B

Zgodba o Vikingih

Nekoč, pred davnimi časi so živeli Vikingi. Imeli so kmetije in bojevnike. Bojevniki niso napadali, ampak so samo branili vas. Kmetje in obrtniki pa so preživljali vas. Nekoč so jih napadli vitezi. Vikingi so popravili vas in se veselili.

Nikolaj Škrbina, 3. A

Moj najlepši dan

Zbudila sem se v prekrasno jutro. Oblekla sem se in pozajtrkovala. Z mami sva šli na igrišče. Mimo je prišla mamina prijateljica. Ustavila se je. Z njo je bila njena hči Manca. Ko sta se mamici pogovarjali, sva se midve igrali. Bilo je že pozno in morali smo domov. Naslednji dan je Manca prespala pri meni. Igrali sva se s »popiti«. Pojedli smo kosilo. Mami je predlagala, da gremo v kino. Po kinu smo šli v Mcdonalds. Manca je šla domov in naslednji dan spet prišla k meni. Bilo je lepo.

Tara Robek, 3. A

Moj prosti čas

Lara Strašek, 3. A

Nika Prešeren, 3. A

Liza Odlazek, 3. A

Maks Kaplan, 3. A

Nika Prešeren, 3. A

Nikolaj Škrbina, 3. A

Tara Robek, 3. A

Želim si

Želim si sestrico. Če bo moja sestrica prišla na svet, jo bom čuvala. Ko bo imela mami opravke, jo bom previjala, dajala spat. Ko bo stara dve leti, jo bom hranila. Ko bo večja in stara 8 let, bom jaz dvajset. Če se bova skregali, naju bo mami kaznovala in bova morali vsaka v svojo sobo. Neja bo sestavljala sestavljanke, jaz pa igrala igrice. Potem bo mami naredila kosilo in z Nejo se bova pobotali.

Tisa Virant, 3. A

Želim si

Želim si, da bi prišli dinozavri na zemljo. Potem bi jih ujel in hranil. Spustil bi jih v ogrado, jih preučil, udomačil in naredil kmetijo dinozavrov. Čez čas bi jih spustil v divjino in obogatel. Živel bi srečno do konca svojih dni.

Jaka Štimpfel, 3. A

Koronavirus

Nekega dne se je začel nenavaden virus. Začeli smo nositi maske in upoštevati PCT pogoje. To pomeni prebolelost, cepljenje in testiranje. Nekega dne je vlada govorila, da če si prebolel, ti velja 6 mesecev. Tako nismo smeli nič, nismo smeli v trgovino ali na počitnice. Skozi maske nismo mogli dihati. Testi so kazali negativno, a čez tri dni je isti test kazal pozitivno. Če si prebolel, so določili, da se ni treba testirati 45 dni. Počasi smo nehali upoštevati PCT pogoje. Nehali smo nositi maske. Ta virus je izginil.

Lara Strašek, 3. A

Če bi imela supermoč

Imela bi štiri supermoči. To bi bile nevidnost, letenje, hitrost in prijaznost. Želim si še teleportacijo. Toda mama mi dovoli imeti samo štiri supermoči, a jo bom skušala pregovoriti. Prepričevala jo bom vsak dan. Nekoč se mi bo posrečilo in me me bo poslušala ter mi dovolila.

Ana Češnovar, 3. A

Če bi imela supermoč

Če bi imela supermoč, bi si vsak dan pričarala milijon evrov. S svojo prijateljico Niko bi potovali po svetu. Ves čas bi kupovali različne spominke. Pred hišo bi imeli kovinsko ograjo. Po tednih bi se pa pojavil nov hud virus. Kar naenkrat ne bi mogli več nikamor. Začelo bi nama zmanjkovati prostora. Spomnili bi se, da lahko denar podariva revnim. Podarjati bi začeli in vse bi postalo spet normalno.

Liza Odlazek, 3. A

Pravljica o Surikatah

Nekoč je živela super surikata. Bila je ponosna. Živela je v Avstraliji. Vesela je bila. Nekega dne se je začela vojna. S Titanikom so šli v Belo Cerkev. Prišli so na cilj. Pripeljali so se na potok Marule. Surikate so zagledale hišo. Šli so do hiše. Pregledale so hišo. Tam v omarah se je skrival Maks. Glavna surikata Warry je prišla v hišo. Maks je šel iz omare. Surikate so ga pogledale. Maks je rekel, da bi rad, da bi postali prijatelji. Kmalu so postali prijatelji. Maks jim je dovolil gledati televizijo in računalnik. Maks je povedal surikatam, da v trgovini prodajajo hrano za surikate. Šel je v trgovino. Surikate so jedle. Postali smo prijatelji za vedno.

Maks Kaplan, 3. A

Pesem o 3. A

V 3. A smo vsi
pridni in res delavni.
Pidi rad računa, bere,
včasih pa se zraven dere.
Maks se v šoli trudi,
a prehitro se utruji.
Nika rada lepo riše
in celo zgodbico napiše.
Nejc je skušal salto narediti,
a roke si ni hotel zlomiti.
Manca rada preveč govori
in pri tem zares hiti.
Ana veliko nas sprašuje
in učiteljice spoštuje.
Nikolaj rad vseprek govori
in s traktorji naokrog nori.
Zoja prijazno stvari deli
in se medtem veselo smeji.
Lara res veliko ve
in odgovore vse pove.
Val rad stvari sestavlja
in če je treba, tudi jih popravlja.

Takole pravi ta naš **Tim**,
na dirko nikdar ne zamudim.
Jaka rad avtomobilčke rine,
a odmor prehitro mine.
Liza rada zgodbe piše,
a pri tem res malo briše.
Aljaž se med igro strelja,
pri kosilu pa se brani zelja.
Tisa pri pouku se potrudi,
a med odmorom hitro se razhudi.
Tara dobra je učenka,
čeprav ne ve, kje njena je pisanka.
Filip rad traktorčke preriva
in pri tem zelo uživa.
Marcel naš res je glasen,
a zna biti tudi prijazen.
V razred naša je prišla **Dalila**,
ker se je v Šmarjeto preselila.
Učiteljica naša je prijazna,
a včasih tudi zelo glasna.

*Pesem napisali:
učenci in učiteljica 3. A*

Čudno mesto

Šli smo čez cesto,
kjer našli smo presto.
Videli smo še lamo,
ki je jedla veliko banano.
Pa prišel je še konj,
ki dirjal je kot nor.
Bližal se je mrak,
ko prispel je letak.
Potem je umrl črv,
ki jedel je postrv.
Videli smo še trak,
na katerem je bil rak.

Lara Strašek, 3. A

Moje sanje

Moje sanje so kot zgodba.
Vse se mi uresniči.
Veliko sanj se mi nakopiči.
Ko letim nad oblaki sladkorne pene,
je tako mirno, da zaspim.

Živali so iz oblakov,
ljudje so pa piškoti.
Vse je iz balonov.
Rastline so iz penic.
Trava je iz čokolade,
fontana iz mrvic
in nebo iz sanj.
Ko vržem čokoladni kovanec
v fontano mrvic,
poletim v drug svet.
To so moje sanje.

Nika Prešeren 3. A in Maj Blažič 3. B

Mehurček številka 6

Ko konec pouka zvonec zazvoni,
v razredu kot v panju vse oživi.

Nekaj takoj jih domov odhiti,
večina počaka, da je ura vsaj tri.

Po pouku tudi najbolj zaspani
postanejo hitro razigrani.

Pojemo kosilo,
se napokamo obilo.

Potem hitro ven gremo,
"počivamo" najraje v gozdu na vso vnemo.

Za malico se najbolj razveselimo,
če nutelo na kruhu dobimo.

Po malici sledi pisanje naloge,
te ure so včasih prave nadloge.
Učiteljica Anita nam pomaga,
nas opozarja, kaj red je in snaga.

Dela je konec, gremo domov.
Kdor čaka še starše,
se preseli k učiteljici Sari,
ki čakanje s pobarvankami poudari.

Imamo se fino, imamo se radi,
še najbolj ob petkih, ko je v navadi,
da v gozdu gradimo svoje gradove,
se podimo z gozdnimi škrati
in včasih, prav redko, pozabimo roke oprati.

Ustvarili učenci 3. A z mentorico Anito

Zimska

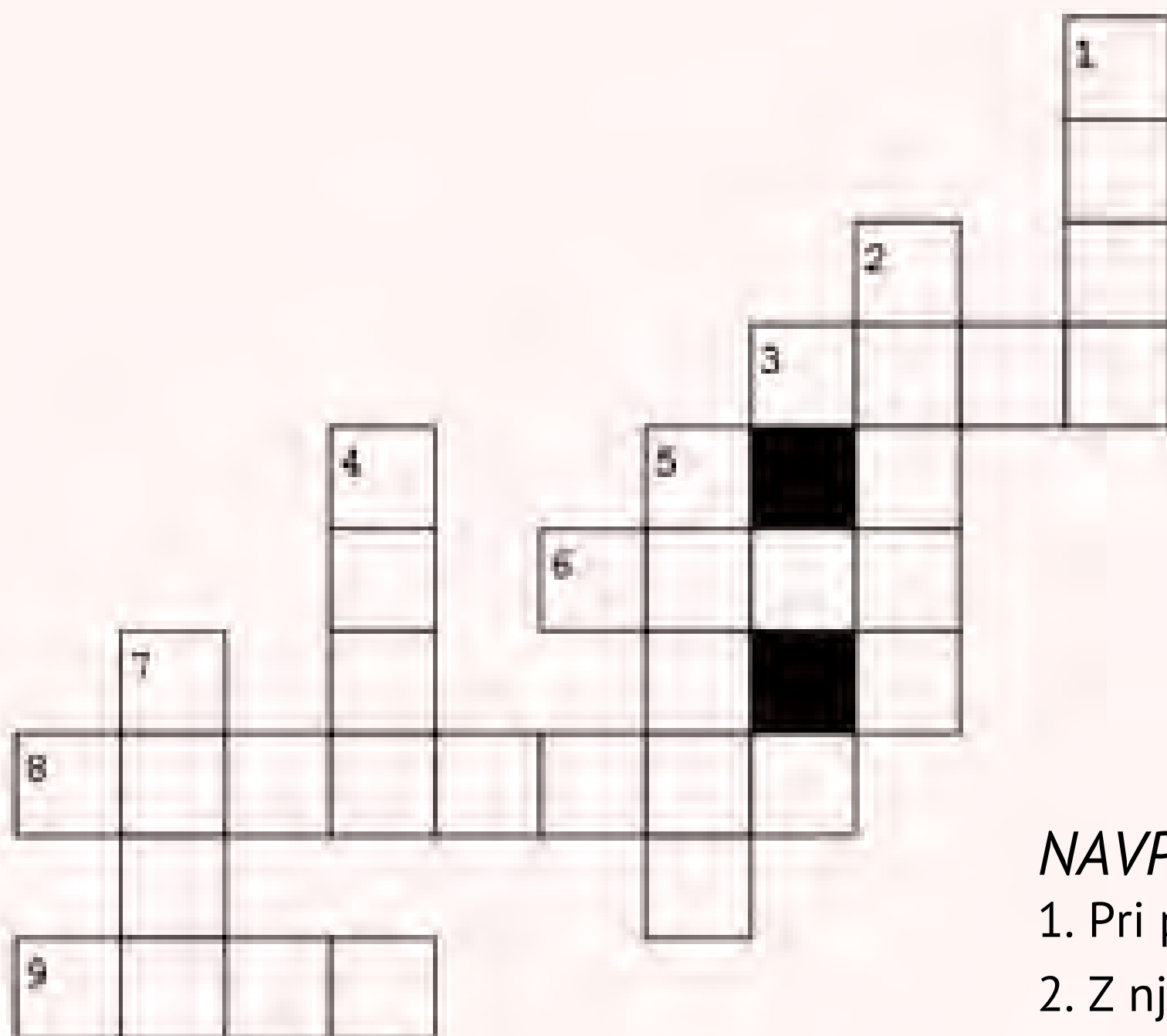
Zima je zunaj,
vse je belo,
otroci se veselijo
in kepe letijo.

Ana Hiti, 3. B

Domišljija v 3.b nima meja...**Snežak prvak**

Snežak prvak,
pravi je junak,
ki rima ga vsak.
Otroci se veselijo,
da ga spet naredijo.

Žiga Klemenčič, 3. B

Luna Turk, 3. B

VODORAVNO:

3. Je dolga žival in sika .
6. Kateri zlobnež je skupen Rdeči kapici in 7 kozličkom?
8. Oblačilo za na nogo.
9. Oglašča se GA GA GA...

NAVPIČNO:

1. Pri pesmi je to ponavadi na koncu.
2. Z njimi sede drvimo po snegu.
4. Notri stanuje človeška ribica.
5. Naravno svetilo.
7. Z njo hodimo. Na njej imamo obute copate ali čevlje.

Evin rojstni dan

Eva ima rojstni dan,
dobila je bonbone in balone.
Darilo bo dobila,
ko bo muco iz rok spustila.

Zabava je postala prava,
ko sta prišli
Nina in Tina.

Nik Cvelbar, 3. B

Pomlad

Pomlad se približuje,
zima se oddaljuje,
snega že zmanjkuje,
Erik pa čez dva dni
rojstni dan praznuje.

Maks Cimerman, 3. B

Želje

Ko bi mi zlata ribica izpolnila tri želje
Želim si

1. da ljudje ne bi onesnaževali Zemlje,
2. da po svetu ne bi bilo vojn,
3. in da ne bi ponovno imeli ledene dobe.

Dante Hren, 3. B

Uganke

Mrzli veter bo prinesla,
vse bo belo in mrzlo.
Otroci se že veselijo,
da snežaka naredijo.
Kaj je to?

Tonja Božnik Vdovč, 3. B

Teško ga je ujeti, hitro beži, rad se
sonči, če ga primeš, pa rep izpusti.
Kaj je to?

Maks Cimerman, 3. b

Včasih pospravljena,
včasih razmetana,
če na njej ležimo,
prej ko slej zaspimo.

Nika Andrejčič, 3. b

Tiho meri čas,
zbudi nas pa naglas.

Nika Andrejčič, 3. B

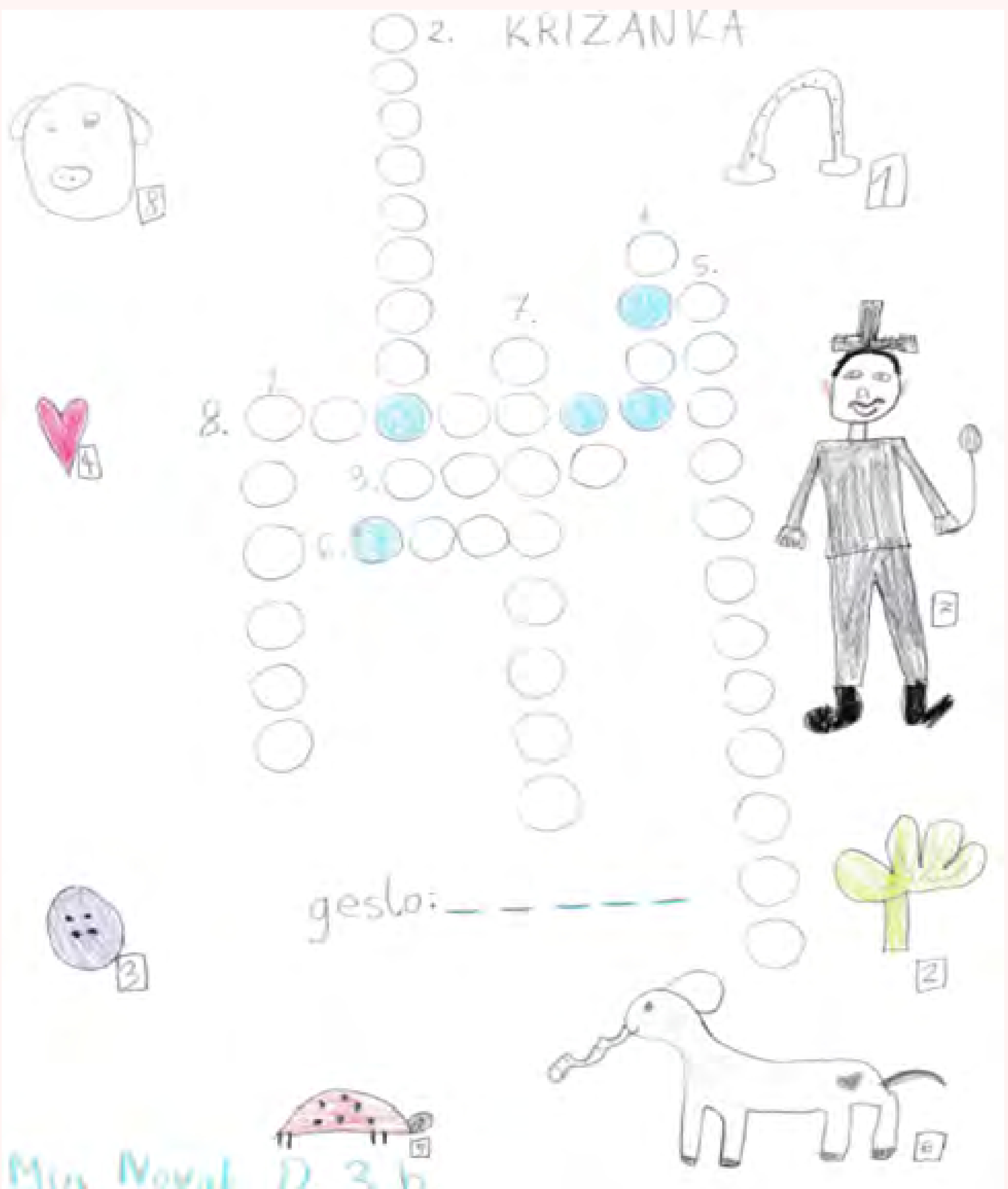
Pride ponoči,
prinese darila
ima rdeča in bela oblačila.
Kdo je to?

Jan Klemenčič, 3. B

So stekleni,
so veliki ali
majhni, raznoliki.
Če se razbije,
se vse polije.

Žana Ivančič, 3. B

Mia Novak Draksler, 3. B

Obiskal me je Božiček

(domišljijski spis)

Pred menoj je prihajajoči božični čas. Spomnil sem se na Božička in mu napisal pismo o svojih željah. V pismu sem mu tudi napisal, da sem bil celo leto priden v šoli in doma. Pismo sem nastavil na okno. Tisto noč nisem mogel zaspiti in kar naenkrat sem skozi okno zagledal raketo in v njej Božička. Bila je zelo lepih barv, Božiček pa je imel kapo s cofom. Ko je v dnevni sobi pod smrečico zlagal darila, sem se jaz zbudil in vprašal me je, če sem Anže in če sem bil priden. Povedal sem mu, da sem Anže in da sem bi celo leto priden, saj sem mu to tudi napisal v pismu. Ko je odhajal, sem ga gledal skozi okno, a raketa mu ni hotela vžgati. Rekel je, da mu je verjetno zmanjkalo goriva. Prinesel sem mu gorivo, on pa mi je podaril še avto na daljinca. Srečen je odhitel obdarovat še ostale otroke.

Odšel sem spat in že sem sanjal, kako se bom jutri igral z novimi igračkami. Zjutraj sem se prebudil in nisem vedel, ali sem vse to sanjal ali je bilo res. Ko pa sem se zjutraj lahko igral z novimi igračkami, pa sem verjel, da me je ponoči obiskal Božiček.

Anže Kovačič, 4. A

Moja prihodnost

V prihodnosti bi imel družino. Tri otroke, dva starejša fanta in punčko, ki bi bila mlajša. Fantoma bi bilo ime Anže in Marko, punčki pa Tara. Imel bi ženo, ki bi bila prijazna, delavna ... Imel bi tudi tri avte: mercedesa amg 63, nissana skyline gtr in nissana silvia. Imel bi trinadstropno hišo, bila bi prekrita in imela bi fasado, garažo in tudi bazen. Bila bi bogata hiša. Z Anžetom in Jašo bi bili sosedi.

Matic Boič, 4. A

Pepelka malo drugače

Živela je Pepelka. Njen oče ni bil prijazen do nje. Mačeha pa je bila prijazna. Pepelka je to vedela. Mačeha se je morala delati, da ni prijazna, ko je bil oče doma. Tudi njene starejše polsestre so se morale delati, da niso prijazne. Ko je njen oče spet odšel v službo, so bile vse prijazne in vesele in dale so ji nazaj vse lepe obleke. Prišel je poštar z vabilom in v njem je pisalo: vse deklice starejše od 18 let, ki še nimajo fanta ali moža, lahko pridejo na bal ... Ko so se vsa dekleta uredile za bal, je prišla kočija ponje. Pepelka je plesala s princem in postala je njegova žena.

Ejma Đulić, 4. A

Moj hišni ljubljencek

Moja muca Sivka je zelo lepa muca. Je sive barve in zato ima ime Sivka. Sivko imam zelo rada in vem, da ima ona rada tudi mene. Za njo zelo lepo skrbim. Sivka ima tudi sestrico Puhico, ki je belo pikčaste barve in mamico, ki je tudi belo pikčaste barve, le da so njene pike rjave.

Sivka je zelo igriva muca tako kot njena sestrica Puhica. Z njima se zelo veliko igram, še posebej, ko je zunaj lepo vreme. Včasih me Sivka zelo zelo praska, ampak še vseeno jo imam zelo rada. Mene imajo muce veliko raje kot mojega bratca, to pa zato, ker jih hranim, več časa preživim z njima, jih imam rajši in se igram z njima ... Svojo posteljico imajo na balkonu, tam preživljajo zelo veliko časa, še celo noč spijo v svoji posteljici. Sivka in Puhica se zelo razumejo z mojim psičkom Ajkijem, le ko jim krade brikete, so zelo besne.

Zelo jih imam rada, še posebej Sivko, in upam, da bodo še veliko in dolgo časa preživele z mano.

Lina Lindič, 4. A

Moj hišni ljubljencek

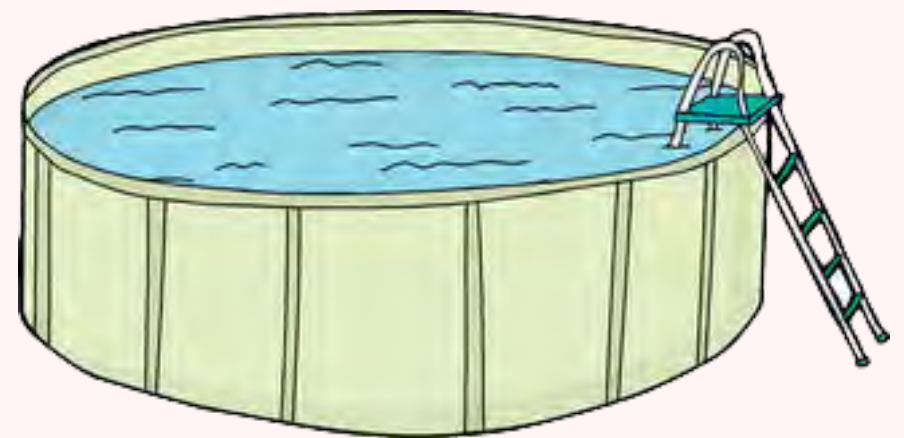
Moj hišni ljubljencek je psička Ajša. Zelo sem bila vesela, ko sem jo dobila. Zelo jo imam rada.

Je večje pasme, japonska akita. Njena dlaka je bele in oranžnorjave barve. Ima rjave oči. Z mano se zelo rada igra z žogo. Prav vesela je, ko greva skupaj na sprehod.

Takšen kuža je igral tudi v filmu Hachito. Film se je dogajal po resničnem dogodku o pasji zvestobi. Ko sem ga gledala, mi je bil zelo zanimiv, a hkrati tudi žalosten. Spoznala sem, da je pes človekov najboljši prijatelj. Da nas imajo zelo radi in da moramo tudi mi imeti radi njih.

Moja Ajša je moja najboljša pasja prijateljica.

Ines Medved, 4. A

Presenečenje 1 A

Doma smo imeli napihljiv bazen, v katerem sem se zelo rada kopala. Bil je tako velik, da sem lahko celo malo plavala. Nekega večera sem zaslišala šumenje vode. Povedala sem atiju in odšel je pogledat. Ojoj, bazen se je predrl in voda je odtekla ven. Naslednje jutro je bil bazen prazen in ati mi je povedal, da se ga ne da popraviti. Bila sem zelo žalostna. Vsak dan brez bazena mi je bil dolgočasen.

Nekega jutra mi je mami rekla, da greva v Žaloviče k bratrancu Blažu. Tam smo bili do poznega popoldneva, nato smo se odpravili domov. Ko smo prišli domov, me je, na moje veliko presenečenje, čakal nov, velik bazen, poln vode. Zavriskala sem od veselja, stekla po kopalke in takoj skočila v vodo. Atiju je presenečenje zelo dobro uspelo, kajti nisem pričakovala, da bom imela nov bazen. Bila sem tako vesela in hvaležna atiju in mamici.

Maruša Zoran, 4. A

Presenečenje 1 A

Zgodilo se je pred približno tremi leti. Moj oči Franci je presenetil mene in vso družino. Odpeljal nas je na letališče v Prečno. Tam nas je pričakal prijazen gospod. Bil je pilot. Pospremil nas je do letala, nam ga predstavil in rekel, naj se vkrcamo vanj. Jaz sem debelo pogledal mojega očija. Še nikoli prej se nisem peljal z letalom. Z veseljem sem vstopil in se pripel z varnostnim pasom. V letalu smo bili vsa družina in pilot. Ko je začelo letalo poganjati, sem bil malo prestrašen in hkrati zelo vesel, da se bom končno peljal z letalom. Minilo je le nekaj sekund in že smo bili v zraku. Pod seboj sem lahko opazoval hiše, travnike, gozdove, ceste ... kako je bilo lepo videti vse in kako majhna je bila vsaka stvar. Bilo je zelo lepo. Sedaj me ni bilo več strah. Po približno tridesetih minutah smo varno pristali. To je bilo moje presenečenje 1 a. Upam, da se bom kmalu spet peljal s kakšnim letalom. Hvala mojemu očiju za presenečenje 1 a.

Žiga Novak, 4. A

Presenečenje 1 A

Nazadnje sem si želela Ariel svilo, ki jo namestiš na strop in izvajaš akrobacije. Zelo močno sem si jo želela za rojstni dan, vendar je ni mogoče kupiti v Sloveniji. Starša sem prosila, da naj mi jo kupita preko spleta. Ves čas sta mi govorila, da si naj izberem drugo darilo, zato sem že obupala in izbrala drugo darilo. Na moj rojstni dan sem dobila voščilo od staršev in darilo, ki je bilo zavito v darilni papir. Vsa radovedna in neučakana sem odpirala darilo, po tihem pa upala, da je notri Ariel svila. Ob razvijanju sem takoj ugotovila, da je notri Ariel svila. Prevzela sta me veliko veselje in radost.

Klara Anderlič, 4. A

Sneg

Veselim se prvega snega,
komaj čakam, da zima na vrata bo potrkala.

Pred hišo snežaka bom postavila
in se po hribu sankala.

Mogoče se bom tudi smučala
in bratca kepala.

Naj že zapade prvi sneg,
da hitro podam se na bližnji breg.

Lina Lindič, 4. A

Moje krompirjeve počitnice

V petek smo se odpeljali v Kranjsko Goro. Tam smo bili do ponedeljka. V soboto je bil zelo lep dan, zato smo se odpeljali v Planico. Tam smo si ogledali skakalnice in se z vlečnico odpeljali na največjo skakalnico na svetu. Z nje se vidi vsa Planica. Vračali smo se po strmih stopnicah. Potem smo šli še peš v dolino Tamar. Tam je kočica oziroma gostilna. Pogret smo se šli s toplim čajem. Vrnili smo se v hotel in se še malo sprehodili pred njim. Potem je bila večerja. Po večerji smo šli spat. V nedeljo smo šli še k slapu, ki je bil zelo velik. Ko smo se vrnili v hotel, smo šli še malo na bazen. Ko smo prišli z bazena, smo se posušili in odšli na večerjo. V ponedeljek smo po zajtrku odšli še na jezero Jasna, se sprehodili in odšli domov. Imela sem zelo lepe počitnice.

Lina Lindič, 4. A

Moje krompirjeve počitnice

Moje krompirjeve počitnice so se začele tako, da smo za atijem odšli v Idrijo, potem pa odšli na Hrvaško v Barbarigo v stričevo hiško. Imeli smo lepo vreme. Čez dan je bilo toplo, zvečer pa se je malo ohladilo. Imeli smo večerjo. Čez dan smo počeli veliko stvari. Hodili smo na sprehode, s sestro igrali namizni tenis, se učili za šolo, en dan pa sva celo skočili v bazen. Ob večerih sva igrali Monopoli in gledali Exatlon Slovenije. Ko smo se vračali proti domu, smo se ustavili v Puli, kjer smo si ogledali areno, kupili magnetke in odšli na kosilo. Za konec počitnic smo eno noč prespali v Idriji, kjer smo rezali še buče za noč čarovnic. Kot vedno so bile tudi te počitnice prekratke, a vseeno odlične.

Žoel Vehar Novak, 4. A

Moje krompirjeve počitnice

Začetek počitnic sem preživela z babico. V četrtek smo z družino šli v Ljubljano, kjer smo dan preživeli v lunaparku, zaključili pa v Mc'donaldsu. V petek pa smo dan preživeli na morju. V Piranu smo se sprehajali, si ogledali akvarij ter bili na razglednem stolpu. V soboto smo bili na obisku pri moji prababici, ki nas je bila zelo vesela. Zvečer smo se odpravili v kino, kjer smo si ogledali film Adamsovi 2. V nedeljo je na obisk prišel stric z družino. Igrala sem se s sestrično, popoldan pa smo vsi odšli na daljši sprehod. V ponedeljek pa je prišel čas za učenje in priprave na šolo.

Počitnice so minile zelo hitro, saj so bile zelo zabavne in razigrane.

Tara Šarani, 4. A

Prijazen velikan

Nekoč je bilo veliko mesto. V tem mestu so živel kralj in njegovi ljudje. Imeli so obzidje, da jih je ščitilo pred nevarnostmi. Za hribi je bila velika luknja, v kateri je živel velikan. Za njega ni nihče vedel. Bil je zelo velik, obleke je imel narejene iz listja, imel je skuštrane lase in je bil zelo močan. Tam je živel že 1200 let. Nekega dne se je odločil, da bo šel ven iz luknje in prišel je do mesta. Udaril je z rokami in razbil obzidje. Ko so ljudje slišali zvok, so zbežali ven iz mesta. Kralj jih je vodil okoli velikana v gozd. Velikan pa je v tem času iskal prijatelje. Ker ni bilo nikogar, se je jokal. Iz njegovih solz je nastala reka. Kralj se je začudil, od kje je prišla reka. Plaval je po reki navzgor in prišel do velikana. Ker je bil kralj pogumen, je vprašal velikana, kaj dela tam. Velikan mu je povedal, da nima nobenih prijateljev. Kralj je videl, da je velikan prijazen. Povabil ga je v svoje gozdno bivališče. Ker je bil velikan prijazen, je od takrat naprej pomagal in varoval prebivalce mesta.

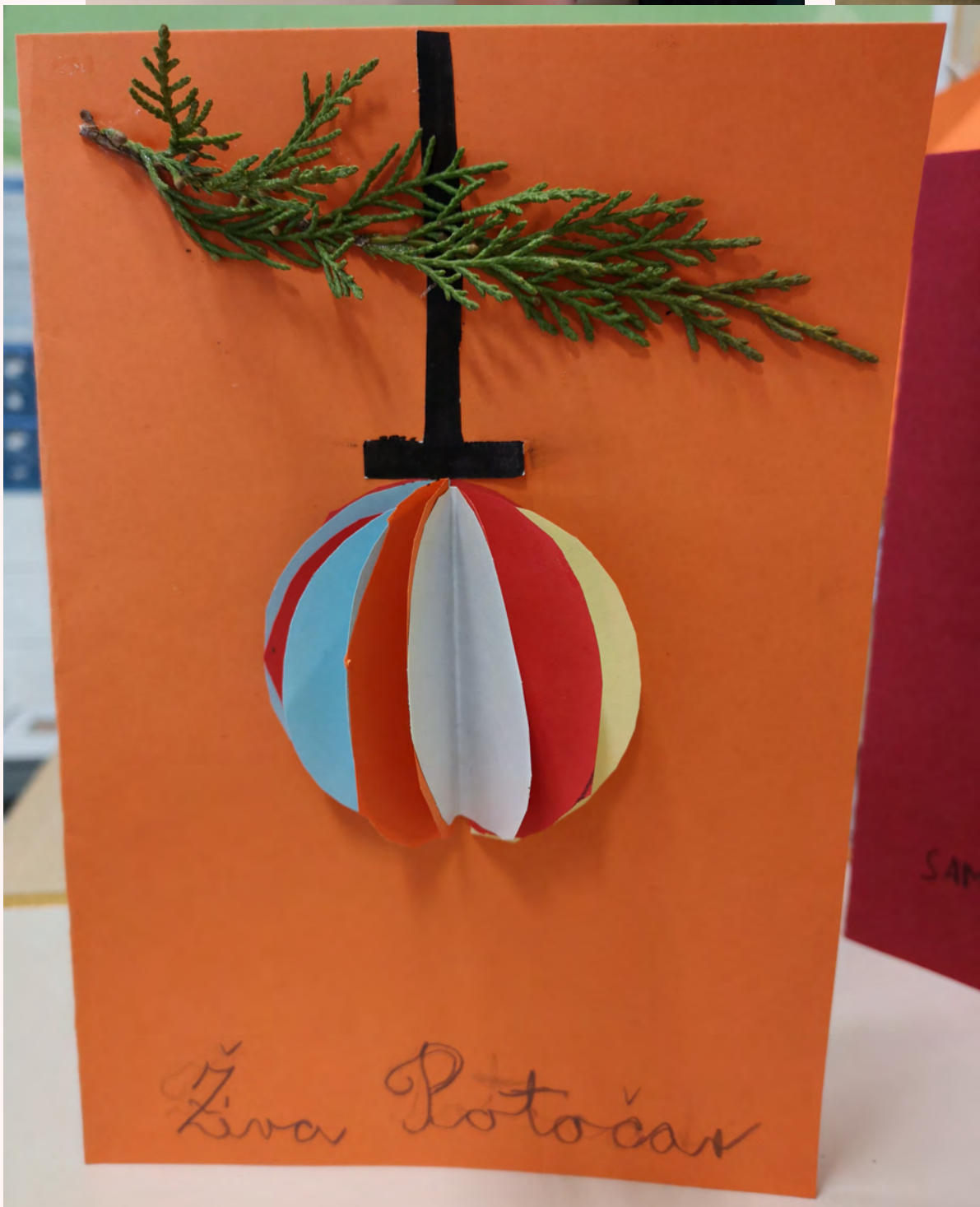
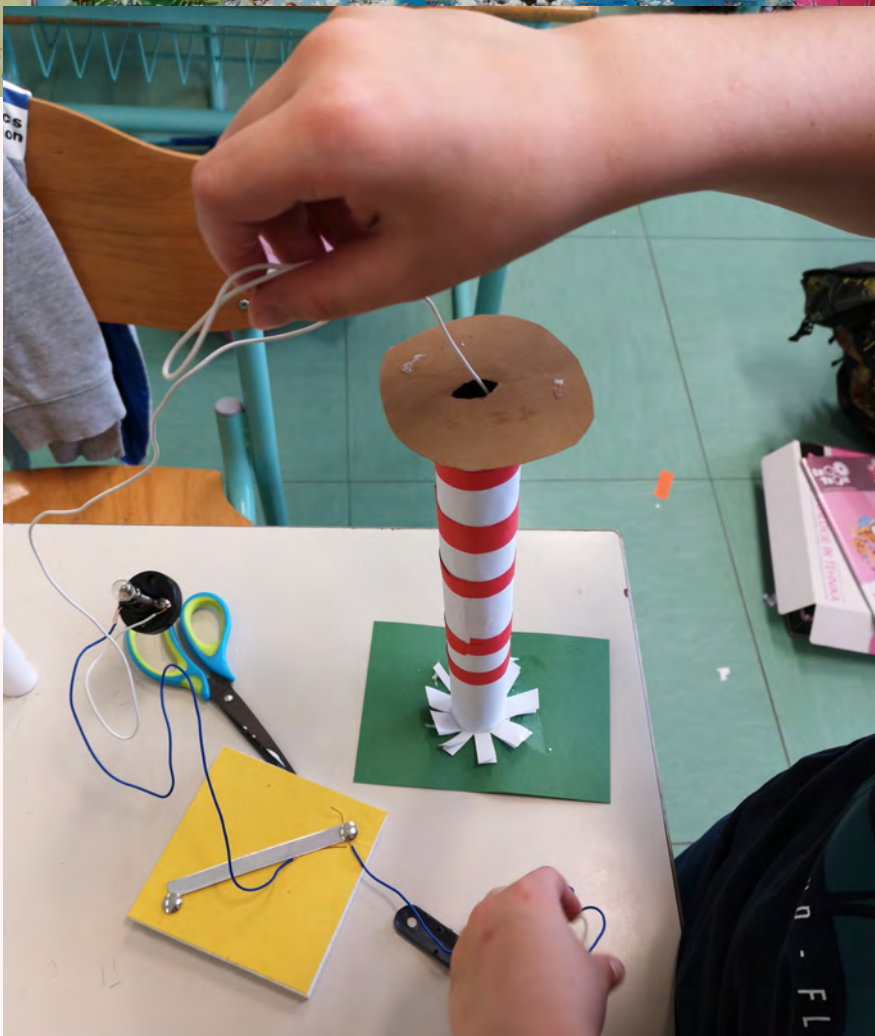
Aleks Gorenc, 4. A

Jok

Jok.
Jok je pač jok.
Vstaneš,
se pobereš
kakor lipov bog.

Nikoli ne obupaj,
nič ni izgubljeno,
Vse bo še v redu.
To je samo jok.
Nikoli ne pozabi,
ampak res nikoli.
To je samo jok.

Če jočeš, postaneš močnejši,
če ne jočeš, postaneš šibkejši.

Ko nič ne pomaga,
prav nič, je najbolje,
da se zjokaš.
Jokaš in jokaš
v daljavo.

Miša Golob, 4. B

Zima

Zima je čas za sanje,
veselje in smejanje.
Za igro na snegu
potrebno ni znanje.
Smučanje,
sankanje,
kepanje
to je smejanje.

Nika Krivc, 4. B

Vrane

Nekoč so bile vrane,
hotele so dobiti kaj hrane.

Glej jo, glej, skopuško,
z lepo rjavo puško.

Tam glej, tam sedi
in kruha jesti se mudi.
Tam v parku sedi
in deževnike podi.

Končno odleti
pa deževnik oddahne si.

Taj Turk, 4. B

Ko bi ...

Ko bi svet brez oblakov bil,
ko se bi v vodo spustil.
Ko bi lahko kot Bog zažarel,
ko se svet bi objel.

Lepo bi bilo, ko ptice glas.
Lepo bi bilo, ker to sem jaz.

Ko bi sošolke vse se vrtele,
bi fante od sreče zadele.

To bi bilo,
ker to je lepo.

Julija Umek, 4. B

Korona v hiši

Fortnite in Minecraft sta moja prijatelja,
ko po hiši korona bezlja.
Komaj čakam, da ona bo odšla
in poiščem spet pravega prijatelja.
Z njim se bom cel dan igral,
Fortnite in Minecraft pa v kot poslal.

Gregor Pepel, 4. B

Moj hišni ljubljencek

Imam psa. Ime mu je Thor. Je črne barve, tačke in trebušček ima pa bele. Star je eno leto in še malo čez. Ko smo ga dobili, je bil čisto mala kepica, zdaj pa je že ogromen kuža. Kot mladiček je zelo rad lulal in kakal povsod v hiši. Moj dedi, ki se vedno prvi zbudi je imel takrat skoraj vsako jutro lužice in kupčke presenečenja na tleh. Ubogi dedi je moral pospravljati za njim. Zdaj, ko je že velik, na dedijevo srečo že zna opozorit, ko ga mudi na stranišče. Sprehodi s Thorom so zelo zabavni. Enkrat smo šli mami, moja sestra Ela in jaz z njim na sprehod. Šli smo na en velik travnik. Mami nas je snemala, ko smo tekali po travniku in se igrali. Kar naenkrat je Thor tekel proti Eli in jo tako močno zbil, da je kar poletela v zrak. Z mami sva se tako smejala, da bi nama skoraj ušlo. Na srečo je bilo z Elo vse v redu in se je tudi ona potem smejala, ko smo gledali posnetek na telefonu. Čeprav me Thor kdaj v igri tudi gricka in mi raztrga kako majico ali hlače, je življenje z njim zelo zabavno in ga imam zelo rad.

Timotej Amf, 4. B

Moj hišni ljubljencek

Mojemu mačku je ime Puhi. Je oranžne in bele barve. Oči ima zelene. Je zelo debel. Komaj ga dam v naročje. Star je štiri leta. V hišo pride, ko je lačen. Takoj hiti k posodi in vse poje. Spi na kavču ali na moji postelji. Včasih spi na polici. Ne je rad sira in slanine. Rad ima meso in jabolčni zavitek. Veliko skače in se igra. Imam ga zelo rada.

Alisa Cvelbar, 4. B

Moj hišni ljubljencek

Od nekdanj sem si želela zajčka. Spraševala sem se, kje ga naj kupim. Gledala sem po spletni strani Bolha. Zagledala sem se v enega zajčka. Prodajali so ga v Šentjerneju. Bil je bele barve. Okrog oči je imel črno. Prav tako je imel črn tudi rep in ušesa. Oči so bile rjave. Pokazala sem oglas mami in očiju. Rekla sta, da ga lahko kupimo. Zelo sem bila vesela. Naslednji dan smo ga kupili. V avtu smo imeli kletko, ki smo si jo izposodili. Odpeljali smo ga domov. Dali smo ga v hišo. Naslednji dan smo mu kupili še kletko. Poleg ima še hiško, posodico in napajalnik. Včasih ga spustimo v ograjico. Sedaj je star že pet mesecev. Zelo rad se crklja.

Neža Kralj, 4. B

Moja Suzi

Ko mene še ni bilo, je moj oče razmišljal, da bi imel konja. Imel je dobrega prijatelja Milana, ki je imel veliko konj. Za hišo, kjer je živel, je imel tri maneže. Od njega je oče kupil prelepo kobilico Suzi. Bila je še žrebiček, ampak je bila že ukročena. Imela je lepo temnorjavo in svilnato dlako. Nekaj časa je še ostala pri Milanu, a ko smo začeli graditi hišo, smo jo pripeljali k nam v Šmarješke Toplice. Ko je minilo nekaj časa, je dobila prijatelja Stavrosa. Nekaj mesecev pozneje je zbolela za pljučnico. K sreči jo je prebolela. Je pa res, da če kdaj z atijem greva v kas ali če atij galopira, je zadihana. S Stavrosom si delita hlev. V njem imata krmo in vodo. Vsak dan moramo skidati. Pri nas običajno to dela oče. Krmo jesta pozimi, poleti pa se paseta na travniku. Ob travniku je potka, kjer se sprehajajo turisti in občudujejo Suzi in Stavrosa. Opazila sem, da ju radi božajo in slikajo. Jaz jima z veseljem nosim korenje, jabolka in posušen kruh. Zelo lepo ju je opazovati s terase. Na travniku imamo tudi manežo. Tam ponavadi jaham jaz. Pred jahanjem oče očisti in pripravi Suzi, jaz pa držim čelado in jo krtačim. Zelo jo imam rada. Sedaj je stara že 21 let. Upam, da bo še dolgo živela in bila zdrava.

Laura Šoštarec, 4. B

Moje najlepše sanje

Nekega večera sem šla v posteljo. Kmalu sem lepo zaspala in začela sanjati.

Poročila sem se s fantom. Blizu mojih staršev sva si zgradila hišo. S sosedi smo se dogovorili, da nam bodo dajali jajca, mi pa njim mleko, sir in skuto. Čez nekaj mesecev sem bila noseča z enim otrokom. Oba sva bila vesela. Ko sem rodila, sva punčki dala ime Liza. Moj mož je bil tako vesel, da ji je kupil psičko. Ime smo ji dali Zvezda. Čez štiri leta sem rodila dvojčka, Marka in Majo. Očka jim je kupil še mucka Olija. Otroci so odrasli in šli v svet. Midva pa sva jokala za njimi.

Takrat pa sem se zbudila in še v pravem svetu zajokala. Doma sem vsem povedala svoje sanje.

Neja Kotar, 4. B

Otroci rešijo svet

Neke sončne nedelje so otroci iz 4. B razreda sedeli na fotelju v svojem bunkerju. Gledali so poročila. Ravno so govorili o onesnaževanju okolja. Bili so jezni, zelo jezni. Ota se je pritoževala nad odraslimi, ki mislijo le nase in jih okolje ne zanima. Tudi drugi so besneli od jeze. Bil je že naslednji dan. Odločili so se, da rešijo svet. Počakali so do umika uslužbencev. Ana, Jakob in Špela so odšli do vladne dvorane. Leja, Simona, Gašper in Peter pa do glasovanja in protestov v naravi. Naredili so načrt. Zvečer so šli po močno vrv in dva psa. Ko je predstavnik vlade govoril, so na psa privezali vrv. Psa sta ga spotaknila. Zaradi mikrofonov je res na glas počilo. Naslednji dan so potovali do kraljice. Prosili so jo, da nekaj povedo za dnevnik. Dovolila je. Tako so se pritožili na vseh vladarskih mestih. Meščani so stvar vzeli resno. Protestirali so in skupaj rešili svet. Tudi pomembni ljudje so se strinjali in naredili to:

Sofija Lin Hribar, 4. B

Vesoljska domišljija

Nekega dne so v mojo sobo prišla čudna bitja. Ugotovil sem, da so bili vesoljci. Vprašali so me, kaj delam. Odgovoril sem jim, da rišem in barvam. Niso vedeli, kako to delaš in kaj je to. Vse sem jim razložil. Nato sem jim razkazal hišo in jim predstavil vse, ki so bili v njej. To so bili brat, sestra, mami, oči, dedi in babica. Tudi oni so me odpeljali v svoj dom in mi ga predstavili. Bilo je zelo zanimivo in nenavadno. Odpeljali so me nazaj domov. Ko smo prispeli, se jim je vozilo pokvarilo. Na srečo je bil moj dedi mehanik in je znal popraviti njihovo čudno vozilo. Vsem v družini so nekaj podarili iz vesolja. Čez nekaj časa smo bili lačni. Moja babi je hitro nekaj skuhala. Najedli smo se, se nasmejali in zjokali. Odpeljali so se domov in za njimi je bil samo dim.

Maks Judež, 4. B

Ura

Ura je čas,
ki preganja vsakega od nas.
Vsak ki jo dobi,
jo tudi umiri.
Vsakega nervira,
ko ona njega ovira.
Vsakega zbudi,
in utrujenega naredi.
A ura je red,
tako kot v avtu pas pripet.

Ela Kužnik, 5. A

Kulturni dan

Kulturni dan.
Kaj je to, le kaj je to?
Je morda to naš France Prešeren?
So to njegove ustvarjalne pesmi?
Zdravljica,
Povodni mož,
Sonetni venec
in ostale ...
Kulturni dan, je to kultura?
Seveda!
Naša kultura,
naša zgodovina!

Enja Kodrič, 5. A

Moj razred

Jan je moje ime,
moje skrivnosti se izdati ne sme.
Na daljavo pouk smo imeli,
Cicibana smo brati pričeli.
V šoli je kul,
energičnih prijateljev tudi ful.
Len ni noben,
brez napake je naš sistem.
Ampak ker blizu smo si,
vse v nas gori,
in radi imamo se vsi.

Jan Cvelbar, 5. A

Moje sanje

Šla sem v posteljo in hitro zaspala.

Sanjala sem. Po kosilu sem šla na sprehod. Videla sem veliko raketo. Pogledat sem šla, kako izgleda znotraj. Sedla sem na stol. Zagledala sem velik rdeč gumb. Pritisnila sem nanj. Raketa je vzletela. Pristala sem na Marsu. Tam nisem videla nobenega. Bilo me je strah. A na srečo so mimo mene priskakljali trije Marsovčki Niki, Riki in Diki. Z njimi smo šli na planet sladkarij. Takoj sem si nabasala v usta bonbone, čokolade in lizike. Dokler nisem bila sita. Tam je postalo dolgočasno. Vzela sem še eno liziko za na pot. Z Rikijem, Dikijem in Nikijem smo šli v raketo. Sedaj smo pristali na planetu oblačil. Takoj sem si šla pomerit majice, hlače in obleke. Tudi Marsovčki so si šli pomerit oblačila, vendar številke za njih ni bilo, ker so bili premajhni. Zato smo šli z raketo na planet zabave. Tam smo spoznali še enega Marsovčka. Ta ni imel imena. Klicali so ga Mali Marsovček. Z njimi smo se zabavali do noči. Hitro smo šli pogledat še na planet pošasti. Tam so bile rumene, rdeče, zelene in modre pošasti. Zelena pošast me je prijela za roko in rekla: »Ura je sedem, vstati bo treba!«

Prestrašila sem se in na glas zavpila: MAMI!

A na srečo je bila to res mami.

Seveda pa so bile to samo sanje.

Nina Cvelbar, 5. A

Slovenska tradicionalna maska, 5. A

Šola v naravi, Rogla, 5. R

Jakob Vovk, Enja Kodrič, Nejc Medved, Tjaš Turk, 5. A

Tom

Tom je maček, ki ima črno krzno in na vratu belo piko. Ime je dobil po mačku iz igrice ali iz risanke »My Talking Tom«.

Dobili smo ga leta 2015, ko sem bil še v vrtcu. Moja mami ga je našla v službi, ko je ves suh ležal na pločniku, in ga je vzela s sabo. Ko je prišla domov, mu je takoj dala vodo in hrano. Ko se je najedel in napil, je hitro zbežal stran.

Naslednje jutro, ko sva morala z bratcem v vrtec in šolo, smo ga videli, kako leži v »postelji«, ki jo je mami naredila zanj. Seveda, ko nas je videl, je takoj zbežal (SPET).

Minili sta približno dve leti od dne, ko smo ga dobili (2017). Kot vsak maček ali mačka, se je tudi naš navadil na okolje, v katerem živi. Gotovo je odkril veliko Vinjega Vrha, Tomažje vasi, Drage, Šmarjete, Brezovice... Imeli smo ga zunaj, saj oči nima rad, ko je žival v hiši. (Imeli smo ga tudi v hiši, ko očija ni bilo).

Ujel je veliko miši, slepcev... Seveda jih je prinesel pokazat na prag naše hiše. Včasih ga doma ni bilo po več dni, celo do dveh tednov, ampak se je zmeraj vrnil domov. Vse je bilo z njim v redu do leta 2021.

Bilo je poletje. Vsi smo bili radi zunaj, bili na bazenih, igrali igrice s prijatelji in še domače naloge ni bilo. No, v avgustu je Tom umrl... Samo je padel na tla in se nehal premikati...

No, življenje gre dalje in sem ga prebolel. Zdaj je leto 2022 tako, da to leto naj bi bilo vsaj srečno leto. Res sem ga imel rad, ampak imamo že drugega mačka, ki je nadomestil Toma. Upam, da boste imeli srečno leto, kot ga jaz planiram imeti.

Matic Pirc, 5. A

Moj hišni ljubljeneček

Predstavljam vam svojega hišnega ljubljenečka Bobija. Bobi je zlati prinašalec. Zelo rad je pasjo hrano, kot so pasji briketi in priboljški iz konzerve, najraje pa gloda kosti. Je kar velik in močan, zato moram biti kar močna, ko ga peljem na sprehod. Velikokrat ga z bratcem peljeva na sprehod v bližnji gozd ali pa en krog okoli našega doma. Včasih pa ga tudi spustiva s povodca, da svobodno teče in se znori. Zelo rad ima svoje igrače: žogice in plastične živalice, najraje pa se igra s pujsom. Ko ga stisne med zobe, pujssek spušča glasove runkanja. Moj Bobi je zelo prijazen pes, ker ne grize in ima rad ljudi. Je zelo igriv in obožuje, če se kdo igra z njim. Zelo ga imam rada.

Alja Prešern, 5. A

Hrček

Moj hrček je bel in siv,
pa tudi zelo nagajiv.

Ko svoje kolo vrti,
nas vse zbudi.

Praska, grize in smrči,
da se mi v glavi kar vrti.
Podnevi se v brlog skrije,
ponoči pa počne norčije.

On solato rad grizlja,
takrat nič ne ropota.

Če pa solate ni,
on hitro v hiško zbeži.

Tia Smerke, 5. A

Moji hišni ljubljenci

Moji papagaji

Dobil sem dva papagaja in psa. Prvemu papagaju je bilo ime Mike in je umrl dan pred mojim rojstnim dnem. Bubika je ostala sama. Tako sem jo klical, ker sem mislil, da je deklica, na koncu pa se je izkazalo, da je fant. Čez eno leto sem dobil še tri papagaje in novo kletko, ki je bila precej večja od stare.

Papagaje sem poimenoval: modrega Bob, belega Srečka in zelenega Pikica. Na začetku jih Bubika ni sprejela v hiško, po dobrem mesecu pa so postali prijatelji.

Moj pes

Mojemu psu je ime Master. Star je skoraj pet let. Najraje ima priboljške in brikete, ko mu jih mečem, da jih lovi. Zelo nerad se kopa. Zelo rad se z njim igram. Master je moj najboljši prijatelj.

Papagaji in pes

Moji hišni ljubljenci, pes in papagaji, so prijatelji.

Maksimiljan Žibert, 5. A

Kaj je zaklad?

Zaklad je za nekatere zlato,
nekaterim seže v nebo.

Le redki pravijo, da zlato
ni predmet ali stvar,
da je prijateljstvo.

In to je pravi čar.

Maja Robek, 5. A

5. A

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

1. HEN
2. TURKEY
3. CROCODILE
4. TIGER
5. CAT
6. FISH
7. RHINO
8. WHALE
9. DINOSAUR
10. COW
11. OSTRICH

Ela Kužnik, 5. A

Neža Zoran, 5. A

Matic Pirc, 5. A

Zara Kos, 5. A

Slikanje, barvni krog, 5. A

Za ljubitelje križank

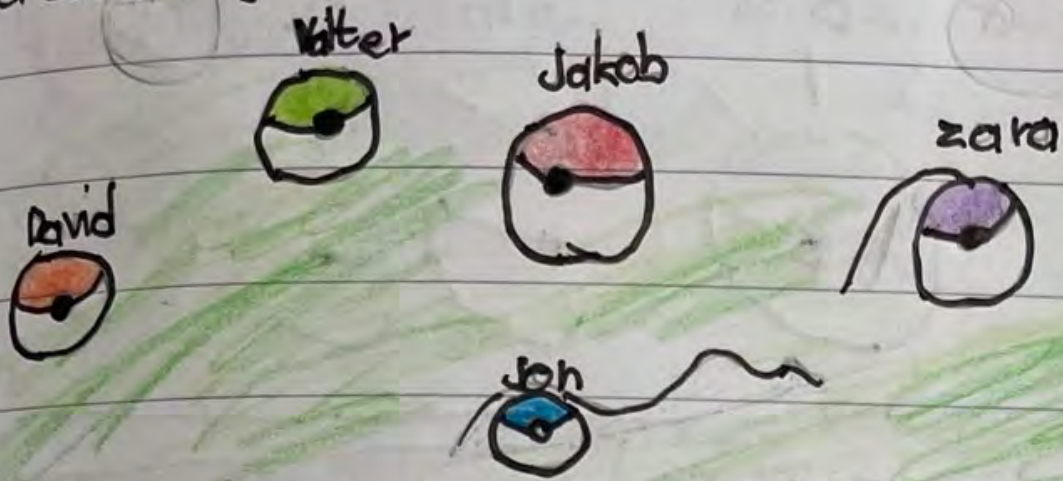
1. Radi jo beremo
2. Nosimo jo na roki
3. Na njega pišemo
4. Z nje pobiramo grozdje
5. Z njega vidimo, katere ure imamo jutri
6. Vanj napišemo pomembne stvari
7. Ko ni nihče
8. Znan pisatelj Cankar
9. Če nekomu pomagaš, si
10. S čim se peljemo
11. Vidimo jo v gozdu

Valter Globevnik, 5. A

1.	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
2.	☐	☐	☐						
3.	☐	☐	☐	☐					
4.	☐	☐	☐	☐					
5.	☐	☐	☐	☐	☐				
6.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7.	☐	☐	☐	☐	☐				
8.	☐	☐	☐	☐					
9.	☐	☐	☐	☐	☐				
10.	☐	☐	☐	☐					
11.	☐	☐	☐	☐	☐	☐			

Strip (Pokémoni)

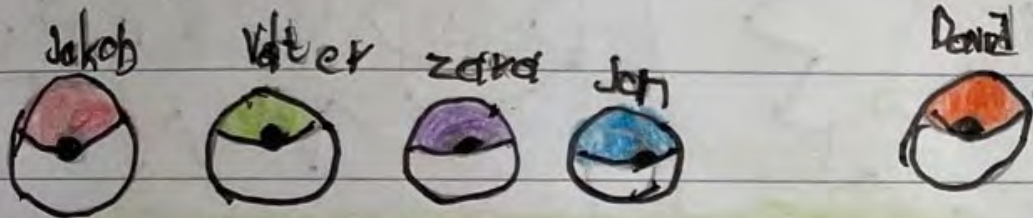
To smo mi pokémoni zdaj se igramo skrivalnice ker se radi igramo skrivalnice.

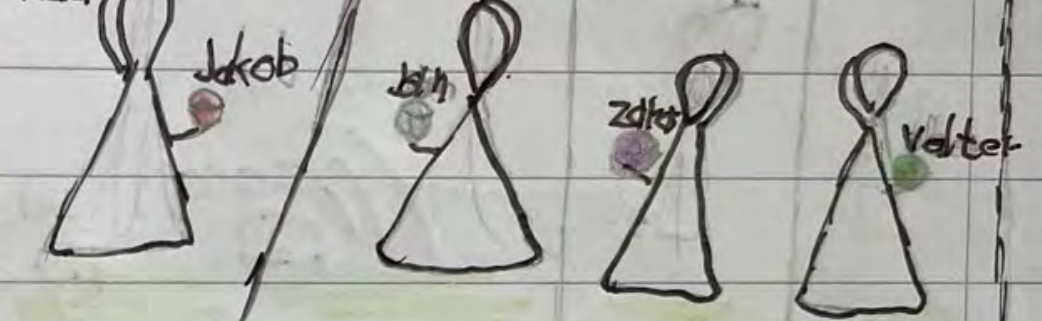
Zdaj je noč in vsi so imeli nekaj sendmje pri tlo

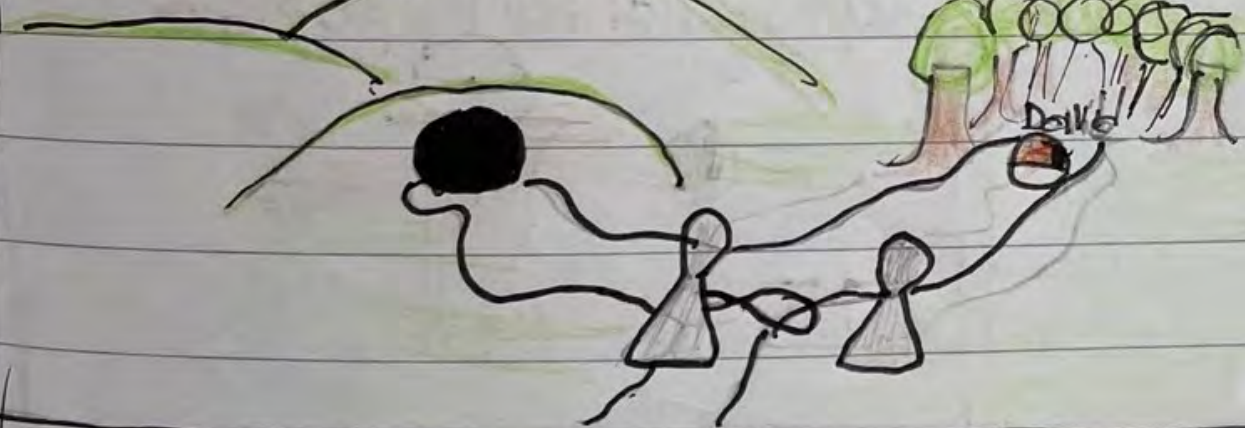
Pripetila sta se Pljuneč in Sunek zlobnež

Ugrabila sta nas vsakega po sebi razen David

Use so nas ugrabili razen Davida ki se je kesil

Tekel je intekel dokler ni videl

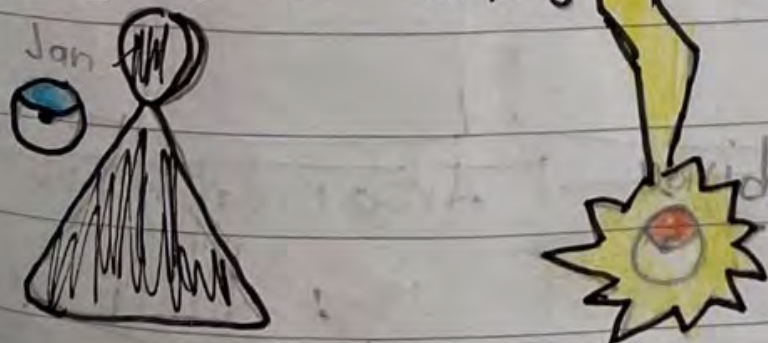
Videl je grad od Pljuneč in Sunka zlobnež ki sta ugrabila prijatelje

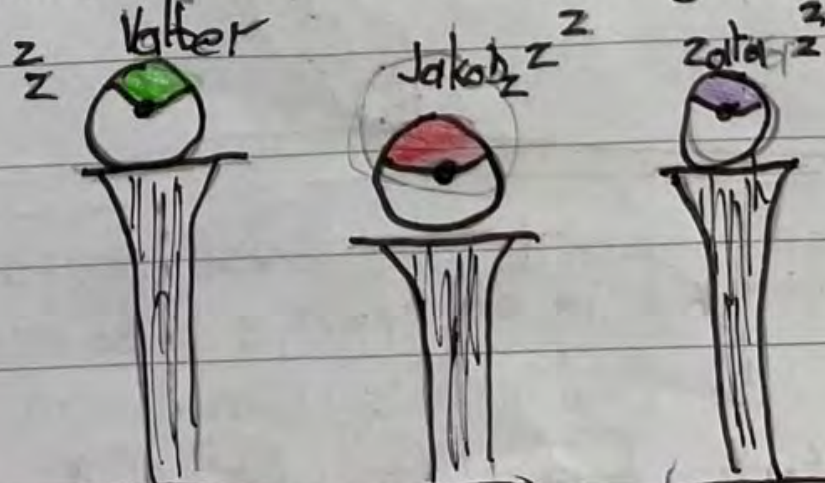
In zgodilo se je.

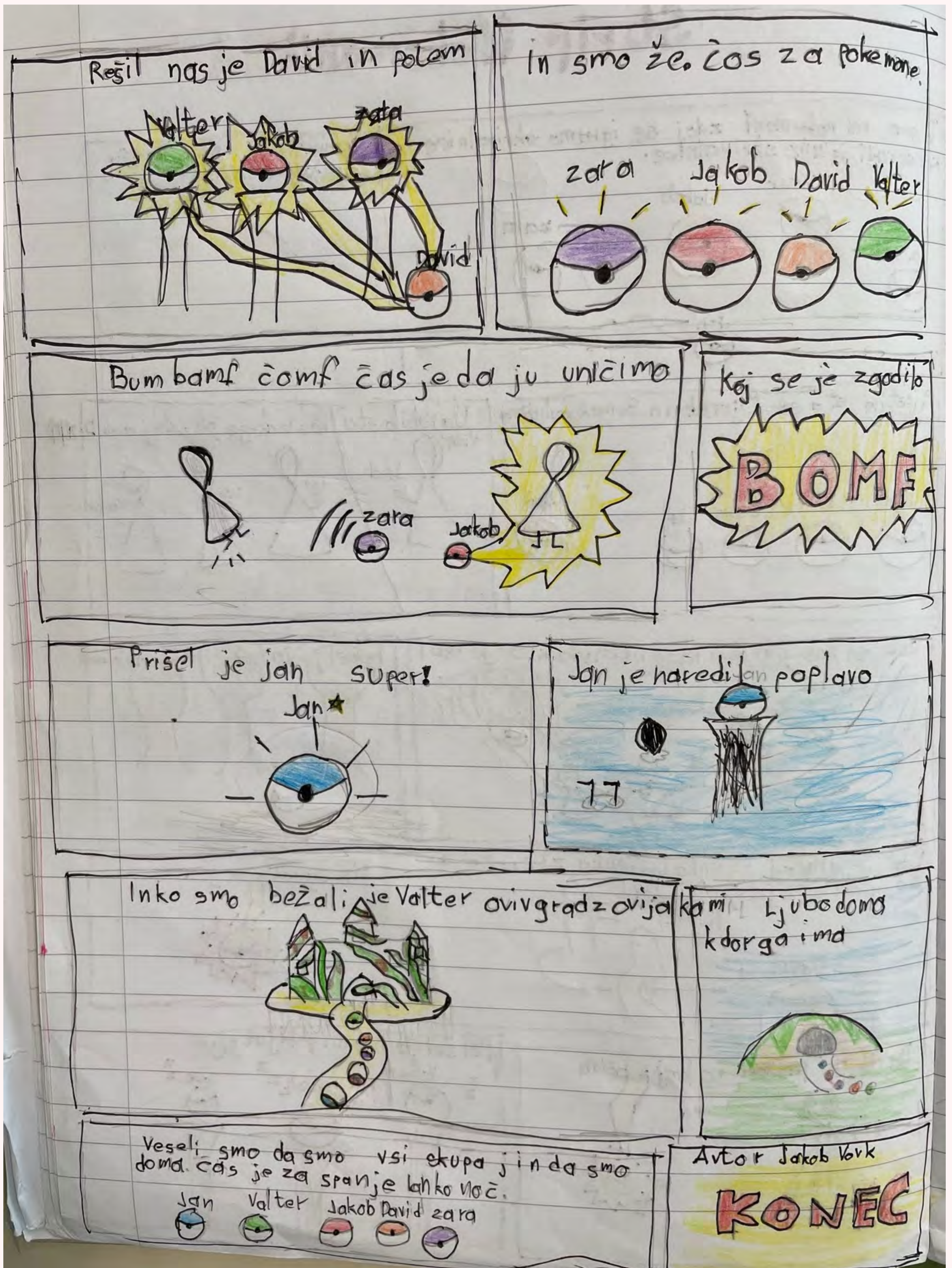

Davida je prišel na kraj bčivna

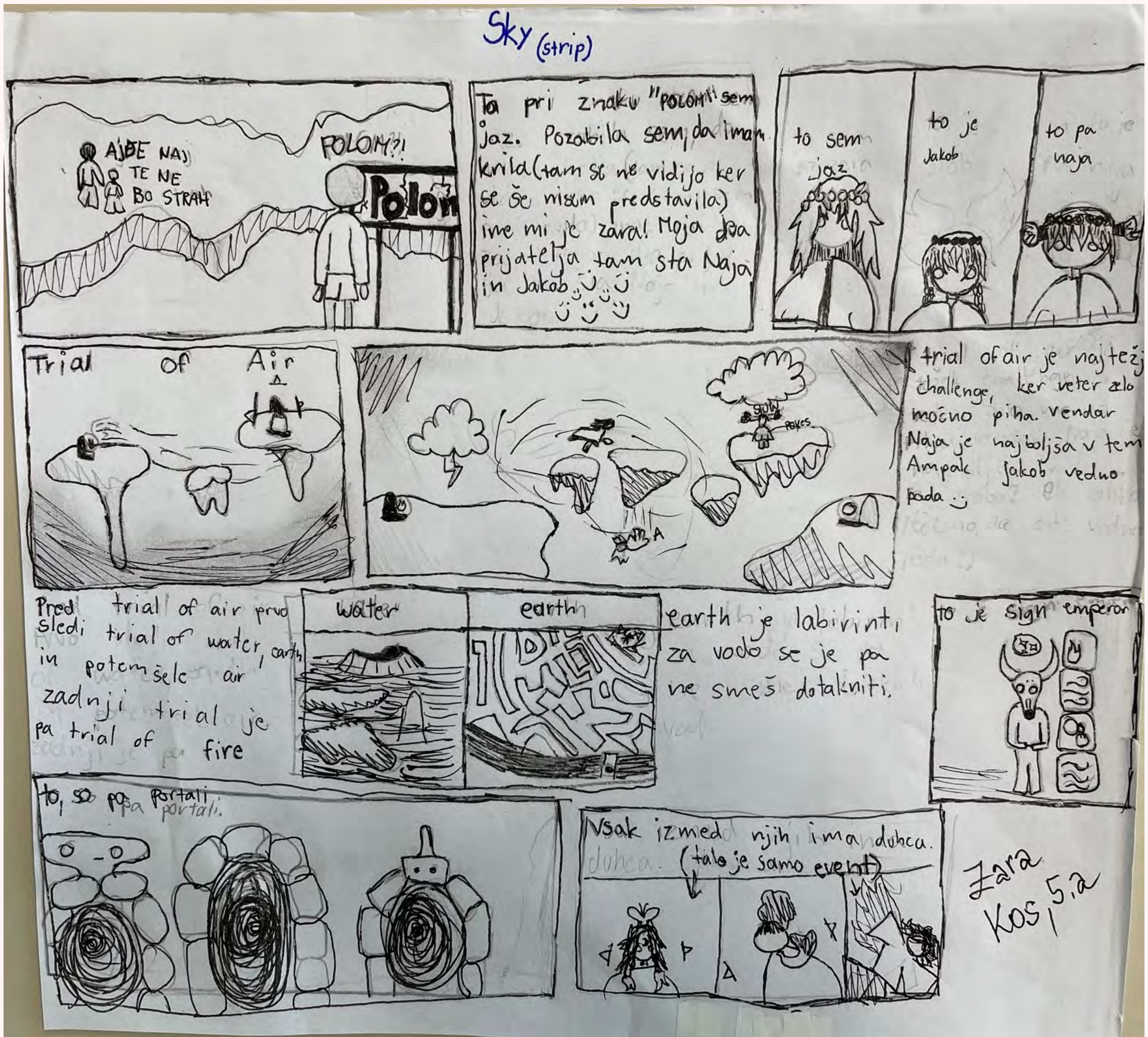

Prišel je rešiti prijatelje

Jakob Vovk, 5. A

Zara Kos, 5. A

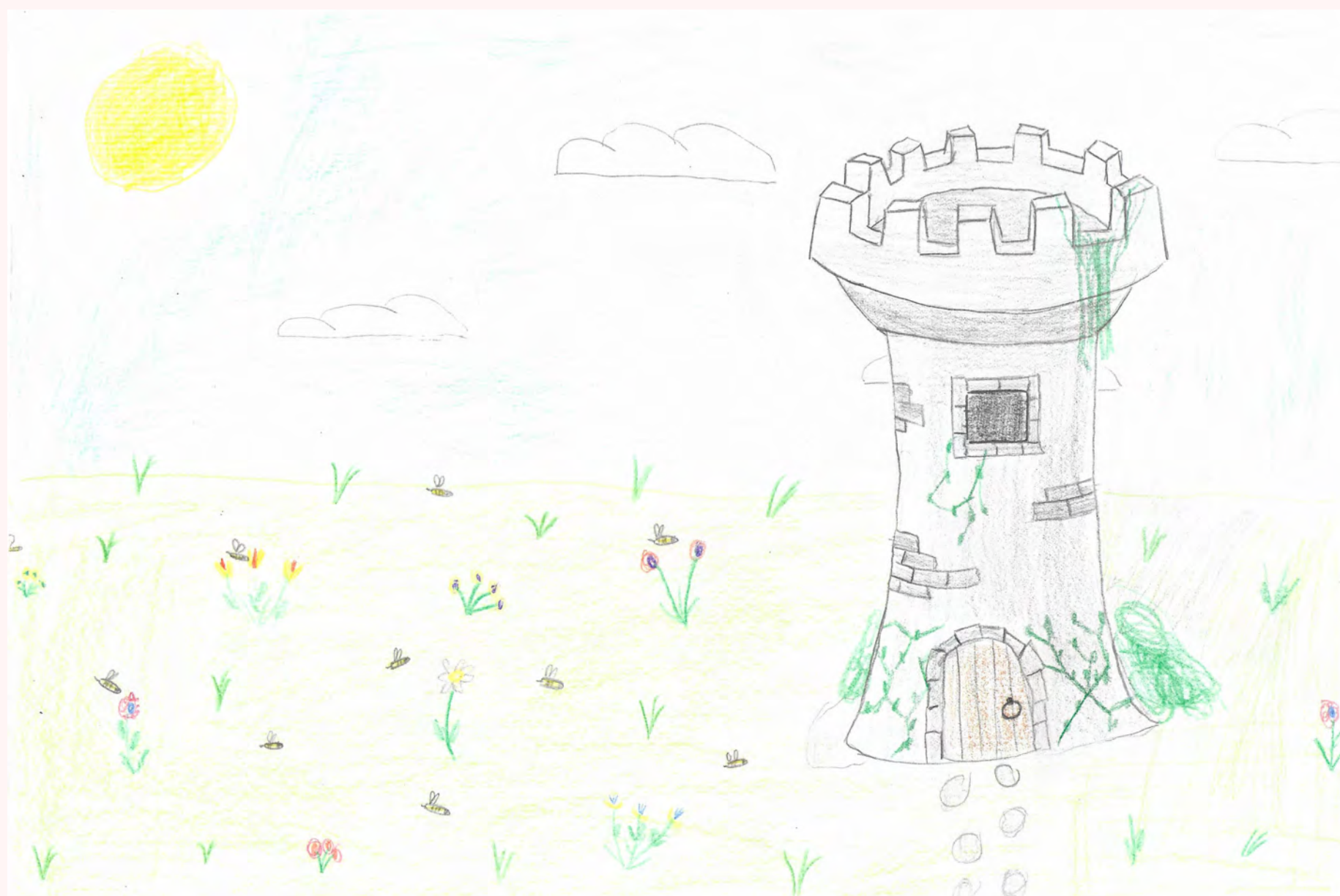
Priznanje za alpsko smučanje, 5. A

Trdnjava

Za devetimi gorami in devetimi vodami je bilo še devet gora in devet vod, za njimi pa stara trdnjava. Bila je prazna in samotna. Okoli nje ni bilo nobene hiše, niti gozdov. Bil je le travnik, poln lepih, pisanih in dišečih rožic. Na robu travnika pa bil star čebelnjak, poln čebel. Letale so s cveta na cvet. Vse naokoli jih je mrgolelo. Naokrog so prišli ljudje. Hodili so po travniku. Povsod je bilo polno sledi človeških nog. Stopinje so vodile vse do stare in zapuščene trdnjave. Ljudje so bili seveda veseli, da so odkrili trdnjavo. Ker so bili že utrujeni, so sedli v prijetno hladno trdnjavo in se veselo igrali s kocko. Mimo je prišel star striček, ki je imel v rokah palico, s katero si je pomagal hoditi. Spomnil se je, da mu je oče povedal, da je to trdnjavo gradil njegov pradedek. Ko so šli vsi spat, so sanjali, da so prišle v trdnjavo čebele in da so jih vse popikale. Ko so odšle, so vsi pobegnili nazaj domov. Zjutraj, ko so se zbudili, so se ustrašili čebel. Vse so spakirali in pobegnili stran od trdnjave, čebelnjaka in lepe jase, ki je stala pred njim. Na poti so tekli, kolikor so mogli. Trdnjava je bila spet samotna, dokler je star striček ni obnovil in postavil okoli nje vas. Vsi ljudje, ki so bili v vasi, pa so srečno živeli do konca svojih dni.

Matija Škrbina, Gašper Jakše, Maj Štokar, 5. B

Matija Škrbina, 5. B

Muca Pina

Muca Pina je zelo fina,
 njena dlaka mehka je kot svila.
 Ko zvonec zjutraj zazvoni,
 Pina že pri posodici sedi.
 Nato zajtrk poje, si dlako
     umije
     in že ven odrine.
 Ko s prijatelji je,
 zabava se začne.
 Z mucki teče, se igra, lovi ...
 A ko čas za spanje je,
 v klobčič se zvije in mirno
     zaspi.
 Naslednji dan se zbudi
 in vse znova ponovi.
 Oh, težko to mačje je življenje!
 Le kdo ga ne bi rad živel?

Adam Lesjak, 5. B

France Prešeren

France,
 O, France,
 ti pesnik dober,
 ki himno si napisal,
 bil si prijazen
 Doktor Fig
 znameniti.

Eliza Dežman, 5. B

Mlinček

Ob gozdu se sprehajam,
 izpod skale voda žubori,
 na belem kamnu mlinček se vrti,
 na mlinček rumen ptiček prileti.
 In mi govori: "Le vrti, se mlinček ti!"
 Mlinček se veselo zavrti,
     In voda zašumi.
 Tam na bregu polno zvončkov zacveti.
 Klanjajo se mi in mi zvončkljajo:
 "Vzemi me za pomladne dni."
 Sklonim se in jih odtrgam.
 Srce mi rahlo zadrhti.
 Naberem jih v šopek,
 jih v vazico posedem,
 gledam jih vsak dan.
 Lep spomin na pomladni dan.

Eva Piskule, 5. B

France Prešeren

Poezija
 France Prešeren
 Zdravljica slovenska himna
 osmi februar kulturni praznik
 rojstna hiša Vrba na
 Gorenjskem
 Matija Čop Valentin Vodnik
 Povodni mož Urška
 Sonetni venec
 pesnik

Gašper Jakše, 5. B

Poletje

Rad imam poletje,
ker kopam se v morju,
se nastavljam soncu,
metulje lovim
in s kolesom drvim.

Ko pride nevihta, strele in grom,
hitro skrijem se v svoj dom.
Ko sonce spet posije,
lep dan se razvije.

Rad imam poletje.
Čričke, ki pojejo,
sončne zahode,
zvezde na nebu
in vroče noči.

Maj Štokar, 5. B

France Prešeren

Dober človek je bil,
Otrokom rad fige je delil.
Krst pri Savici je napisal,
Tudi v zlato knjigo se zapisal.
O, Vrba je tudi njegovo delo,
Rado se je med ljudmi o Francetu govorilo.

France napisal Zdravljico je
In za pravnika študiral je.
Gorelo srce mu je od Primčeve Julije.

Manca Udovč, 5. B

Zima

*Zima je veseli čas,
za otroke in vse nas.
Veselimo se snega,
če le-ta ga dosti da.*

*Vendar zima zadnja leta
s snegom dosti ne obeta.
Bolj spominja na pomlad,
kakor pa na mrzli hlad.*

*Vsak otrok si želi,
da kakšna snežinka padla bi.
Da pobelila bi dolino,
naredila nam strmino,
po kateri bi se skakali,
in s prijatelji se igrali.*

*Naredili bi snežaka,
in še kakšnega junaka.
Da bi zima bila ta čas,
ki osrečil bi vse nas.*

Matic Gazvoda, 5. B

Pomlad

Ko ptički priletijo,
se otroci nasmejijo.
Že posije sonček zlat,
ki naznanja toplo pomlad.

Takrat zvončki zacvetijo
in rumene trobentice zvenijo.
Drevesa vsa ozelenijo
in popki že vzbrstijo.

Res povsod je lepo,
Kamor seže naše oko.
Vsi cvetovi in zelenje,
so za našo dušo poželenje.

Ker je zunaj že toplo,
igramo v naravi se lepo.
Vsi zunaj norimo,
se pomladi veselimo.

Veselje v nas se prebudi,
že čakamo še toplejše dni.
Kmalu pride vroče poletje,
ko potrebno v senci bo iskati zavetje.

Maruša Sinur, 5. B

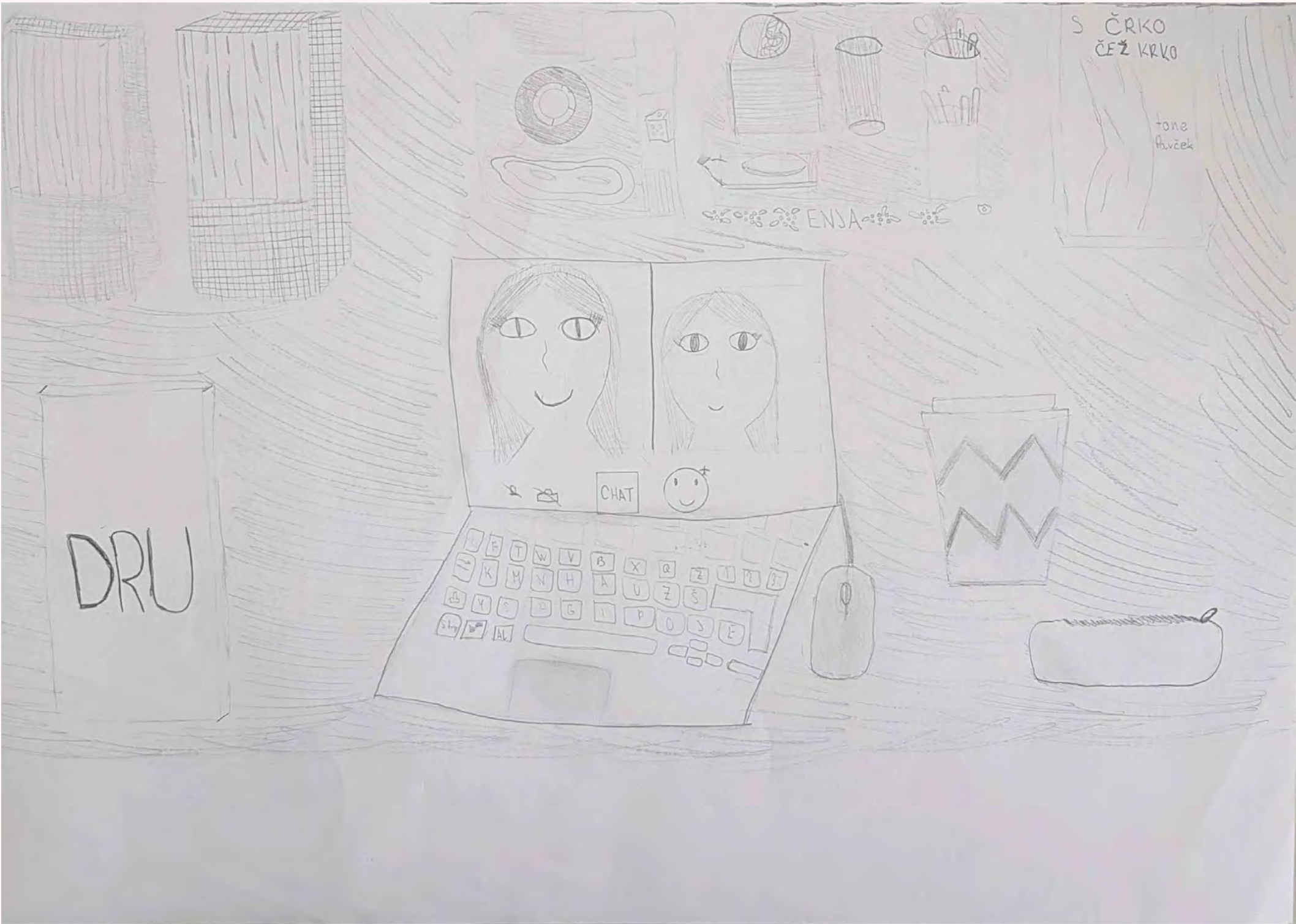
Snežna kepa o Francetu Prešernu

Bil
je France.
Solze je lil,
ker Julije ni dobil.
Ni vedel, kod in kam,
zato je šel stran.
Franceta več ni,
ostale so
pesmi.

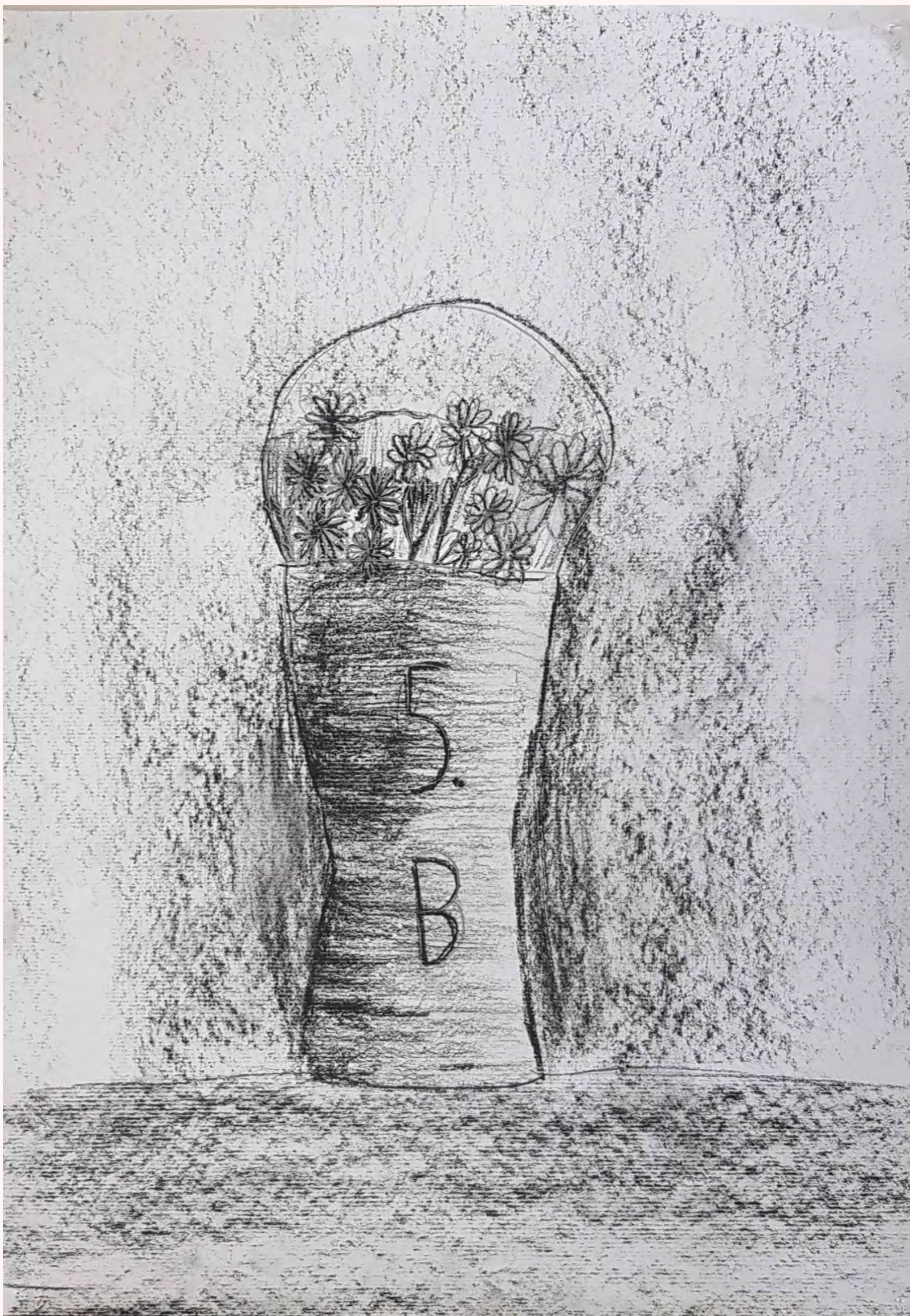
Matija Škrbina, 5. B

Eliza Dežman, 5. B

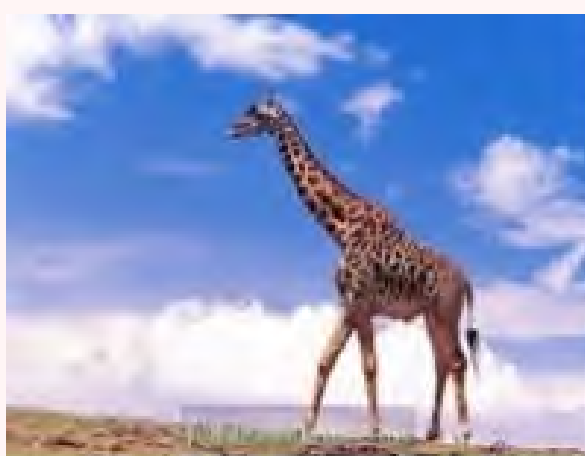
Enja Mlakar, 5. B

Gal Medja, 5. B

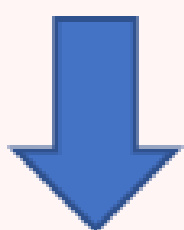
2

1

3

4

2.

3.

4.

1.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

10

7

9

8

6

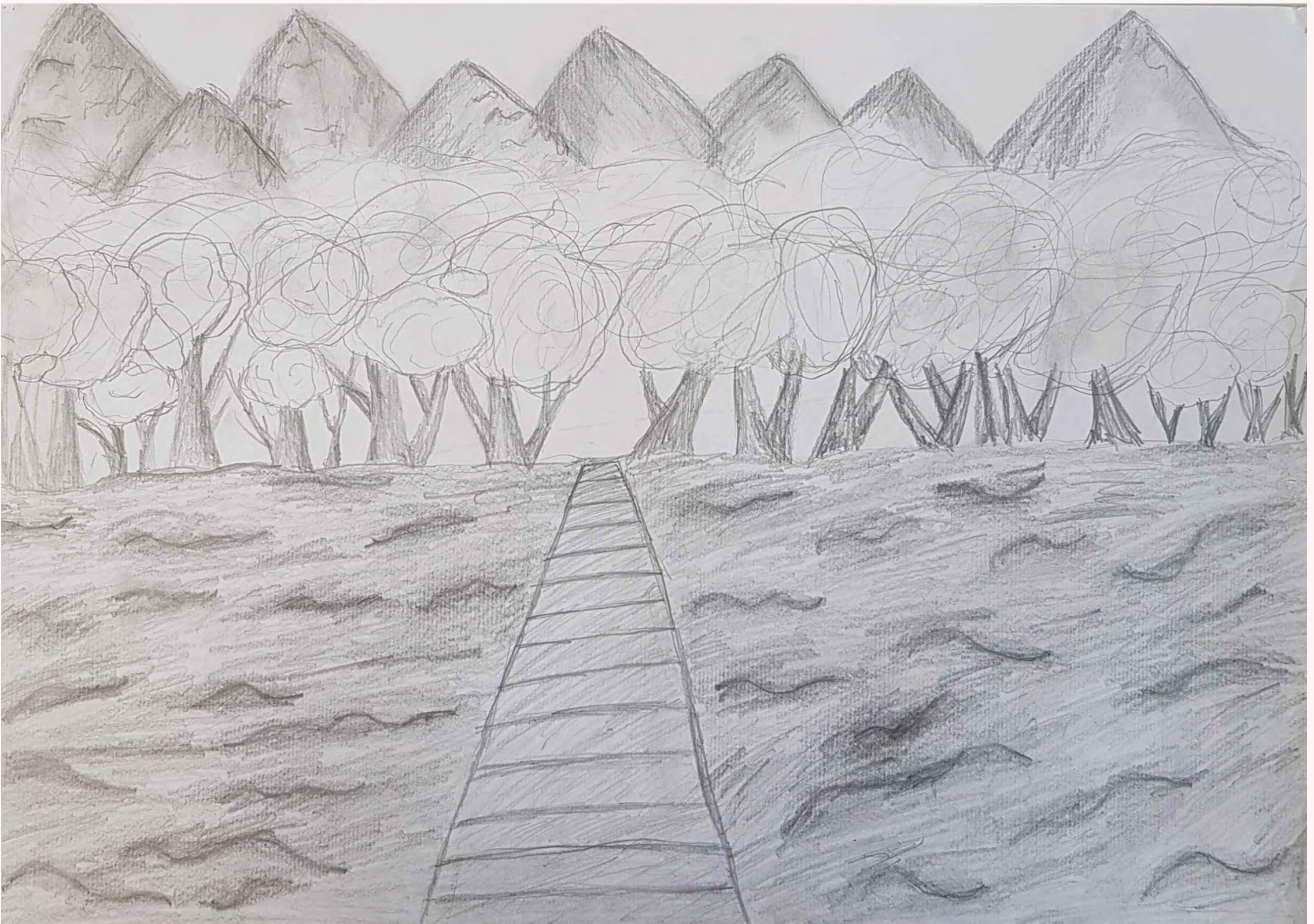

5

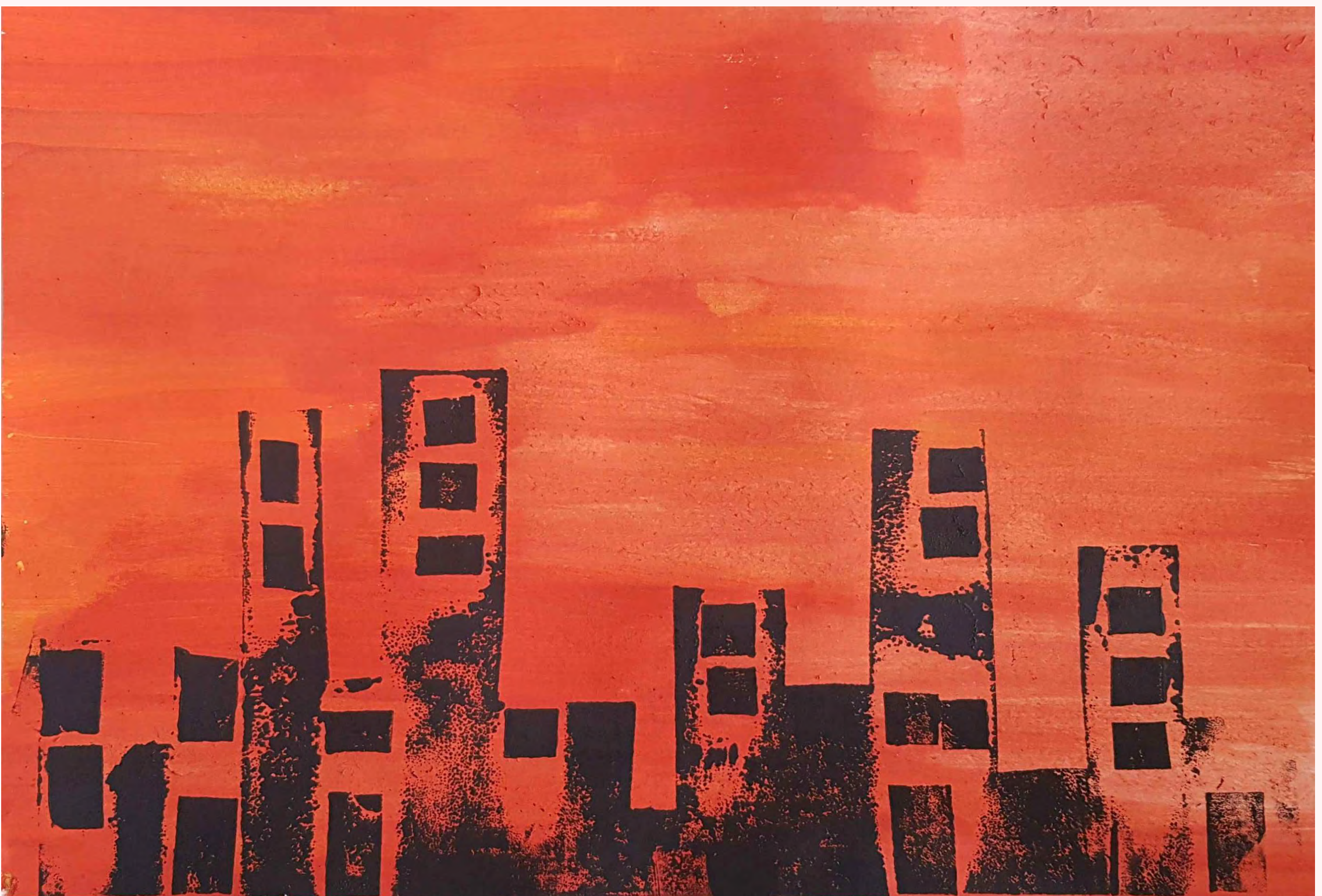

11

Manca Udovč, 5. B

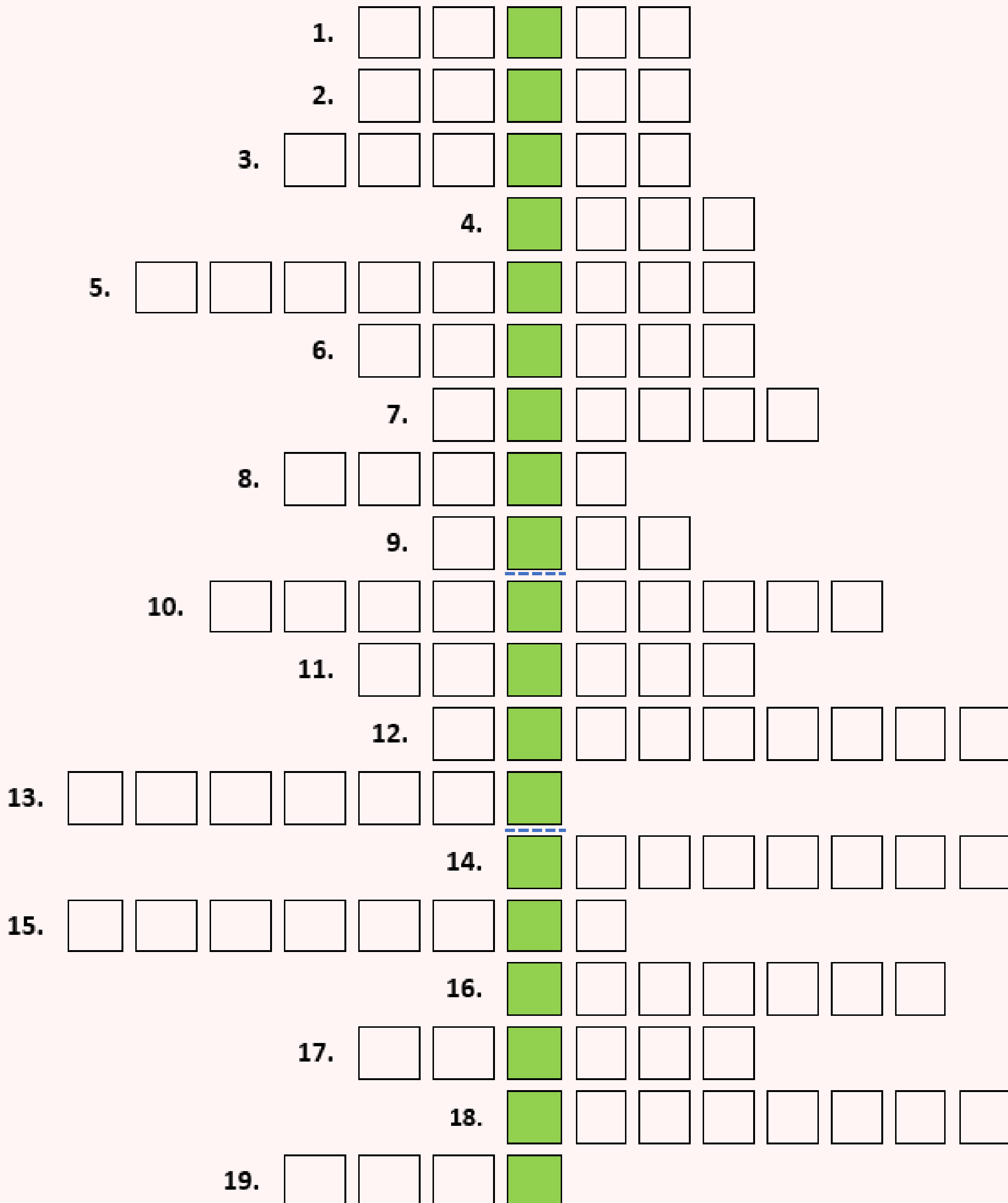

Klara Babič, 5. B

Manca Udovč, 5. B

5. B

1. S čim poganjamo sup?
2. Košutin samec.
3. Bolezen sodobnega časa.
4. Prevozno sredstvo, ki vozi po tirih.
5. Pomanjšan prikaz Zemljinega površja.
6. Prvi mesec v letu.
7. S čim pišemo?
8. Pluje po vodi.
9. Oseba ženskega spola, ki ima otroke.
10. Učni predmet, pri katerem prevladujejo številke.
11. Pokrivalo.
12. Glavno mesto Slovenije.
13. Prostor v hiši, kjer kuhamo.
14. Prostor v naravi, kjer so posajena drevesa v nekem redu.
15. Z njim merimo moč in hitrost vetra.
16. Kaj sveti v hiši?
17. V kaj pišemo v šoli?
18. Sadje, ki ima obliko krogle, olupek je zeleno-rumen, meso pa rdeče.
19. Ko pade dež, na tleh nastane ...

Matija Škrbina, 5. B

Družčina petih prijateljev

Nekoč je živel pet prijateljev, ki so ustanovili družčino petih prijateljev za razreševanje kriminalnih primerov po soseski. Člani družčine so bili Ula, Matija, Neža, Jan in Timotej.

Nekega dne se je družčina zbrala v Nežini hiški na drevesu, da bi se začeli igrati. Matija je predlagal, naj se grejo loviti, a vsi ostali so bili proti. Nato pa se je Jan spomnil, da bi se lahko odšli v gozd igrat skrivalnice. Vsi so bili za. V gozdu so določili, da bo iskal Timotej, ostali pa se bodo skrili. Ula se je skrila za drevo, Matija v grmovje, Jan je splezal na drevo, Neža pa se je skrila za kup vejevja blizu stare zapuščene hiške. Čez nekaj časa je Timotej začel iskati. Najprej je našel Mateja, nato Ulo in Jana. Neže pa ni mogel najti. Medtem ko so ostali iskali Nežo, je ta zaslišala zvoke, ki so prihajali iz zapuščene hiške. Nekaj časa je poslušala, nato pa se je prestrašila in tiho zbežala k družčini in jim povedala, kaj se je zgodilo. Bilo je že pozno, zato so se vrnili domov.

Naslednji dan po šoli so se spet srečali v drevesni hiški. Neža jim je podrobneje opisala zvoke, ki jih je slišala prejšnji dan. Slišala je nekaj podobnega cviljenju. Družčina se je odločila, da obišče zapuščeno hiško. Ko so vstopili vanjo, so v njej zagledali umazano pasjo posodo z veliko stare hrane. Bili so začudeni. Naenkrat pa so zaslišali odmev korakov in cviljenje. Hitro so se skrili za hiško. Opazili so moškega, ki je v škatli nosil polno majhnih kužkov. Prijatelji so se spraševali, od kod jih je toliko dobil. Ko pa so prišli v vas, so dobili odgovor na vprašanje. Neka stara gospa je prodajala mlade kužke. Le za nekaj minut je skočila na kavo, medtem so kužki izginili. Družčina je takrat opazila moškega in mu sledila. Ula je poklicala njihovega prijatelja s policije, saj so razrešili že kar nekaj primerov kraje. Ostali pa so sledili moškemu v gozd. Policija ga je prijela in od njega zahtevala plačilo ukradenih kužkov. Moški je to tudi storil.

Na koncu so vsi kužki dobili nov in varen dom, starka svoj denar, družčina petih prijateljev pa je uspešno razrešila še en kriminalni primer.

Urška Kovačič, 6. A

Urška Kovačič, 6. A

Vesolje

Že od nekdanj sem si želel oditi v vesolje. Hotel sem priti na Luno, vendar mi ni takoj uspelo. Moral sem poskusiti večkrat. Gradil sem tudi rakete, ki pa so od začetka letele zelo malo, včasih so tudi počile. Ko sem postal bolj pameten, so tudi rakete postale boljše.

Končno mi je uspelo zgraditi pravo raketo, ki bo letela v vesolje. Prišli so me gledat vsi sosedje. Let je uspel in pristal sem na Luni. Bilo je vse prazno in ravno.

Na Luni sem bil en teden, potem sem se vrnil domov.

Postal sem eden najbolj znanih astronautov, ki je sam naredil raketo. Tako sem živel srečno do konca svojih dni.

Matic Godec, 6. A

Življenje mojega psa

Mojemu psu je ime Rex. Star je osem let. Visok je približno toliko kot jaz. Je črne in svetlo rjave barve. Moj pes rad teče, skače, grize in koplje luknje. Rad tudi vidi, če kdo pride na obisk.

Ko sem jaz v šoli, počiva v svoji hiški. Ko pridem domov, se me zelo razveseli in začne skakati in divjati. Skupaj se igrava.

Uroš Pirh, 6. A

Čarobna knjiga

Nekoč, pred davnimi časi, je živel punčka. Na njen deveti rojstni dan ji je mami podarila knjigo in ji rekla, da je ne sme nikoli izgubiti ali dati komu drugemu. Ni vedela zakaj, a jo je ubogala. Naslednji dan se je zbudila in začela brati knjigo. Ugotovila je, da knjiga kaže prihodnost. Ona ni verjela v magijo, zato jo je to prestrašilo. Mislila je, da sanja, zato je hotela nazaj zaspiti, a ni šlo. Kar naenkrat ji je knjiga izginila iz rok. Ustrašila se je, saj se je spomnila, kaj ji je rekla mati. Pogledala se je v ogledalo in videla sebe kot odraslo žensko. Še enkrat je dobro pogledala in ogledalo se je spremenilo v portal. Potegnilo jo je vanj in zbudila se je v čudnem svetu, kjer so knjige žive. Prišla je do knjige in jo vprašala, kje je in kaj naj stori, da se vrne domov. Knjiga ji je rekla, da mora najti pot do svoje knjige. Začela je iskati pot, ko je po nesreči padla v veliko, temačno jamo, iz katere ni bilo izhoda. V jami so bili kristali, v katerih so bile ujete besede. Poskušala je prebrati, kaj piše in pisalo je »NEVARNOST!« Spet je padla v portal, kjer je bilo polno nove energije in vozila so letela. Našla je knjigo, ki ji je rekla, da je v prihodnosti in če ne bo našla knjige, bo v nevarnosti. Knjiga jo je pripeljala do zadnjega portala in rekla, naj vstopi vanj. Ko je vstopila v portal, je videla leteče knjige. Ena knjiga jo je pobrala in jo ponesla v zrak. Ko je pogledala naokrog, je videla še ostale knjige. Končno je prispela do svoje knjige. Ko jo je odprla, je v njej pisalo, da je rešila prihodnost. Še zadnjič je pogledala naokrog in zaspala. Ko se je zbudila, je bila v svoji topli postelji. Ko je odprla knjigo, v njej ni več videla prihodnosti. Bila je le navadna knjiga. Nato je ugotovila, da so bile vse samo sanje.

Viktorija Avsec, 6. A

France Prešeren

Naš največji pesnik je France,
njegova prijatelja sta bila Čop in Smole.

Ko osem je dopolnil let,
je od doma šel v svet.

France se v Vrbi na Gorenjskem je rodil,
ko je odrasel, je otrokom fige delil.

V Primičevo Julijo zaljubil se je
in Sonetni venec posvetil ji je.

Sedma kitica je zelo posebna,
za Slovence zelo pomembna.

Zdravljica je ta pesem znana,
zato slovenska himna je postala.

Osmi februar je dan kulture,
preberite si Prešernove literature.

Ela Krist Turk, 6. A

Ela Krist Turk, 6. A

Nastja in škrat

Nekega dne je živel deklica po imenu Nastja. Bila je v 7. razredu. Imela je hišne ljubljence Rubi, Riva, Rava in morskoga prašička Dorisa. Rada je igrala harmoniko. Nekoč je odšla na prireditev za najboljše glasbenike. Začela se je pripravljati na nastop, takrat pa je kar naenkrat prišel škrat Izidor, ki jo je pred nastopom odpeljal v vasico po imenu Sladkorčki. Nastja je bila vzhičena, saj je bila vas iz samih sladkarij. Izidor ji je povedal, da je tukaj zato, da reši ovčke, ki so se izgubile. Nastja je hitro odšla, da bi čim prej opravila nalogo. Najprej je odšla mimo vodnjaka, nato pa po potki do gradu, pod katerim je tekel potok sladoleda. V njem je plavala karamelna ribica Tinka, ki jo je veselo pozdravila in odplavala naprej. Nastja je prišla do gradu in rešila ovčke.

Škrat Izidor se ji je zahvalil s sladkarijami in jo odpeljal nazaj na nastop.

Na nastopu ji je šlo dobro. Bila je vesela, saj je rešila ovčke.

Natalija Malenšek, 6. A

Čudežni pes

Nekega dne se je rodil čudežni pes. Bil je zelo lep. Poimenoval sem ga Maks.

Da je čudežen, sem ugotovil, ko je začel govoriti. Bil sem zelo presenečen, ko me je pozdravil.

Prosil sem ga, naj mi pove, kakšna bo moja prihodnost. Povedal mi je, da bom imel veliko hišo. Zahvalil sem se mu in ga pobožal.

Maksa sem imel zelo rad. Večkrat sva šla na sprehod. Vsi so ga gledali, ker je postajal vse večji in rdeč. Ves čas sem moral razlagati, da je Maks čudežni pes.

Maks je bil moj najboljši prijatelj.

Klemen Klemenčič, 6. A

Škodujemo svetu

Svet živi in mi smo tu,
mi uničujemo, mi poškodujemo.

Živali živijo, ampak ne za dolgo,
ker mi smo pošasti in mi preživimo.

Narava hoče živeti v čistem miru,
ampak mi delamo tovarne v tem primeru.

Led se topi od tovarn,
olje pa hiti ven iz ladij.

Mi smo pošasti, mi uničujemo.

Anne Mai Pihlapuu, 6. A

Anne Mai Pihlapuu, 6. A

Ko bom imel konja

Ko bom imel konja, bom moral vstajati zelo zgodaj, saj bom moral pred odhodom v šolo očistiti hlev in ga nahraniti.

Po šoli bom hitro naredil nalogo in spet odšel v hlev, da bom konja spustil na travnik. Ko bo konj na travniku, mu bom očistil hlev, zamenjal vodo in mu prinesel sveže seno.

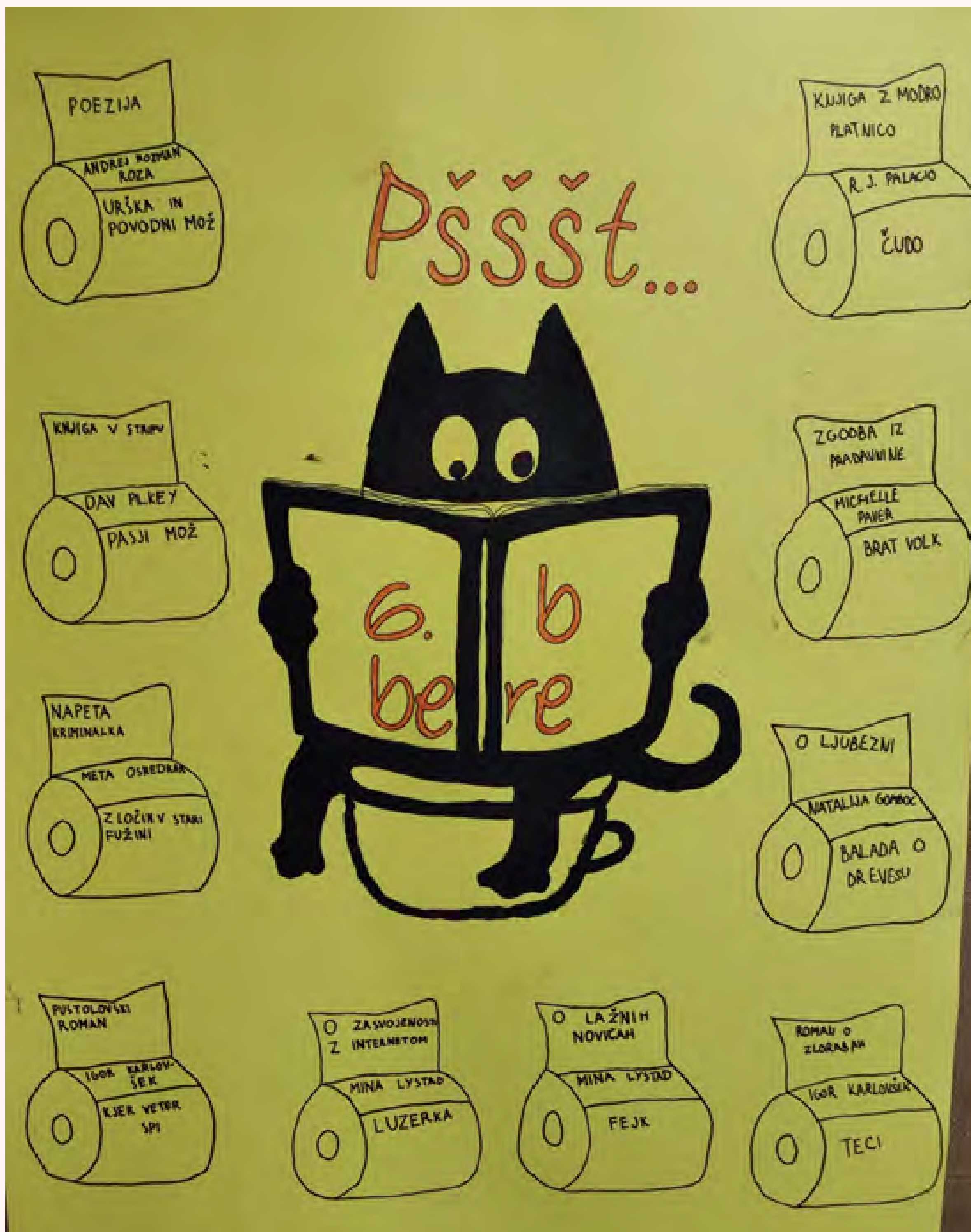
Nato ga bom pripravil za jahanje. Očistil mu bom kopita in mu nadel sedlo. Jahal bom eno ali dve uri. Ko se bova vrnila, ga bom skrtačil in mu dal kakšno jabolko ali koruzo. Ko bo pojedel, ga bom spustil na travnik in mu dal veliko žogo, da se bo igral. Zvečer ga bom dal v hlev in ga pokril z odejo.

Ko bom poskrbel za konja, bom odšel domov, se še malo poigral na računalniku, nato pa bom odšel spat.

Žan Erik Peterle, 6. A

Žan Erik Peterle, 6. A

Dnevnik mladega šolarja Leona

Zbudil sem se v jutro polno dandanašnjih zvokov. Mama je klicala, bratec, star eno leto, je jokal zaradi izgubljenega medvedka, oče se je jezil na našega novega psa Zokija, ki se mu je obesil na čevelj, ki ga je hotel obuti za v službo, in jaz sem si kot vedno izmišljal šale za nov dan. Po zaužitih palačinkah sem se odpravil v šolo, kjer sem preživel še en dan napovedovanja testov. Popoldne sem sošolcu, ki je pozabil telefon in je moral poklicati starše, posodil telefon in za hec mi ga je vrgel nazaj. A jaz sem si ravno zavezoval čevlje in se ne spomnim, kaj se je nato zgodilo. Kot so mi povedali, sem se zaradi močnega udarca v glavo onesvestil in se po »stotih« letih zbudil v bolnišnici. Takrat še nismo vedeli, da se je v mojih možganih »nastanil« ravno pametni del telefona.

Ravno smo pisali ocenjevanje pri angleščini in niti zavedal se nisem, da brskam po Googlu, ko se je pred mojimi očmi znašel Pons prevajalnik, v katerega sem vtipkal angleško besedo, pritisnil enter in dobil prevod. Ves srečen sem napisal besedo in pomislil, da me sreča spremlja že ves čas. Naslednji dan sem ugotovil, da sem zaznal in nato prebral sporočilo, ki mi ga je poslal manjkajoči učenec, medtem ko mi je učiteljica razlagala snov. To sem povedal staršema, a sta se mi smejala, da sem si izmislil. Da bi mi začela verjeti, sem jima kar med poukom poslal sporočilo. Po pouku sta me odpeljala k zdravniku, ki je takoj ugotovil, kaj je narobe. V moji glavi so ostali deli telefona, ki so se vanjo zasadili ob močnem trku. Ker bi bil poseg v glavo preveč tvegan, so nam povedali, da bom do konca življenja kot računalnik. Namesto da bi bil zgrožen, sem bil vesel: pri ocenjevanjih bom od sedaj dalje dobival vse točke.

Valentina Prešeren 6. B

Sotil

Nekoč je živel Sotil,
zelo se je rad motil.
Vsakič, ko je jedel,
se na mamico je ulegel.

Imel je sestrico in bratca,
oba starejša in močnejša.
Lahko bi skupaj šli v šolo,
a je hotel iti solo.

Morda se že sprašuješ,
kdo ta Sotil je.
V resnici on je maček,
ki mladi zdaj je še.

Živa Kocjan, 6. B

Živa Kocjan, 6. B

Piškotek

Nekega jutra je mama pekla piškotke. Poskusil sem jih in bili so odlični. Potem sem jo vprašal, če jih lahko speče toliko, da jih bom nesel še v šolo. Mama je odgovorila: "Z veseljem." V šoli sem jih najprej ponudil najboljšim prijateljem, potem še ostalim sošolcem, učiteljem in na koncu kar vsem. Delil sem jih tako kot France Prešeren fige otrokom. Vsem so bili tako dobri, da sem jih moral prinesiti vsak dan, kar pa je bilo zelo naporno zame, še bolj pa za mamo. Še dobro, da so to bile le sanje.

Alex Perše 6. B

Intervju s Kekcem

1. Kako se počutite danes?

Jaz sem v redu.

2. Koliko ste stari?

Star sem 26 let.

3. Ali imate kakšnega sorojenca?

Ne, sem edinec, ampak sem si vedno želel brata ali sestro.

4. Ste v mlajših letih hodili v osnovno šolo?

Nikoli nisem hodil v šolo, saj sem živel v majhni koči sredi gozda.

5. Ali ste bili kdaj zaljubljeni?

O ja, seveda. Vedno sem bil zaljubljen v dekle po imenu Mojca.

6. Imate najboljšega prijatelja?

Imam. Ime mu je Rožle in je zelo prijazen.

7. Ali sta z Bedancem še vedno sovražnika?

Bedanec bo za vedno moj sovražnik. Zameril sem mu in tako bo ostalo.

8. Kje ste se rodili in kje živite danes?

Kot sem že rekel, sem se rodil v koči sredi gozda. Danes pa tudi nimam dovolj denarja, da bi se lahko preselil.

9. Ali imate še vedno radi svojo sovo?

Seveda jo imam. Tudi pomagala mi je in bo vedno moja prijateljica.

10. Imate poleg Rožleta še kakšne druge prijatelje?

Ja. Imam še Kosobrina in Mojco.

11. Ste si ustvarili družino, imate ženo in otroke?

Da. Pred enim letom se mi je posrečilo, da se je Mojca zaljubila vame. Imava pa tudi enega otroka, ki mu je ime France.

Ela Dominič 6. B

Ela Dominič 6. B

Intervju s povodnim možem

1. Pozdravljeni. Kje ste živeli, ko ste bili mladi?

Živel sem v gradu, ki se je skrival pod reko.

2. Ste imeli kakšnega sorojenca?

Na žalost ne, ampak sem si ga zmeraj želel.

3. V kateri reki ste se rodili?

V Soči.

4. Ste obiskovali šolo?

Ne, saj sta mi starša vedno govorila, da je v vodi bolj varno.

5. Ste imeli prijatelje?

Žal ne.

6. Kako ste se počutili v družbi ljudi?

Kot sem že povedal, se z ljudmi nisem videval, saj mi starša nista dovolila. Ampak nekega dne sem na skrivaj zlezel iz vode. Tam sta bila dva, ki sta me začela zmerjati.

7. Ali ste si našli ljubezen? Kako ji je ime?

Ja, sem. Ime ji je Urška.

8. Kje sta se spoznala?

Spoznala sva se na plesu, ko je plesala s Francetom Prešernom. Prijel sem jo za roko in jo zvlekel v vodo, kjer sem jo poljubil in postala je taka kot jaz. Zaljubila sva se in ostala skupaj, še danes se ljubiva.

9. Kakšna sta bila starša? Ali sta bila podobna vam?

Starša sta bila skrbna in prijateljska. Vedno sta mi stala ob strani. Bila sta bolj zelena in imela sta več lusk. Sam pa sem bolj modro-zelene barve in imam malo lusk.

Anaja Verščaj, 6. B

Anaja Verščaj, 6. B

Neuslišana ljubezen

Ko gledam te skozi okno,
ves sem prevzet.

Ko hočem govoriti s tabo,
živčen ves postanem.

V sanjah te pogledam
in takoj se zbudim in
opogumim.

V šoli se spogledava
in takoj zaljubiva.

Žan Cimerman 6. B

Žan Cimerman, 6. b

Moj svet

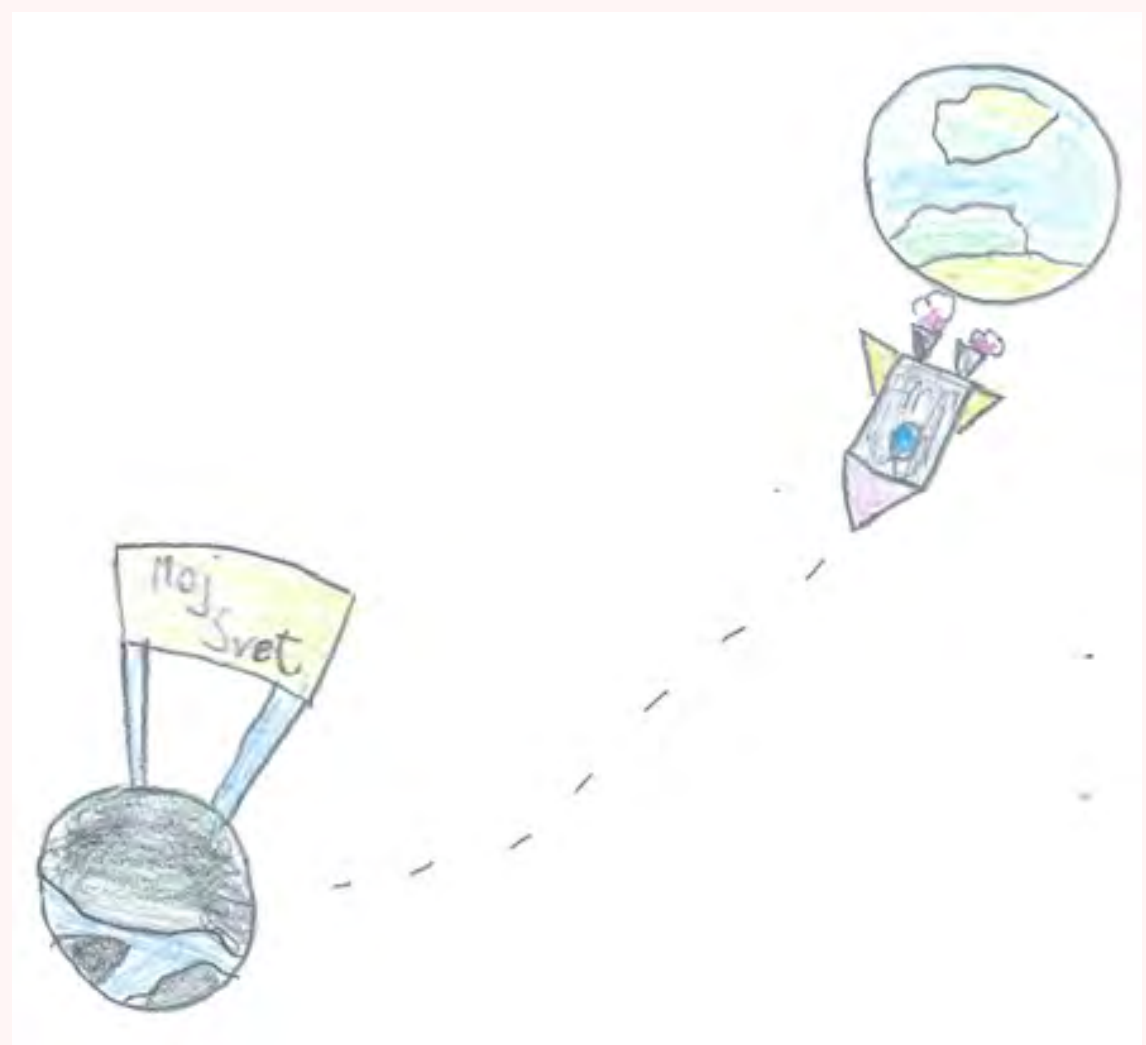
Ko v svojem svetu sem,
nobeden me ne razume.

Vsi me čudno gledajo,
ker pač drugačen sem.

Skoraj sem obupal,
a spet opogumil se
in predal svoje mnenje.

Zdaj nič več ne prizadene me
in briga me za druge.

Žan Cimerman 6. B

Žan Cimerman 6. b

Božič s korono

Letos božič ne bo tako dober,
ker bil je preveč okužen oktober.

Korona virus je zavrel
in Janezu Janši živce razgrel.

Janez je rekel, da maske rabimo,
a se je odločil, da jih prehitro porabimo.
Zdaj gremo lahko samo v živilske trgovine,
ker je premalo medicine.

Zdaj še v šole ne smemo otroci,
preko zooma učiteljica bere
pravlјice Ele Peroci.

Jan Martin Kirn 6. B

Pesem

Zmajček Zdravko se veseli, ker
Jutri v šolo gremo vsi.

Upa, da razred naredi,
Tako želimo si verjetno vsi.

Rad v šolo gre,
A le, ko za to je čas,
Jezni zvonec zazvoni na glas.

V učilnici je španska vas.

Šola je resna stvar.

Orkester pri glasbi se igramo,
Lok pri likovni umetnosti izdelamo,
Oceno vsi zagledamo.

Jan Martin Kirn 6. B

Letni časi

Pozimi je mrzlo,
poleti pa toplo,
a vedno je prelepo.

Jeseni listje odpada,
spomladi vse cveti,
vsi časi so prelepi.

Meni je vse všeč:
dnevi, tedni, meseci
in še tako naprej,
najlepši letni čas
pa je zima.

Anja Kepa, 6. B

Gozdna dogodivščina

Nekega jutra sem se kot po navadi odpravil v gozd. A tam ni bilo tako kot običajno. Nisem slišal žvrgolenja ptic, šumenja listja in živali, ki bi tekle mimo mene. Gozd se mi je zdel strašen. Ko sem se nekaj časa sprehajal, sem prišel do razpotja. Namesto da bi šel po poti domov, sem zavil v drugo smer. Tam sem zagledal veverico, ki sem ji sledil. Nekaj časa sem hodil in prišel do hiške na drevesu. Zdelo se mi je čudno, da je stala sredi gozda. Hotel sem splezati gor, a tam ni bilo lestve, zato sem se moral drugače znajti. Vprašal sem veverico, a sem pozabil, da ne zna govoriti. Ker pri veverici ni bilo uspeha, sem imel srečo, da sem zagledal opico. Vprašal sem jo, ali me lahko nauči splezati na ta posušeni hrast. Odgovorila mi je, da mi bo pomagala, če jo premagam v kartanju. Začela se je bitka s kartami. Opica je med igro goljufala. Rekla je, da je za mano gorila, ki je plesala deževni ples. Ko sem se ozrl, gorile ni bilo tam. Ta čas mi je opica pobrala vse dobre karte, razen ene. Položil sem jo in zmagal. Zato mi je opica ponudila, da me nauči plezati. A jaz sem si premislil in odšel domov.

Tristan Korenič 6. B

Življenje Toma

Nekoč so bili trije prijatelji. Ime jim je bilo Tom, Jan in Patrik. Tom je živel v hiši s teto, sestrično in bratom. Teti je bilo ime Sofija in kar naprej se je jezila na Toma. Tomov prijatelj Patrik pa nima družine, v hiši je sam in ne hodi v šolo. Imel je očeta, ampak ta je bil kradljivec in največji kriminallec v vasi. Ko je šel v zapor, je Patrik ostal sam. Teta Sofija Tomu ni dovolila, da ga ima za prijatelja.

Nekega dne sta Tom in njegov brat odšla v šolo. Tom je pobegnil iz razreda in odšel na mesto, kjer ga je čakal Patrik, da bi se šla kopat. Tomov bratec pa je ostal v šoli.

Teta je doma vse dopoldne kuhala, da je otroke pričakala s kosilom. Ko je videla, da se je Tom vrnil z mokro glavo, ga je vprašala, če se je kopal. Tom je seveda zanikal in se zlagal, da si je v šoli malo zmočil glavo in teta mu je verjela, ker je bil tako prepričljiv. Potem pa je bratec povedal resnico o Tomovem pobegu iz šole in se privoščljivo smejal, saj je vedel, da se bo teta jezila. Teta ga je udarila, Tom pa je začel jokati, vzel klobuk in odšel od doma. Sofiji ni bilo žal, ker je mislila, da se bo Tom vrnil, toda on je srečal Jana in ob reki sta se pogovarjala. Tudi Jan bi rad odšel od doma, ker mu mamica ves čas govori, naj se lepo oblači. Odločila sta se, da gresta skupaj od doma in povabita še Patrika, da bodo imeli čoln. V družini so bili užaljeni in jokali so. Tom, Jan in Patrik so se vrnili domov, ko so sami hoteli. Spet so bili srečni in teta Sofija se ni več jezila na Toma. Tom si je našel punco in vsi so srečno in zadovoljno živeli.

Neznani avtor, 6. B

Intervju z Enjo

1. Ali si srečna?

Sem, ker imam družino in ker sem zdrava.

2. Katera je tvoja najljubša žival in zakaj?

Kameleon, ker obožujem plazilce.

3. Katera je tvoja najljubša pijača?

Voda, ker je zdrava.

4. Katero je tvoje najljubše mesto in država?

Nimam naj mesta. Med državami pa bi izbrala Italijo.

5. Ali si srečna na OŠ Šmarjeta?

Sem, ker imam veliko prijateljev in so dobri učitelji.

6. Katero hrano imaš najrajši?

Sladoled.

7. Tvoj najljubši mesec?

Februar.

8. Tvoja najljubša pesem?

Žal je nimam.

9. Bi se preselila? Zakaj?

Ja, bi se, ker imamo majhno stanovanje.

10. Katera je tvoja najljubša knjiga?

Solzice.

Maja Mežič, 6. B

Intervju z Majo

1. Kdaj imaš rojstni dan in koliko si stara?

12. avgusta, stara sem 11 let.

2. Katera je tvoja najljubša barva?

Modra.

3. Tvoja naj jed?

Palačinke.

4. Najljubša žival?

Pudelj.

5. Najljubša država in zakaj?

Anglija, zaradi Londona.

6. Najljubša pijača?

Voda.

7. Imaš rada kače?

Ne, ker se jih bojim.

8. Bi se preselila?

Mogoče, k svoji večji družini.

9. Naj pesem?

Je nimam.

10. Najljubša knjiga?

Pet prijateljev.

Enja Kovačič 6. B

Intervju z Majo

1. Katera je tvoja najljubša hrana?

Palačinke.

2. Katera je tvoja najljubša skupina?

BQL.

3. Kam bi se preselila, če bi se morala, in zakaj tja?

V Belo krajino – Črnomelj, ker je tam moja družina in veliko prijateljev.

4. Ali imaš kakšnega sorojenca, koliko je star?

Imam brata, star je 13 let.

5. Zakaj si si postrigla lase?

Ker mi dolgi niso bili več všeč.

Monika Jerin 6. B

Intervju z Nejcem

1. Ali ti je všeč naš pesnik France Prešeren?

Ja, še posebej Zdravljica.

2. Ali veš, kdaj se je rodil?

2. 12. leta 1800.

3. Ali imate doma kakšno njegovo knjigo?

Imamo Poezije.

4. Si jo že kdaj prebral?

Ja, enkrat in bila mi je zelo všeč.

5. Mi za Prešernov dan vedno obesimo zastavo. Kaj pa vi?

Mi tudi, na balkon. Zdi se mi zelo pomembno.

6. Pa ti je všeč, da obstaja Prešernov dan?

Da, ker se takrat spomnimo Franceta Prešerna.

7. Ali v šoli praznujete kulturni dan?

Seveda, tako da si skupaj pogledamo prireditve.

8. Ali ti je tako praznovanje všeč?

Odlično je, ker ta dan nimamo pouka.

9. Veselilo me je srečanje s tabo. Adijo.

Adijo in lep pozdrav vsem.

Filip Činkole Črček 6. B

Žanej Vidnar, 6. B

Šport

1. Najboljši kolesar na svetu: _____

2. Največja kolesarska dirka na svetu? _____

3. V katerem klubu je Tadej Pogačar? _____

4. V katerem klubu je Primož Roglič? _____

5. Kako se imenuje dirka po Španiji? _____

6. Kdo je trikrat zapored zmagal na dirki po Franciji? _____

7. Koliko kilometrov je dolga dirka po Franciji? _____ km

8. Kako se imenuje dirka po Italiji? _____

9. Koliko je star Tadej Pogačar? ____

Žanej Vidnar 6. B

1. Vsi v šoli jih imamo.
2. V njo hodiš – kaj je to?
3. Priimek pesnika, ki je napisal Zdravljico.
4. Kaj najprej jemo v šoli?
5. Sestavljena je iz več poglavij.
6. Pobriše svinčnik.
7. Učijo učence.
8. Vanj pišemo.
9. Na listu je veliko vprašanj in na koncu dobiš oceno. Kaj je to?
10. So zelene in bele, nanje pišejo učitelji.

1.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			2.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
3.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			4.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
5.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			6.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
7.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			8.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			9.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
			10.	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Anja Kepa, 6. B

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

1. Kaj je pisal France Prešeren?
2. Kar imamo za sabo.
3. Mesec, v katerem praznujemo božič.
4. Mrzel letni čas.
5. Utvara.
6. Del dneva, v katerem se zbudiš.
7. Prevozno sredstvo.

(Rešitve: pesmi, ozadje, december, zima, iluzija, jutro, avto)

Maja Mežič, 6. B

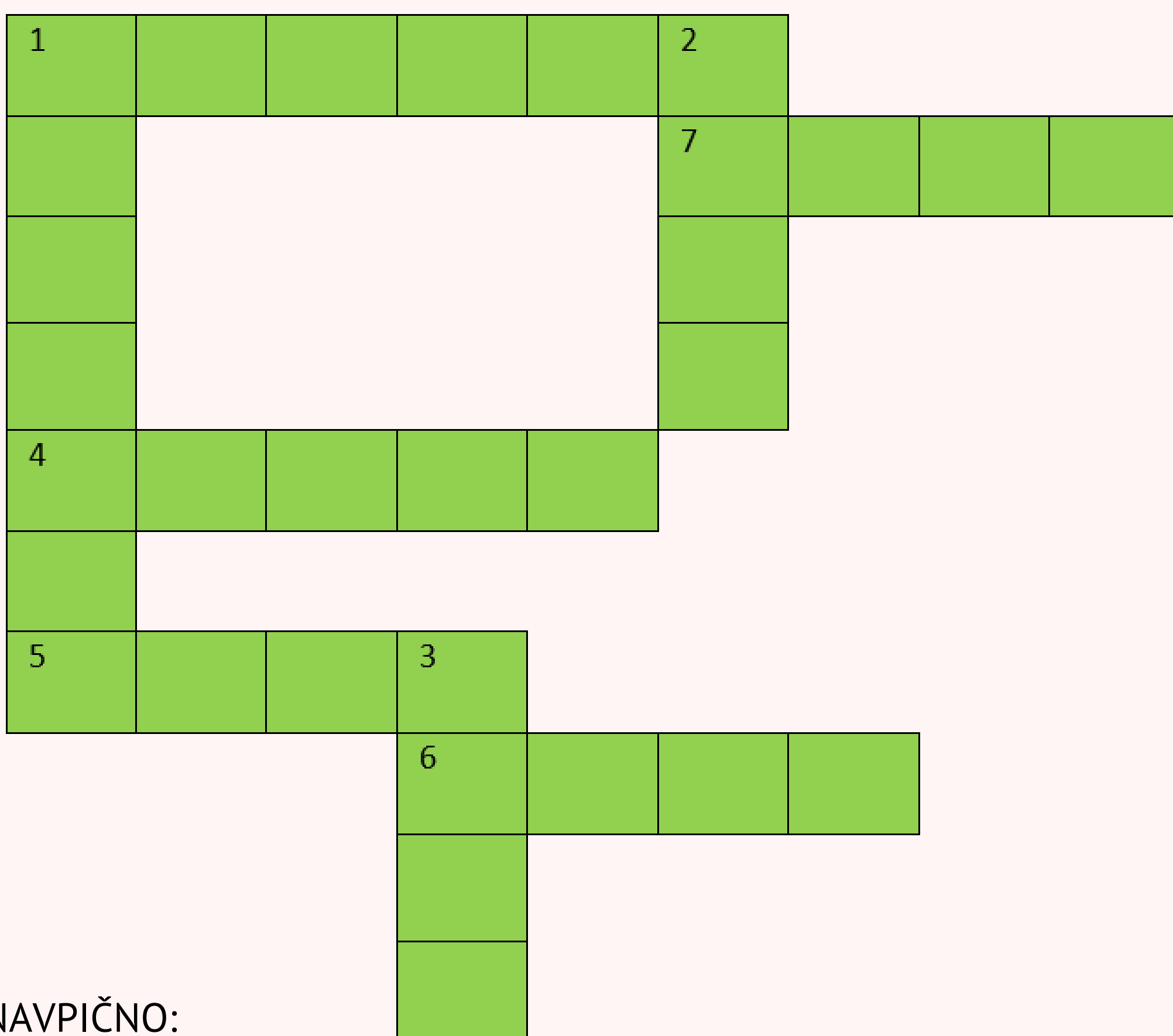
				1.	☐	☐	☐				
				2.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
				3.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
4.	☐	☐	☐	☐	☐	☐					
5.	☐	☐	☐	☐	☐	☐					
				6.	☐	☐	☐	☐	☐		
7.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
				8.	☐	☐	☐	☐			
		9.	☐	☐	☐	☐	☐				
				10.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
11.	☐	☐	☐	☐	☐	☐					
		12.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
		13.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐		
14.	☐	☐	☐	☐	☐	☐					
		15.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

1. Kratica za predmet naravoslovje.
2. Katero kamnino določimo s kislino?
3. Napredek.
4. Ena od leč na mikroskopu.
5. Naravni svet.
6. Plamen.
7. Proces, ki poteka v kloroplastih.
8. Del rastline, ki proizvede največ kisika.
9. Dejavnost, s katero lahko shujšamo.

10. Kakšna gora je Triglav?
11. Kaj nam daje energijo?
12. Pripomoček, s katerim zanetimo ogenj.
13. Kdaj poteka fotosinteza?
14. Priprava, s pomočjo katere se orientiramo.
15. Izdelek ali rešitev, sestavljen iz niza instrumentov, metod in tehnik, namenjenih reševanju težave.

(REŠITVE: *NAR, apnenec, razvoj, okular, narava, ogenj, fotosinteza, list, šport, visoka, hrana, vžigalnik, podnevi, kompas, tehnologija*).

Mišo Vuchikj, 6. B

NAVPIČNO:

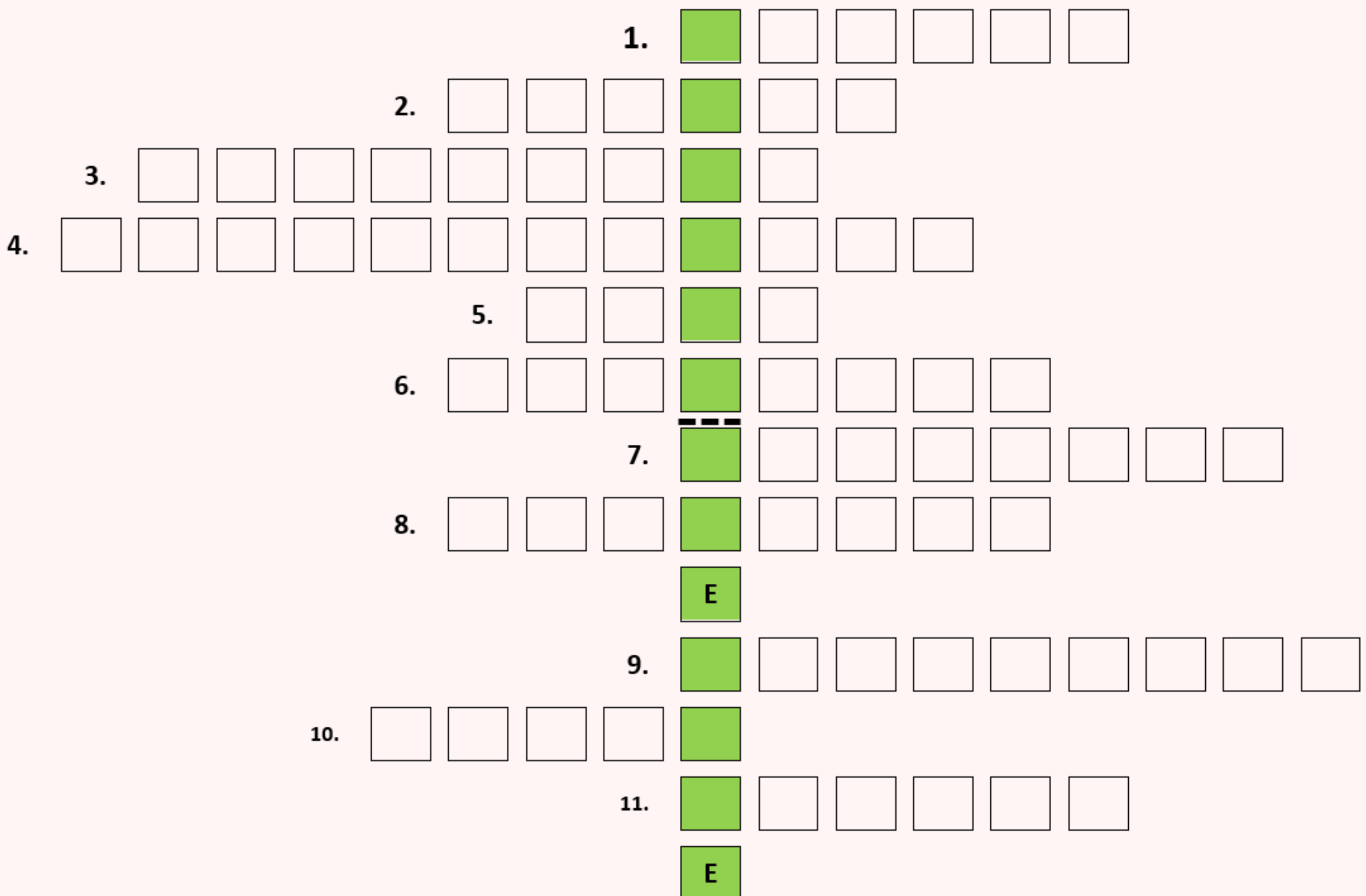
1. Mesec, v katerem je umrl France Prešeren.
2. Valuta, ki jo označujemo z €.
3. Prevozno sredstvo na cesti.

VODORAVNO:

1. Ime pesnika Prešerna.
4. Ime dekleta, ki je omenjeno v pesnitvi Povodni mož.
5. Vodna žival.
6. Posoda za rože.
7. Rojstni kraj Franceta Prešerna.

(REŠITVE: *februar, evro, avto, France, Urška, riba, vaza, Vrba*)

Monika Jerin, 6. B

1. Najdemo jih v knjižnici.
2. Ime našega največjega pesnika.
3. Naša domovina.
4. Prezentacija.
5. Prešeren jih je delil otrokom.
6. Kdor piše knjige.
7. Vesel, razigran.
8. Poklic, ki ga je za svojega sina želela Mina Prešeren.
9. Slovenska državna himna.
10. Piše jih pesnik.
11. Ime Prešernove muze.

(REŠITVE: knjige, France, Slovenija, predstavitev, fige, pisatelj, prešeren, duhovnik, Zdravljica, pesmi, Julija)

Eva Vaupotič, 6. B

Čokolada

Čokolada je
prava zabava, lahko je
velika ali majhna,
rjava ali bela.

Dodatki so oreščki
in rozine ali
pa kar nekaj kakava
in ta je ta prava.

Vsakič je boljša,
nikoli je ni preveč
in poješ je lahko
še več.

Uporabi jo kot
trdo ali stopljeno,
v sladica in tortah,
vedno je dobro.

Neža Pia Papež, 7. A

Neža Pia Papež, 7. A

Kratek vikend

Od nekdanj sem si želel,
da vikende daljše bi imel.

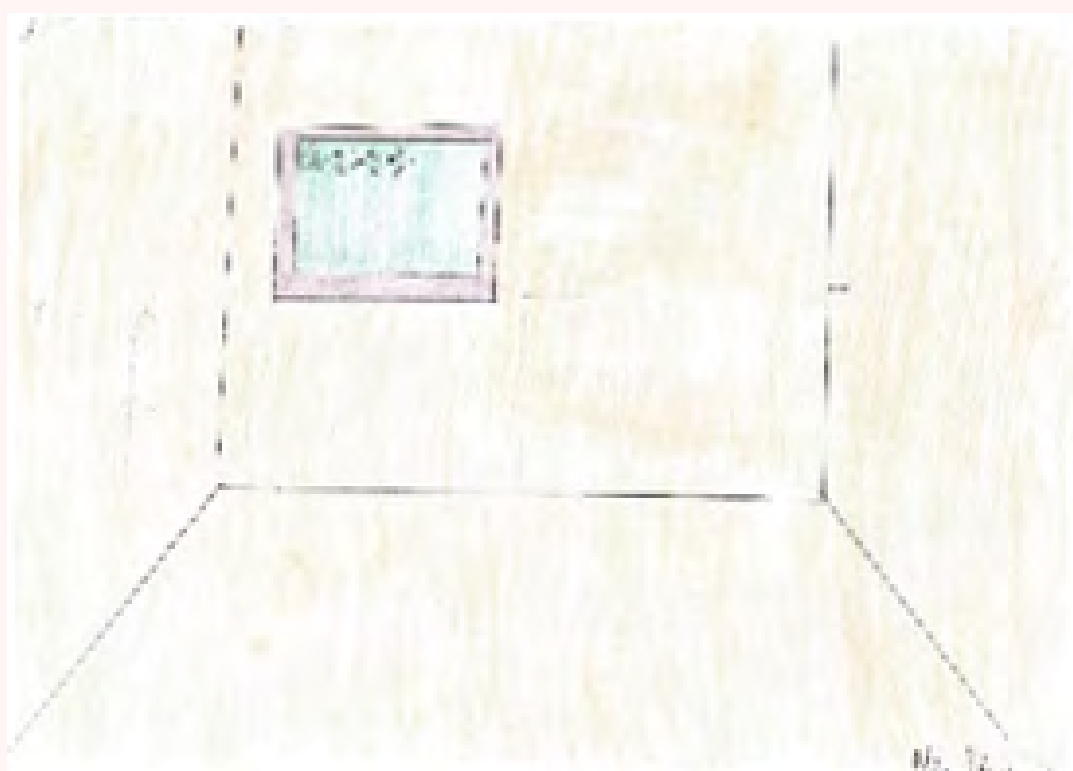
A učitelji svoj učni načrt imajo,
tega veselja nam ne dajo.

Ko komaj dočakamo ga,
že zmanjka ga.

Torbo ravno pospravim,
se trikrat zbudim in jo spet rabim.

Nato torbo pripravim,
jo odnesem do razreda
in tako spet do konca tedna.

Jure Kepa, 7. A

Jure Kepa, 7. A

Matematika

Matematika je ena sama dramatika.

Zmeraj je bila klasika.

Ne delam naloge,
ampak imam dobre razloge.

Ko pišemo test, dobim nezadostno,
ker učila sem se prepozno,

Da petko dobim, se moram veliko učiti,
da na listu mi piše odlično pet.

Petek kmalu je in test pred mano je.

Ko test odpišem, ga učiteljica popravi
in se mi dobra volja na obrazu pojavi.

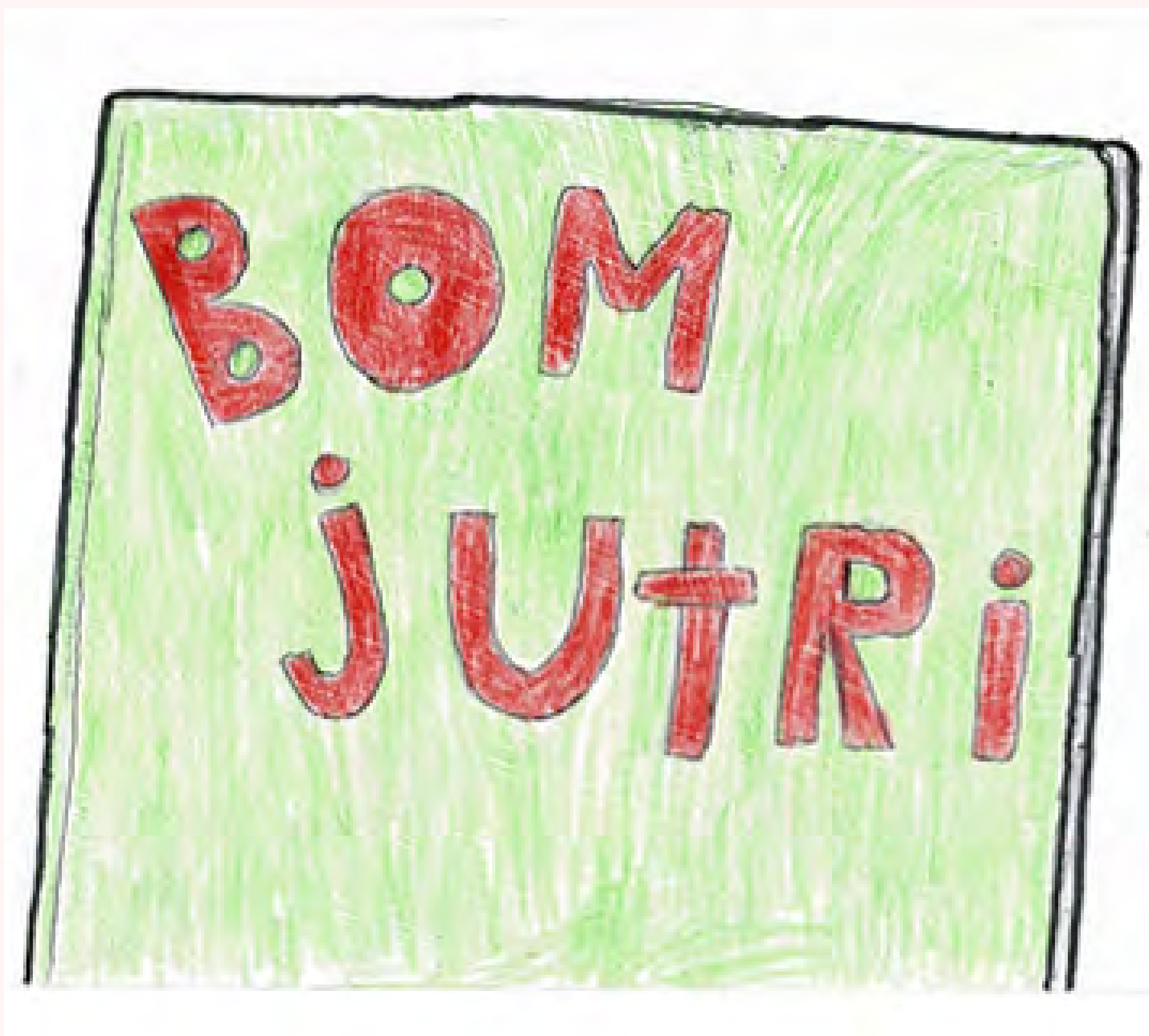
Ko pridem domov, vsi mi rečejo, kako je šlo,
ko jim povem za oceno, jim rečem, da ni bilo težko.

Nika Štojs, 7. A

Bom jutri

Včeraj sem rekel, jutri, kar pomeni, da moram danes dobiti knjigo, sem se spomnil, ko sem se zbudil v torek. Spakiral sem in šel v šolo. Ko sem prišel v šolo in odšel v jedilnico, kjer sem se testiral in razmišljal, kaj smo imeli za nalogo, sem pozabil na knjigo. Vstopil sem v razred in se začel pogovarjati s sošolci. In tako je minil pouk, šel sem na kosilo in nato z avtobusom domov, ne da bi pomislil na knjigo. Pozneje je prišel domov oči in me je vprašal, če že imam knjigo in nervozno sem mu odgovoril, da ne, saj sem bil nervozen, ker sem mu že petkrat rekel, da jo bom prinesel jutri. Tako so šli dnevi slabe volje in obljub, da bom jutri in potem je nastopil dan, ko sem ves dan razmišljal samo o knjigi in jo končno prinesel domov. Potem sem se zamislil in si rekel: "Dokler bom to knjigo še bral, ne bo bom jutri obljub."

Arne Dominič, 7. A

Komar in maska

Nekoč je živel komar, ki bil je bolan,
ko pozdravi se,
brez maske je.
Komar ustraši se,
saj zunaj korona je.

Preletel je vse mesto, vse trgovine,
a maske nikjer nobene.
Komar v strahu zavpije:
"Kje so maske!?"

Maske nikjer,
komar pa obupan se vrne domov,
doma pa spozna,
da ga maska je čakala že ves dan.

Nika Pajk, 7. A

Oblaki

Nad oblaki sijajo sončni žarki.
Pozimi pa snežaki so junaki.
Oblaki sonce prekrijejo in se razlijejo.

A ko sonca ni, žalostni smo mi.
V šoli slabe volje, včeraj bilo je bolje.
Končno pouk končam
in se oblakom predam.
Oblaki so bradati in včasih tudi kosmati.

Dežuje tako, da vse je mokro.
Sonce se prikaže in vse razmaže.
Vreme zdaj spet lepo je,
ker oblak se ne razpre.
Vsi smo spet veseli in hkrati zažareli.
Včasih pa dežuje in sonce obžaluje.

Tia Horvat, 7. A

Moj zelo nor dan

Živijo, danes vam bom povedal o zelo norem dnevu. Zgodilo se je dan pred mojim rojstnim dnevom. Ko sem se zbudil, sem šel v šolo, ko sem prišel domov, so mi starši rekli, naj spakiram, da gremo v Francijo. Ko sem spakiral, smo odšli na letališče. Na letališču smo odšli na letalo, ki je peljalo v Francijo. Vožnja je bila dolga 3 ure. Ko smo prišli, so nas zelo lepo pozdravili. Našli smo naš hotel in prespali noč.

Naslednji dan smo šli pogledat Eifflov stolp in šli do bara na vrhu. Ko smo popili čaj, sta mi starša dala darilo za moj rojstni dan in odšli smo v hotel. Ko smo prišli, naših stvari ni bilo več, skoraj smo padli v nezavest, hitro smo šli do policije in na srečo nam je ostalo veliko denarja, da smo lahko ostali v hotelu. 3 dni smo čakali na naše stvari. 4. dan smo dobili naše stvari nazaj, policija je dobila roparja in lahko smo odšli domov.

Matija Šketa, 7. A

Ocena v oktobru

V življenju veliko se zgodi,
dnevi so veseli, če šole ni,
ko pa pride september,
si želim, da je december.

V oktobru ocene so,
veliko cvekov je bilo,
Ampak jaz sem dve dobil
in še strah razbil.

Medtem ko sem resnico govoril,
sem še grde poglede dobil.

Šiba je plesala,
moja ritka je jokala.

Naslednji dan v šoli
popravlil sem na tri.
Starši niso več v mori,
učiteljica pa še nori.

Vito King, 7. A

Šola

Zjutraj v šolo vsi hitimo,
zato da neopravičene ure ne
dobimo.

Učitli nove snovi budijo,
zato da učenci med uro ne
zaspijo.

Slovenščina, angleščina in
matematika, vendar v našem
razredu glavna je dramatika.

Vse je tiho, nič se ne sliši,
vendar le takrat,
ko je strog učitelj v naši hiši.

Šola včasih ni tako slaba,
tudi če zmeraj nam ni velika
raba.

Šola, ocene, vsi samo še
o tem govorijo,
ko pa testi na mizo priletijo,
pa vsi samo še molijo.

Alex Šimic, 7. A

Alex Šimic, 7. A

Odraščanje

Ko se je naš Maks rodil, majhen kot fižolček je bil.

Malega nagajivčka v vrtec so poslali, kjer vsak dan so plesali.

Ko dopolni 6. leto, na sebi prvo šolsko torbo ima pripeto.

Po devetih letih osnovne, valeta je prišla, kjer napil' so se ga.

Lepo porisan kot pravi fazan, se je dobro končal prvi srednješolski dan.

Zdaj je čas za maturo, a on si raje išče svojo prvo curo.

Ko prišel je na faks, začel ga je žurat na maks.

A šolo še vedno jemlje dovolj resno, da življenje mu bo uspešno.

Zdaj je dokončno s šolo zaključil in z učenjem se ne bo več mučil.

Ponosne mame, Anja in Izabela 7. A 😊

Sanje

OMB, spet te sanje.
Vsako noč padem vanje.
Zjutraj sem se zbudil
in kavo popil.
Uletel sem v šolo,
popil kokakolo.

Tam bil je en Niko,
pogovarjal se je s Piko,
kok zaljubljen je v Miko.
Njena lepota te oslepi,
lepe lase ima kot severni sij.

Ko začne se ura,
tam polno je žura.
Že čas je za malco,
zasliši se šalco.

Ropota to učitelj,
ker Nejc postal je voditelj.
Ker tako se vsi veselijo,
skoraj vsi glas zgubijo.
Učitelj da jim vsem bolniško,
vsi odhitijo v svojo hiško.

Prebudim se iz žura,
ker pozna je ura.
Ušle so te sanje,
nazaj želim spanje.

Tiara Turk, Nejc Zoran, Eva Vučić Pust, 7. A

Šola

Res je, da v šolo vsi moramo hoditi, se učiti in boriti.
Vsako jutro v klopi sedim, gledam na tablo in skoraj spim.
Snov je dolgočasna, v glavi se mi vrti, a meni se že od jutra
domov mudi.

Učitelji govorijo in nakladajo, a z nami se vsako sekundo ubadajo.

Ko prvi zvonec zazvoni, lačni smo že vsi.

Ko pridemo do kuhne', pa sadja več ni.

Vsi obupani prihitimo nazaj, ko druga ura začenja se že zdaj.

Učitelji se jezijo, ker zvezki na mizah ne ležijo.

Končno ura se konča in naša malca' je dostavljena.

Kosilo je prišlo, mi pa ga veselo čakamo.

Kosilo dobimo, kasneje pa domov odhitimo.

Nekateri doma nalogo naredimo,

da naslednji dan učitelje razveselimo.

Lora Stanojević, 7. A

Lora Stanojević, 7. A

Učitelj

Učitelj je oseba,
ki mu vse mu je treba.
Vedno je nasmejan,
razen ko je bolan.

Snov razlaga iz
dneva v dan,
da še sam postane
zelo zaspan.

Ko matematiko uči,
vedno zelo kriči.
Mi pa nič ne znamo,
zato veliko cvekov imamo.

Nika Kokalj, 7. A

Žanov dan

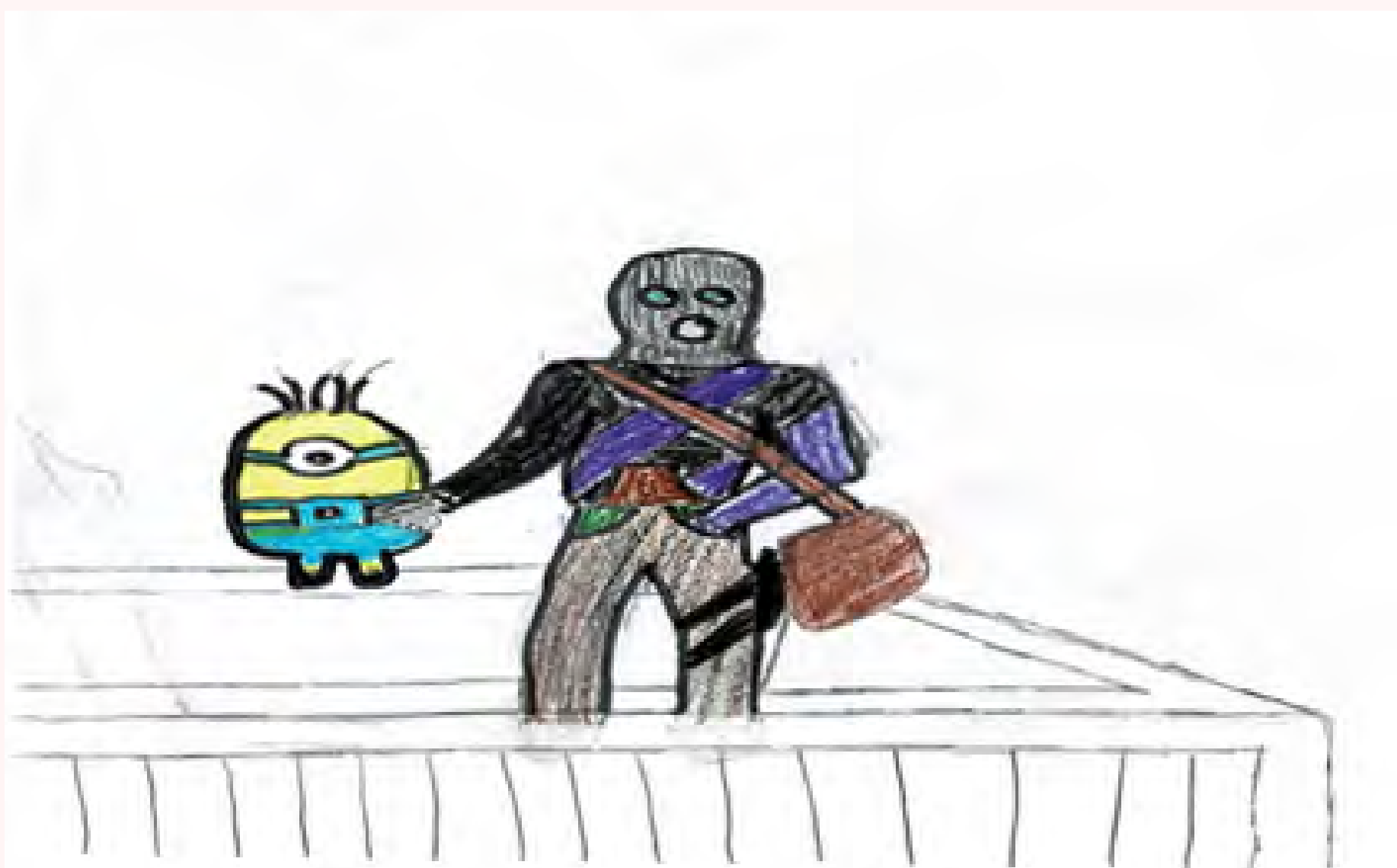
Bil je dan,
 ki se je začel z zoro.
 Zbudil se je fant,
 po imenu Žan.
 Vstane, se počeše,
 se obleče in odide.
 V kuhinji naleti na mamo,
 ki ga vpraša: "Kako si spal?"
 Si pripravi zajtrk svoj,
 se usede in poje.
 Vse pospravi,
 Se umije, obleče, obuže.
 In ...
 Po pločniku hodi,
 svojega psa sprehaja.
 Ko pa pride spet domov,
 ga kosilo v kuhinji že čaka.
 Mama reče: "Pojdi k babici.
 Čaka te že od včeraj, da nekaj ti
 pove."
 Žan odide k babici in ji
 reče: "Tukaj sem.
 Kaj me rabiš? Povej mi zdaj!"
 Babi reče: "Priden si."
 In mu podari darilo.
 "Jutri ga odpri."
 Hitro odhiti v sobo,
 saj večer je bil že tu.
 Hitro se obleče in v posteljo
 leže.

Sam si reče: "Komaj čakam!"
 Zjutraj na omarici zagleda
 darilo
 in se spomni, da odpreti ga
 mora.
 Hitro se obleče in počeše,
 prime
 svoje darilo in ga odpre.
 Solza mu priteče, saj svojo
 babico
 je imel res rad.
 V darilu ga je čakala ogrlica.
 Na ogrlici sta bila babica in on.
 Stekel je v kuhinjo ves
 objokan.
 Mama reče mu: "Žan?
 Kaj pa je?"
 Žan ji vse pove in tudi njo
 solze oblijejo.
 Žan odhiti po stopnicah,
 da se babici zahvali.
 Jo objame in ji reče: "Rad te
 imam!
 Hvala babi!"
 In po vsem tem,
 kar je dal "čez",
 je njegov svet postal poln
 čudes.

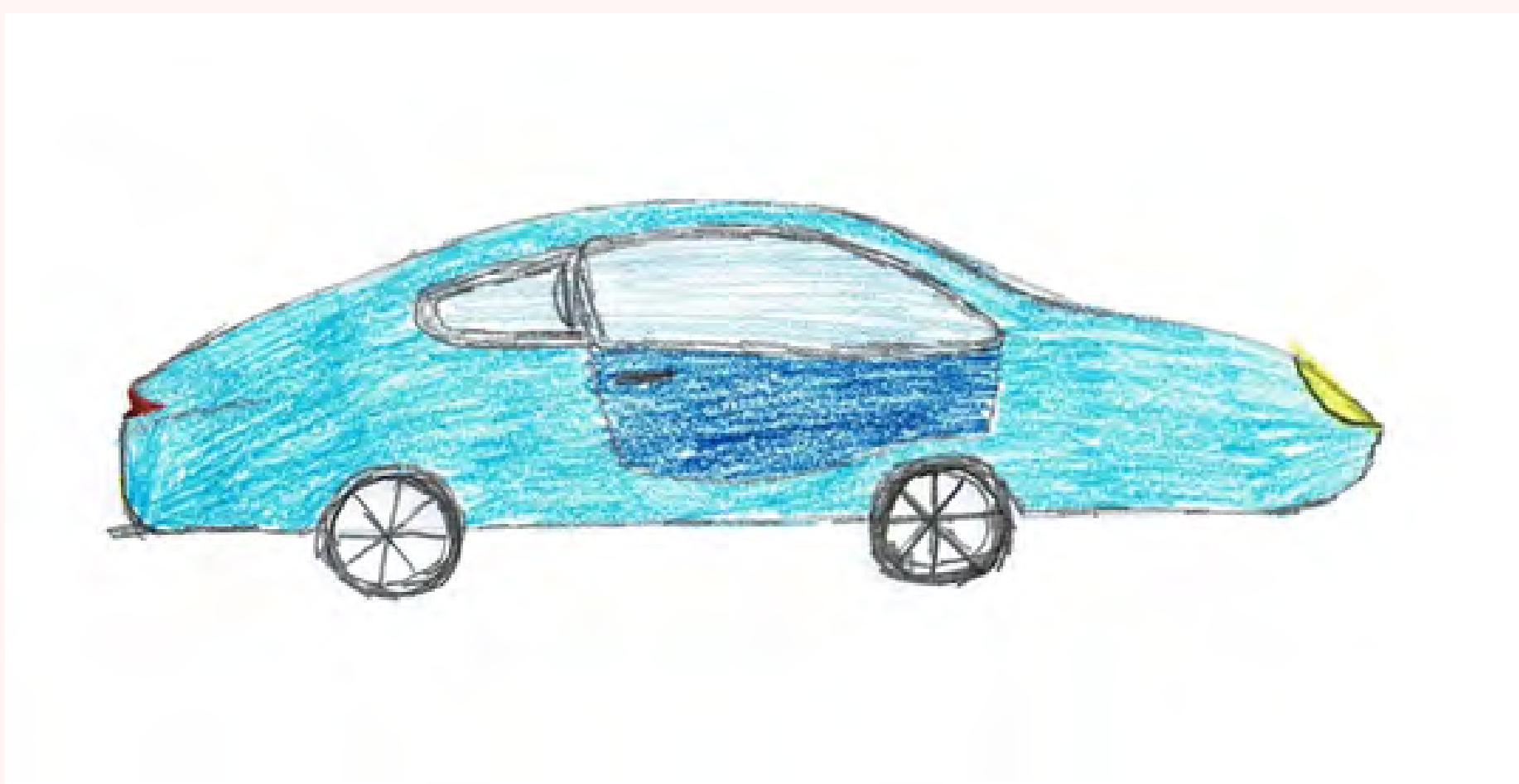
Kristina Zoran, 7. A

Kristina Zoran, 7. A

Jakob Pirkovič, 7. A

Boris Dvornik, 7. A

Zgodovina

Vse začelo se je v jami,
ko avstralopitek prinese rože svoji dami.

Kasneje začnejo se razvijati
in nove načine življenja odkrivati.

Pojavijo se Grki,
s svojimi brki,
pa pametni Rimljani,
ki so s krvjo zabavali se radi.

Pa potem je prišla kuga,
bela smrt je ubijala ljudi
in risala z belo kredo
križe na grobove bogatih ljudi.

Po koncu te golazni
prišla je pamet med ljudi,
z izumi napolnili so svet,
ga raziskali in do konca spoznali.

Po koncu teh muk prišle so drugačne,
nesramne, žalostne, bedne,
predvsem nepotrebne
in pustile razdor med nami ljudmi.

Klavdija, Sara, Zoja, 7. B

Praznik

Želimo vam srečne praznike,
da svetle zvezde zažarijo v očeh,
prinaša nam skrivnost prazničnih dni,
da kar hudo je, v pozabo naj gre.

Praznike preživimo skupaj,
da veseli bi bili,
okrasimo si domove,
da lepi bi bili.

Neja Štrbenc, Manca Andrejčič, 7. B

VODA

Voda teče
mirno mimo šelesta trav.
Nič ne reče,
čeprav za marsikoga to ni prav.

Zakaj je taka tišina?
Zakaj turobno vališ se prek skal? Ničesar
ne rečeš,
s tišino prodiraš v dan.

Ta tišina ubija živahnost!
Ubija veselje in smeh!
Zakaj ne žuboriš kot potoki,
ki prihajajo z vrha gora?

Saj so tisti živahni,
veselo kлокotajo mimo nas,
ki hodimo v hribe
gledat čistočo sveta.

Kaj je smisel tega življenja,
živahnost, veselje al turobnost skoz dan?
Odvisno od poti, po kateri boš tekel
skozi življenje in dan.

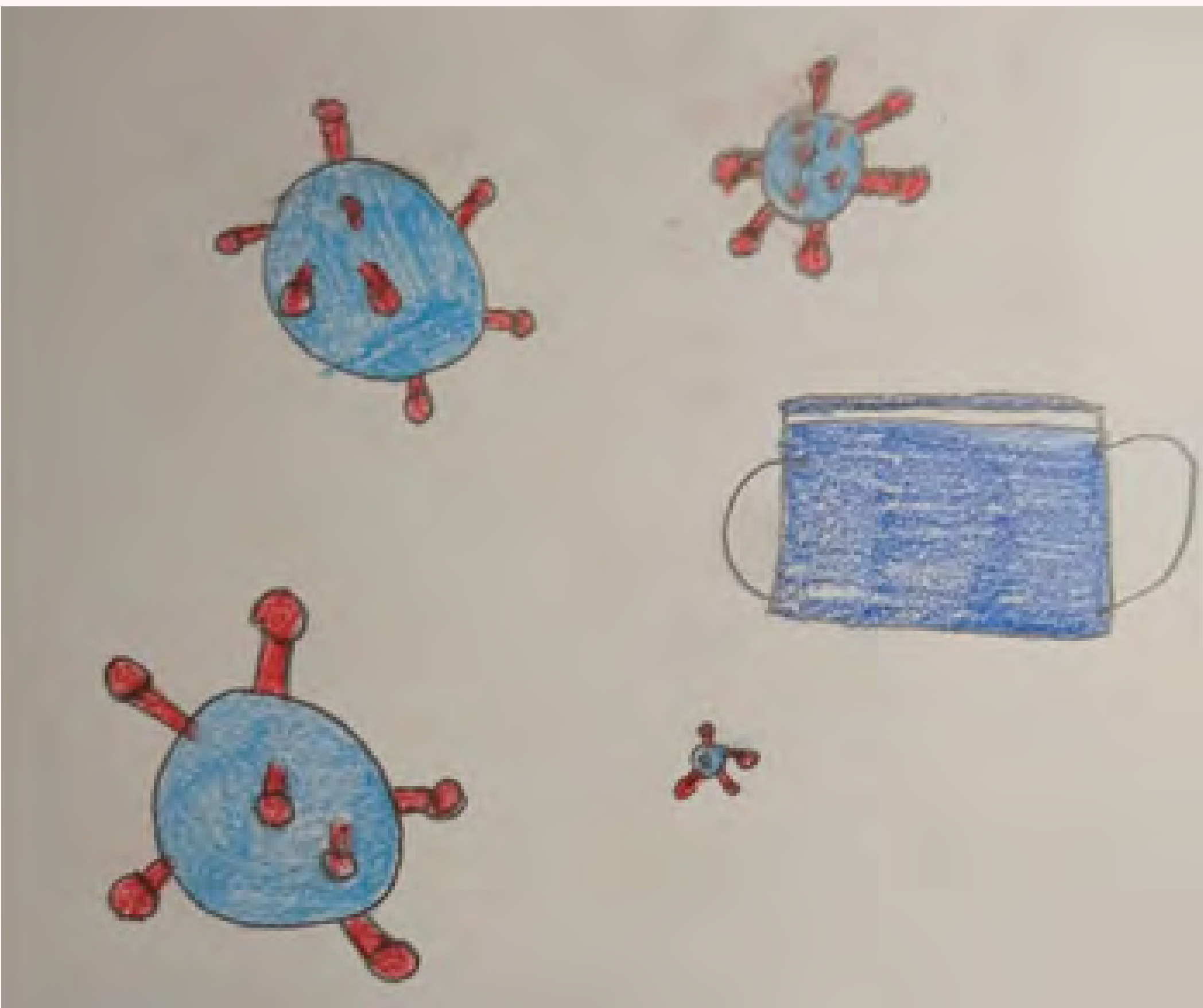
Irena Prešeren, 7. B

Korona

Virus je med nas prišel,
korona ji je ime,
vse nas je okužila,
zdaj vsi v karanteni smo,
doma ostajamo,
korono premagujemo.

Ko v šolo hodimo,
maske nosimo,
ko pa kovid dobimo,
doma ostanemo v izolaciji
in upamo, da kmalu je konec bo.

Mateja Kralj, 7. B

Nesreča

V sredo, 19. 12. 2021, se je zgodila nesreča v razredu. Med malico smo fantje naredili ogromno papirnato žogo, polepljeno z lepilnim trakom. Bila je zelo trda. Mi smo se igrali z žogo in se pri tem še ciljali z njo, potem je prišlo do tega, da smo se lovili in ciljali iz daljave in smo razbili okno od omare. Vse nas je bilo strah in smo se bali, kaj bo rekla naša razredničarka. Na koncu smo ji povedali po resnici in smo plačali narejeno škodo.

Moje šolsko življenje ali dnevnik mladega šolarja

Dober dan, moje ime je Žiga in obiskujem OŠ Šmarjeta, 8. a razred. V šolo se vozim z avtobusom, avtom, peš ali s kolesom. Ko pridem v šolo, najprej pripravim vse za pouk, ko se ta začne, se najprej pozdravimo in pričnemo najprej s pregledom domače naloge in potem začnemo jemati novo snov.

Moj najljubši predmet je tehnika in tehnologija, saj se tam vedno nekaj počne. Učitelji so zelo prijazni, ampak ko jih razjezimo, pa ni dobro, ker smo potem kregani. Najbolj pogosti predmeti na našem urniku so matematika, slovenščina, angleščina, ki jih imam na urniku skoraj vsak dan.

Po peti oz. po šesti uri odhitim do omarice, se preobujem, oblečem in odhitim domov. Ko pridem domov, pojem kosilo, se preoblečem in odhitim s psom na sprehod, naredim nalogo in sem potem celo popoldne prost. Zvečer se pa učim za teste in spraševanja.

Žiga Per, 8. A

Šola

Šola lepa je dobrina,
v njej pogum se preлива in mladina.
Je kot lepo kolo od mlina,
ki poganja ga vrlina.

A šola sama od sebe nič ne ve,
saj beton in kamen nimata te sreče,
da bi se ju prištevalo med učenjake,
ki nosijo leče.

Učitelji so voditelji mladine,
saj so oni izvir te prekrasne vrline.
Od te vrline se mlin tako vrti,
da vse oblake neznanja takoj razpuhti.

Ne pozabimo še na naše ravnatelje,
ti spadajo v pisarno in ne med pisatelje.
Seveda pa naše trebuhe napolnijo kuharji
in čistilke za nami pobirajo in brišejo smeti.
Zato hvala tem ljudem,
ki nam vsak dan rešijo vsaj en problem.

Marcel Dežman, 8. A

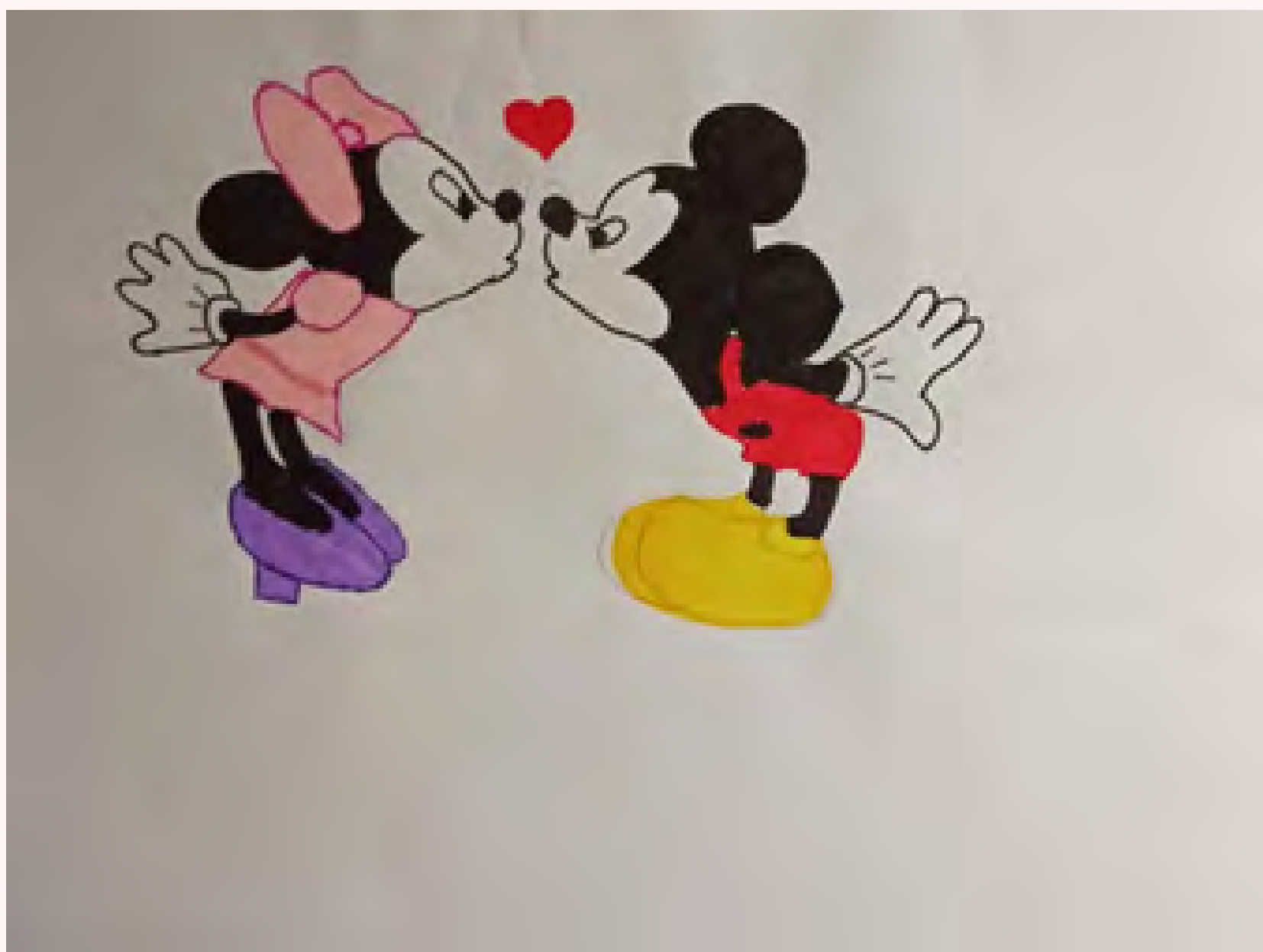
Ljubezen ne pozna meja

Ljubezen je bolezen,
ki ne pozna meja,
ko te zadane,
ti čas vzame.

Včasih te zlomi, ti srce prelomi.
Nikoli ne obupaj, svojemu srcu zaupaj.
Zdaj z dvignjeno glavo hodi po poti,
saj nikoli ne veš, kdaj ti pride nasproti.

Ko Minnie in Mickey sta se spoznala,
sta takoj rdeča v obraz postala.
Tako si priznala,
da za vedno skupaj bosta ostala.

Zdaj že pet let je minilo,
odkar se je to zgodilo.
Z vzponi in padci,
se jima novo dete je rodilo.

Neli Krnc, Ana Cvelbar, 8. A

Ljubezenska zgodba

Naša zgodba se začne v rumeni hiši. B. je navaden človek, dela v pisarni 8, kdaj pa kdaj tudi nadure. Nekega dne, ko se B. pripelje v službo in se usede za svojo mizo, vidi, da je dobil novo sodelavko. Bila je lepa, vitka in naličena. Ampak B. je bil pregrd za njo.

Vsak dan jo je gledal. Nekega dne se je opogumil in jo vprašal, če bi šla ven z njim. Mislil je, da bo rekla ne, ona je rekla da. Bil je tako srečen, da si je šel takoj kupit boljšo obleko in odšel je k frizerju. Ko je prišel tisti večer, ga je stisnilo v trebuhu, ko se je približeval zmenek. Ampak ko je potrkal na vrata, je videl, da je izstopila čisto druga oseba. Bila je ona, ampak brez ličil. Ampak zanj je bila še vedno najlepša. Ko sta šla na zmenek, so ju zelo čudno gledali.

Hodila sta še več mesecev. Nato se je B. odločil, da jo bo oženil. Na poroki se je komaj kdo pokazal. Samo starši. In tako se je začela ljubezenska zgodba.

Matija Jakše, 8. A

Ne boste verjeli, kaj se mi je pripetilo

(Obisk Marsovcev)

Bilo je sobotno jutro, ko sem pogledala skozi okno in bilo je vetrovno. Med gorami se je vila megla, ozračje je bilo temačno. Že prejšnji večer so po zraku letela letala. Zvečer mi je bilo malo nenavadno, kako to, da je veliko letal v zraku. Zjutraj je tudi močno grmelo in celo strela je podrla drevo. Iz za vogala hiše se je močno svetlikalo. Stopila sem malo naprej in zagledala uničeno vesoljsko ladjo. Iz nje se je vil dim in zastrl moje oči. Malo bolj natančno sem pogledala in zagledala nekaj zelenega. Lastnim očem nisem verjela. Pred mano je stal Marsovec. Marsovec se me je prestrašil, tako kot tudi jaz njega.

Poskusila sem se ga dotakniti. Na otip je bil zelo vlažen in mrzel. Povprašala sem ga, kako to, da je prišel sem na Zemljo. Žal mi ni znal odgovoriti, ker me ni razumel. Iz vesoljske ladje je vzel nekakšno knjigo, ki je bila drugačna od naših. Z očmi bolj podrobno pogledam, razberem, da Marsovci pišejo zelo nerazločno. Potrudim se prebrati nekaj besed, ampak mi ni uspelo. Marsovcu pomagam popraviti ladjo, iz očetove garaže prinesem nekaj rezervnih delov in orodje. Zanimivo je bilo, to, da je Maršovec vse orodje poznal in ga znal uporabljati. Po popravilu vesoljske ladje sem prinesla še nekaj domačih dobrot, jih dala v vrečko in postavila v vesoljsko ladjo. Maršovec se vkrca na ladjo, jaz mu pomaham v slovo in že nekaj minut za tem ga ni bilo več na spregled. Vreme je postalo sončno in občutek sem imela, kot da se ni zgodilo nič.

Anja Luzar, 8. A

Ljubeznivi Mark

Mark je bil zaljubljen v sosedovo Petro, a Petra ga ni imela rada. Vsakič, ko jo je poskušal prepričati, da ga bi imela rada, mu ni uspelo. Nekega dne je Petra prišla domov in je pripeljala čudovitega moškega. Mark je bil jezen, zato je odšel v gostilno in se napil. Ko se je vračal domov, ga je zbil avto in imel je hude poškodbe glave. Po prihodu v bolnišnico je šel takoj na operacijo in operacija je bila uspešna. Ko je Mark zvedel, kdo ga je rešil, se je šel takoj zahvalit Petri, ker mu je rešila življenje. Mark se je sprijaznil s tem, da ga Petra ne bo imela rada, zato je našel novo punco Veroniko. In živela sta skupaj. Čez tri leta potem sta dobila prvega otroka, potem še enega otroka po dveh letih.

Jure Smrekar, 8. A

Ota Judež, 8. A

Gori mi pod petami

Živel je junak, junak po imenu Melvin, ki je hotel rešiti svojo ljudstvo. In za to bi naredil kar koli. Ampak začnimo na začetku. Naš mlad junak se je kot otrok veliko selil in potoval, ker je imel starše pomorščake.

A neke noči na potovanju na otok Hačini jih je zadel velik vihar in njihova ladja je potonila. Le on na reševalnem čolnu je preživel. Odnoslo ga je na otok Hačini, kjer je tudi izstopil. In hodil je naprej ter prišel do manjšega ribiškega naselja, kjer je tudi ostal pri eni od družin, ki ga je lepo sprejela in ga vzgajala kot svojega. A par let kasneje je začutil tresenje tal. Ko sta z očetom šla proti manjšemu zajetju pitne vode, sta takoj vedela, da je to vulkan, zato sta opozorila še ostale v vasici. Hitro so vsi prijeli za delo in začeli delati čolne za pobeg. Lava je že začela teči, a Melvin je zaslišal jok iz vasice, stekel je nazaj v vas, da bi našel otroka. In res ga je – skrival se je pod mizo. Hitro ga je zgrabil in tekkel proti rešilnem čolnu. Vsi skupaj so odpluli na drug otok.

Žiga Bukovec Uzman, 8. A

Kaj si v resnici

Prvi dan prvega letnika. Zoja je bila navdušena nad šolo, saj je bila res sanjska. Sprehajala se je po glavnem hodniku šole in iskala svojo omarico. Bila je čisto zamišljena in ni opazila fanta pred njo. Bum. Zaletela sta se in Zoja je padla na tla. Ko je pogledala navzgor, je videla čednega fanta in zardela. Fant pa se niti ni premaknil, ampak je rekel: "A boš kmalu odšla s poti?" Zoja se je vrnila v resničnost, pobrala knjige in se umaknila. Ni verjela, da je lahko nekdo tako lep, tako nesramen, a se je spomnila na svoj najljubši film, kjer so vsi lepi fantje nesramni. Kasneje je izvedela, da mu je ime Klemen in da je leto starejši od nje.

Prvi dan je zelo hitro minil. Spoznala je novo prijateljico Tanjo in dobila urnik pouka ter ogled šole. Prvi dan ne bi mogel biti boljši. Naslednji dan je hodila po hodniku in iskala Tanjo, ko jo je naenkrat nekdo spotaknil. Ko je pogledala, kdo je bil, je videla Klemna, ki se je smejal s svojimi prijatelji. In na njeno nesrečo je pristala v luži, ki je nastala na hodniku. Bila je čisto mokra in je samo stekla na stranišče. Poskusila se je posušiti, a ji ni uspelo, saj je morala k pouku. Bila je odločena, da mu bo vrnila in mu tudi je.

Med kosilom se je PONESREČI spotaknila in svoj krožnik špagetov stresla na Klemna. Tako so se nadaljevali naslednji meseci. On in njegovi prijatelji so jo smešili in ona jim je, oziroma mu je, vrnila. Nekega dne je dolgo ostala v knjižnici in izgubila občutek za čas. Ko je pogledala na uro, je bilo že pozno in se je odpravila domov. Na poti domov sta se ji približala dva moška in ji hotela vzeti torbico, ko je naenkrat izza vogala prišel Klemen. Zoja ni mogla verjeti svojim očem. Klemen se je postavil pred njo in jo branil. Ko sta moška zbežala, je samo odšel. Zoja pa je le stala in razmišljala o tem, kaj se je ravno zgodilo. Začela je razmišljati, da mogoče Klemen ni le to, kar se zdi, ampak nekaj več. Mogoče se je motila o njem. Zoja je celo za trenutek dobila metuljčke v trebuhu. Kdo ve, kaj se lahko zgodi ...

Nika Vidrih, 8. A

Šola

V šoli učiti se mi ne da,
šola je kot nočna mora vsakega.
A učiti se moram, čeprav zelo težko,
a vsega ne zmorem kar tako.

Nalogo delam do noči
in v postelji si samo rečem:
"Zdaj pa zaspi."

Tjaša Radovanović, 8. A

Bila sta fant in punca,
zelo sta se ljubila,
čez eno leto sta sklenila, da se bosta poročila.

Zatem sta povedala, da dobita sina,
zgodila se je magija,
rodila se jima je hčerka,
imenovali so jo Mima

Mima je sklenila,
da ne bo pila ali kadila.

Nejc Perše, 8. A

Prijatelji

V življenju vsak potrebuje prijatelje,
da s teboj se veselijo,
v težkih časih ti ob strani stojijo
in ti dan polepšajo.

Vedno skup držimo
in se novih dogodivščin veselimo.

Ostanimo prijatelji,
saj to nas gor drži.

Daša Macedoni, 8. A

Praznina

Večno sam, večno samotar,
po svetu hodim kot mornar.

Ves ubog, ves premražen,
iščem smisel, da ne omagam.

Tam za obzorjem spet sonce sije,
mi novo upanje vlije.

Vse hudo bom pustil za seboj,
poiskal nov si bom opoj.

Bom v življenju našel si stvari,
ki lepšale mi bodo dni.

Rok Pepel, 8. A

Legenda o ognjeni lisici

Nekoč se je rodila čisto posebna lisica, ki je bila nenavadna, saj je bila ognjena. Vsi ljudje so jo hoteli ubiti, ker je delala škodo. Kdor bi ulovil to lisico, bi dobil res veliko denarno nagrado. Lisica se je prikazala samo ponoči, ko so vsi spali, tako da je imela mir.

Nekega jutra so se vaščani odpravili na lov za lisico. Nek fant je videl lisico mrtvo na tleh. Vsi so vzklikali, samo niso vedeli, da to ni ta ognjena lisica.

Nekaj let kasneje je ta lisica postala največja legenda na svetu in kdor bi ujel lisico, bi dobil 1 milijon, kar je zelo veliko. Našla jo je deklica po imenu Maja, ki je bila najbolj prijazna deklica v vasi. Vedela je veliko o tej lisici, saj je njen pra pra pra pra pra dedek o njej raziskoval več kot 80 let. Ampak Maja ni hotela povedati za lisico, ker bi ji jo vzeli in ona ne bi imela ničesar. Zato jo je zaščitila, tako da jo je vzela na svojo posest, kjer je imela brlog. Maji ni bilo do denarja, saj je verjela, da ji bo lisica prinesla srečo, zato jo je poimenovala Ognjenka. Maja se je z njo igrala, lisička pa ji je vedno pomagala, zato sta postali najboljši prijateljici.

Klara Pepel, 8. A

Fant v komi

Nekega dne so se štirje fantje družili na zmrznjeni reki. Na reki so bili sami, nobenega starejšega okoli. Fantje so šli od doma, ne da bi komu povedali. Igrali so se in noreli, a niso ugotovili, da se je led topil. Na ledu so bili kar nekaj časa. Trije fantje (Luka, Gal, Anže) so se lovili, a en fant (Filip) je bil sam. Luka, Gal in Anže so se še kar naprej lovili in potem so ugotovili, da Filipa ni.

Vsi so ga klicali, a ni bilo nobenega odziva. Luka je videl luknjo v ledu in odhitel k njej. Vsi so ga iskali, a ga ni bilo nikjer. Nato je šel Gal poiskat pomoč. Prihiteli so reševalci in prebivalci. Prišli so starši otrok. Reševalci so povlekli Filipa iz vode. Oživljali so ga, a se ni odzival, ker je bil predolgo v vodi. Nekaj časa so ga še

oživljali in se je končno prikazal srčni utrip, a ni odprl oči. Reševalci so ga odpeljali v bolnico. Prišli so njegovi starši, zdravniki so povedali staršem, da je Filip v komi. Starše je to prizadelo, saj niso vedeli, kako bo z njim.

Čez nekaj časa so prišli še Gal, Anže, Luka in starši. Filipova mama je krivila fante za to tragedijo. Prišli so zdravniki in pomirili Filipovo mamo. Fantje so prosili, če gredo lahko pogledat Filipa, zdravniki in mama se niso strinjali. Filipova mama je bila žalostna, saj ni mogla verjeti, kaj se je zgodilo njenemu sinu. Mama je vsak dan molila in prosila Boga, da ji naj vrne sina. Čez nekaj časa je ugotovila, da je Filip premaknil prste in je takoj poklicala zdravnike. Zdravniki so naredili nekaj testov, da so se prepričali, ali je res premaknil prste. Opazili niso nič. Toda potem so tudi oni opazili spremembo.

Minilo je nekaj tednov, a Filip se še ni zbudil. Prišli so vsi njegovi sošolci, da so ga presenetili, čeprav je bil še v komi.

Tjaša Piskule, 8. A

Moj šolski vsakdan

Vsako jutro se zbudim ob sedmi uri zjutraj, se pripravim za šolo in se z mami odpeljeva v Šmarjeto. Pred poukom še malo poklepetam s sošolci, potem pa se začne pouk. Vsi se usedemo na mesta, kot je določil razrednik na začetku šolskega leta. Imamo dve uri pouka, čemur sledi naših najljubših dvajset minut za malico, ki je vedno okusna. Ko se dobro okrepčamo in imamo spet dovolj energije za pisanje, pa se lotimo naslednjih treh šolskih ur. Temu sledi kosilo, ki je prav tako kot malica vedno okusno, saj naši kuharji vedo, kaj delajo. Po kosilu imamo kdaj še šesto ali sedmo uro pouka, sicer pa grem na avtobus za južni krog, ki me pripelje domov v mojo Družinsko vas. Vožnjo z avtobusom učenci izkoristimo za pogovor s sošolci in prijatelji. Ko pridem domov, najprej naredim domačo nalogo, da mi učitelji naslednji dan naredijo kljukico v eAsistentu za opravljeno domače delo. Po končanem dnevu se kmalu odpravim v posteljo, da pridobim čim več energije za naslednji šolski dan.

Žiga Blažič, 8. B

Lili in zmajček Maj

Nekoč je na Ljubljanskem gradu prebival zmajček po imenu Maj. Zelo rad je imel otroke, tako zelo rad, da ko je videl otroka v stiski, je takoj razpel krila in mu priletel na pomoč. Na neko lepo sončno jutro, ko se je odpravil na krajši prelet nad mestom, je videl nekaj čudnega. Ustavil se je in se približeval k tlom. Videl je, da se po Prešernovem trgu po svojih majhnih nogicah in rokicah plazi mala deklica. Hitro je priletel do nje in jo dvignil med svoja široka krila. Na dekličini majici je bila napis Lili. Premišljeval je, kje bi bila Lili lahko doma, vendar se mi ni nič svitalo. Tudi Lili ni znala povedati, kjer je doma, saj je bila še tako majhna, da ni znala govoriti. Preletel je vse ulice stare Ljubljane in nabrežja ob Ljubljanici, a se mu je zdelo, da deklice nihče ne pogreša.

Po dolge letenju se je nazadnje ustavil na Ribjem trgu in se z deklico na hrbtu ves obupan sesedel. Takrat pa je zagledal mlad par, ki je v solzah pogledoval naokoli. Prišel je do njiju, jima pokazal deklico in ju vprašal, če je to njun otrok. Ko sta starša zagledala Lili, sta začela skakati od veselja. Zahvalila sta se zmajčku. Zmajček pa je bil utrujen in na poti na Ljubljanski grad pristal kar na Zmajskem mostu in tam zaspal. Od takrat naprej čuva otroke kar z mostu.

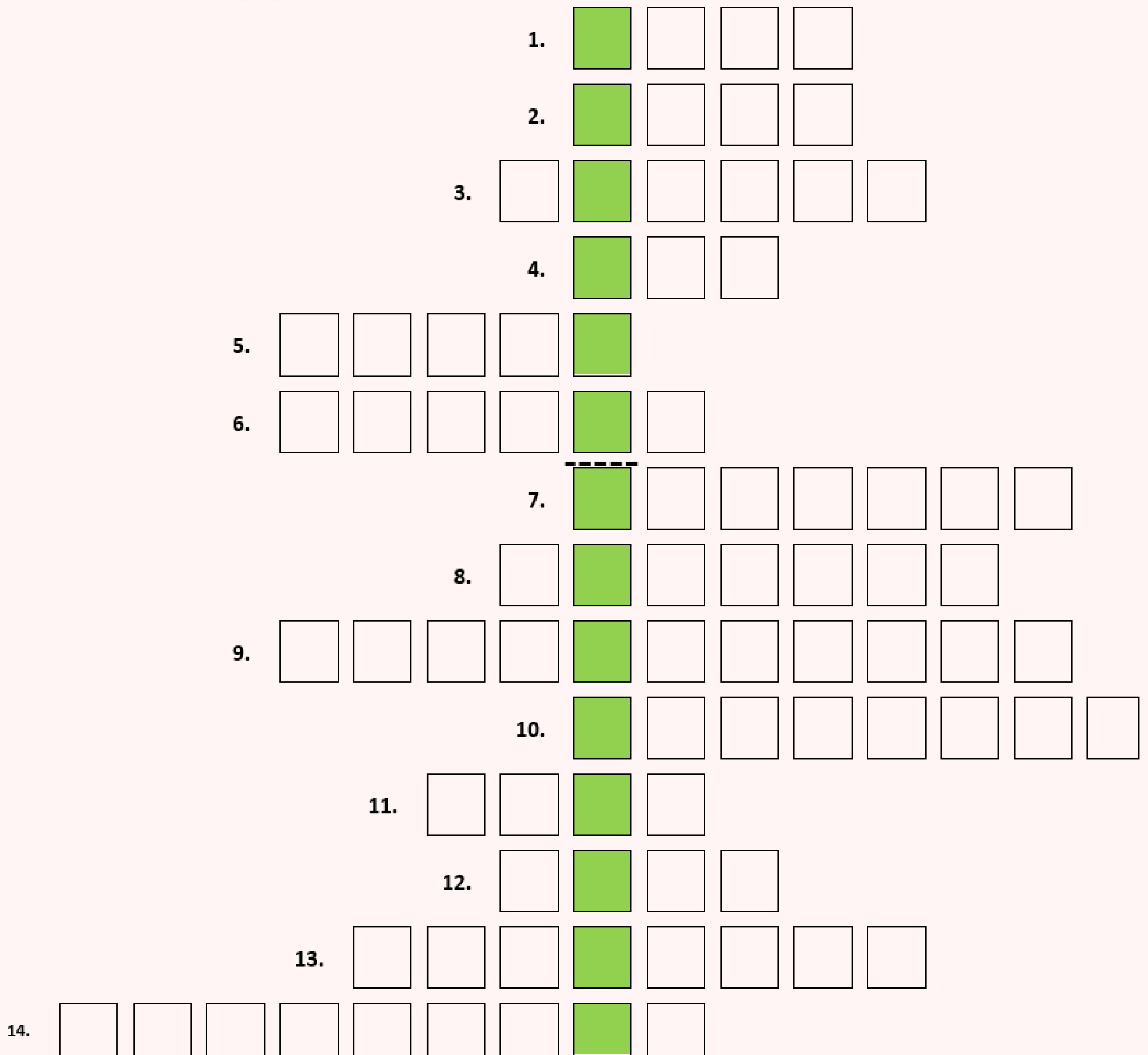
Anže Redek, 8. B

Moj pes Čili

Imam psa z imenom Čili,
njegova najljubša igrača žoga je, ki cvili.
Rad nori in rad razgraja,
v norčijah ni mu kraja.
Vsak dan z mano se sprehaja,
skače, grize in pa laja.
Tak je, ker je še mladič,
res me ne uboga nič.
Malo šolo je končal,
čeprav veliko prav ni znal.
Ko zaspi, naglas smrči,
najbrž nič ga ne skrbi.
Jaz pa komaj čakam sneg,
da grem z Čilijem noret.

Katja Čolič Aš, 8. B

8. B

1. Sadje, ki ga je Prešeren delil otrokom.
2. V vodi živeča žival.
3. Domača _____.
4. Protipomenka za besedo »dan«.
5. Prešernova pesem Sonetni _____.
6. Prešernov prijatelj Smole _____.
7. Prešernova pesem _____ mož.
8. Romantične rože.
9. Najpomembnejši šolski predmeti: matematika, angleščina, _____.
10. Ptica, ki »prinese dojenčka«.
11. Gibanje telesa ob glasbi.
12. Prešernov rojstni kraj.
13. Prešernov poklic.
14. Glavno mesto Slovenije.

Živa Novak, 8. B

Sodobna ljubezenska zgodba z nesrečnim koncem

V nekem mestu je živel deček po imenu Anže. Star je bil 17 let. Živel je s svojim očetom, saj mu je mama umrla. Oče je trdo delal, da je zaslužil dovolj denarja za oba. Anže pa je obiskoval gimnazijo. Bil je pameten, eden izmed uspešnejših dijakov v celem letniku.

Bližale so se poletne počitnice. Bil je petek. Samo še štiri dni do konca šole. Z očetom bosta šla na morje, kjer je živila Anžetova babica po očetovi strani. Imela ju je zelo rada in znala je speči najboljšo pito. Anže je že komaj čakal, da bo konec šole. Zaključili so že vse predmete in čisto vse je bil odlično. Tudi Zoisovo štipendijo je imel, saj je bil res nadarjen in delaven. Tisti petek so imeli športni dan – vodne igre. Obmetavali so se z vodnimi balončki, streljali z vodnimi pištolnicami, polivali z vedri ... Bilo je zelo zabavno. Naslednji štirje dnevi šole so bili dolgočasni. Gledali so dokumentarce, ki so jih videli že večkrat. Imeli so predavanja o zaščiti pred soncem, o škodljivosti kajenja in alkohola .. Vse to so slišali vsako leto in zdelo se jim je dolgočasno. Končno je prišel na vrsto 24. junij – zadnji dan šole. Razdelili so jim spričevala, ki so jih po pouku nekateri dijaki metali v zrak. Anže ga ni. Ni se mu zdelo smiselno. Samo zmečkalo bi se. Odpravil se je domov. Oče ga je že pričakoval in Anže mu je pokazal svoje spričevalo. Oče je bil tako ponosen, da je sina objel in skoraj dvignil v zrak. Lansko leto ga je še lahko. Tokrat pa je pozabil, da je sin v zadnjem letu zrasel za več kot 10 cm. Zdaj je bil Anže že skoraj višji od njega. Oče ga je po objemu odpeljal na najboljši sladoled v mestu. Anže si je izbral okus manga, oče pa vanilijo z jagodnim prelivom. Sprehodila sta se še po Starem trgu, nato pa odšla domov. Ura je že odbila tri, ko sta prispela in kar takoj odprla kovčke in začela vanje zlagati oblačila. Spakirati sta morala za celo poletje. Okoli petih popoldne sta odrinila. Vozila sta se dve uri. Ko sta prispela, ju je babi že pričakala na dvorišču, oblečena v modro trenirko, mornarsko majico, s predpasnikom okoli pasu, ki ji ga je kupil Anže. Ko sta izstopila iz avta, ju je ujela v dolg objem. Zatem sta v hišo odnesla kovčke in babi ju je posedla za mizo. Najprej jima je postregla z večerjo.

Pripravila jima je jajca s slanino in domač kruh. Dišalo je po celi hiši. Za sladico sta si privoščila nekaj kosov sveže pite. Skupaj so pospravili kuhinjo in se odpravili na sprehod do obale. Sonce je ravno zahajalo, zato so sedli na pomol in občudovali prelepe barve neba. Ko je sonce zašlo, so se odpravili nazaj do hiše. Babi je Anžetu in očetu pripravila vsakemu svojo sobo. Anže se je po vznemirljivem dnevu vrgel na posteljo in v trenutku zaspal. Naslednje jutro se je zbudil popolnoma spočit in poln energije. Pojedel je okusen zajtrk in se odpravil na plažo. Brisačo je odložil v senco in se odpravil na pomol, s katerega je naredil že nešteto salt in se obračal v vse možne smeri. Tudi tokrat ni dolgo okleval in že začel skakati v morje. Bilo je zgodnje dopoldne, zato v okolici še ni bilo veliko ljudi. Čez nekaj časa je do njega pristopilo neznano dekle in mu povedalo, da se ji zdijo njegovi skoki v morje prav zanimivi. Tako je Anže spoznal Rebeko, 21-letno punco, ki je na počitnice prišla s starši in mlajšim bratom. Živi na Češkem, ampak je Slovenka. Rebeka si je zaželela, da ji Anže pokaže še kakšne zanimive trike in jo mogoče kakšnega nauči. Anže pa je takoj, ko je dekle zagledal, obstal. Zastal mu je dih. Ni mogel gledati drugam kakor v njene oči, ki so bile modre kot morje in prijazne. Njenim besedam je komaj sledil. Ko je končala s pripovedovanjem, si je moral vzeti nekaj sekund, da si je zbistрил misli. Kmalu zatem jo je naučil nekaj trikov pri skakanju v vodo. Zelo hitro se je učila. Anže jo je občudoval. Nikoli prej se mu še nobena punca ni vtisnila tako globoko v srce. Ko sta se poslovila, je Anže odšel domov in preostanek dneva razmišljal o njej. Proti večeru se je odpravil na palačinke s čokolado. Medtem ko je čakal v vrsti, je prišla mimo njega. Nasmehnila se mu je in odkorakala naprej po ulici s svojo družino. Oblečena v kratke kavbojke in belo kratko majico se mu je zdela zelo prikupna. Ker je vedel, da Rebeke ne bi našel v gneči, se je odpravil domov. Po večerji se je z babi in očetom igral igro človek ne jezi se, nato pa odšel spat. Naslednje jutro se je zbudil ob isti uri in po zajtrku takoj švignil na plažo. Ni trajalo dolgo, ko je k njemu pristopila Rebeka. Nekaj časa sta skupaj skakala v vodo, potem sta sedla na konec pomola in se pogovarjala.

Govorila sta o vsem mogočem. Veliko sta se smejala. Ko je sonce začelo že pripekati, jo je Anže povabil na sladoled. Sprehajala sta se po ulicah in se pogovarjala. Skoraj celo dopoldne sta preživela skupaj. Pred kosilom sta se dogovorila, da se zvečer dobita na palačinkah, nato pa sta se poslovila. Anže je bil navdušen! Domov je prišel tako vesel, da se je zaupal očetu in babici. Očetu je tudi priznal, da se je malce zagledal v Rebeko. Oče ga je vprašal: »Do kdaj pa bo Rebeka še tu?« »Samo še tri dni,« je odvrnil Anže. Oče mu je predlagal, naj Rebeki pove, kaj čuti do nje. To je bila Anžetova prva ljubezen, zato še ni imel izkušenj in poguma za ta podvig. Popoldne je bilo zanj dolgočasno. Ure so se vlekle v neskončnost. Potem je končno napočil čas, da se vidita. Anže se je odpravil do stojnice s palačinkami, mimogrede pa je s sosedovega vrta ukradel še šopek rož. Kmalu za Anžetovim prihodom je prišla tudi Rebeka. Oblečena je bil v lepo rožnato obleko. Anže je v tistem trenutku vedel, da je zaljubljen vanjo. Tega ji pa ni priznal tisti večer. Preživela sta sicer lep večer, poln smeha in zabave. Tudi naslednji večer je potekal podobno, Anže pa tudi takrat ni zbral poguma, da bi se izpovedal Rebeki. Na zadnji večer pa jo je povabil na poslovilni banana split. Takrat pa se je odločil, da ji končno prizna. Upal je, da bo njena reakcija čim boljša. Ko je Rebeki priznal, da je vanjo zaljubljen, je sprva ostala brez besed. Tudi ona je njemu priznala enaka čustva. A ko je pred tem svoja čustva izpovedala staršem, so osupli. Zabičali si ji, da se z Anžetom ne sme zaplesti v zvezo zaradi veliko razlogov. Rebeka je Anžetu žalostno priznala, da si starši želijo, da se poroči z nekim starejšim češkim bogatašem, saj naj bi bilo to najboljšše zanjo in njeno družino. Ona si tega ni želi. Kar pa se tiče zveze z Anžetom se po njenem mnenju zveze na daljavo dolgoročno ne izidejo. Anže je bil na robu joka. Rekel ji je, da jo popolnoma razume. Ko se je vrnil domov, se je takoj zaprl v sobo. Oče in babica sta takoj opazila, da se je vrnil nenavadno tih in potr, zato sta šla za njim v sobo. Poslušala sta ga sočutno in razumevajoče. Ko se je pomiril, je sprejel njune besede in se odpravil spat. Verjel je, do usoda pokazala svoje.

Nika Duh, 8. B

Eva Rifelj Pavlin, 8. B

Vid Kraljič, 8. B

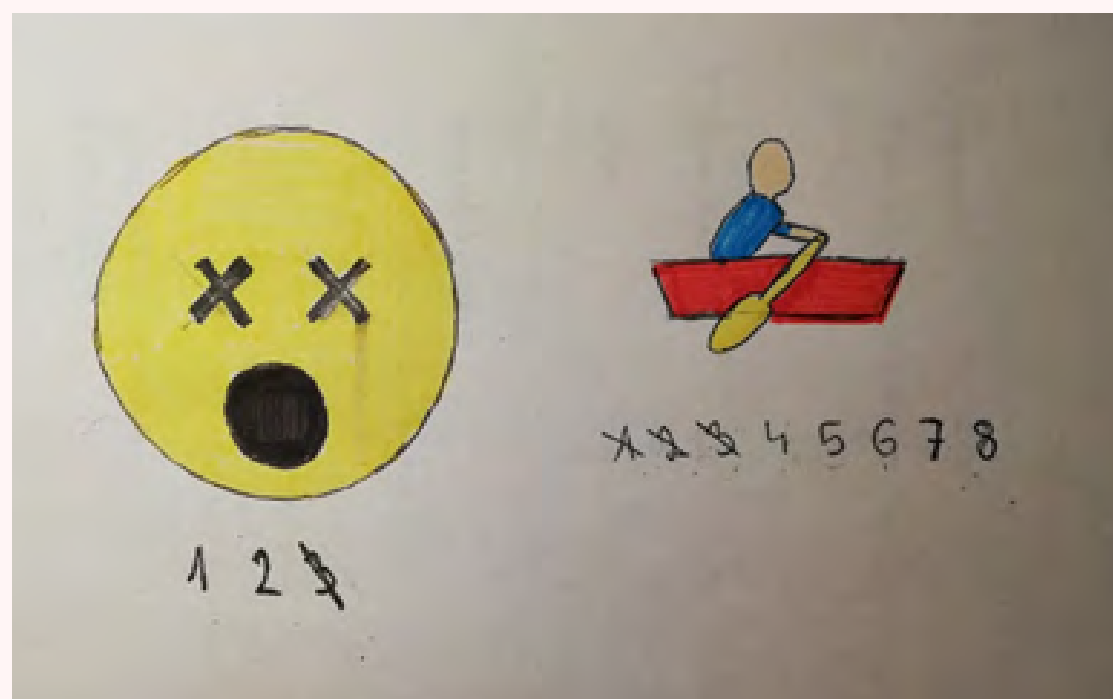
Žiga Blažič, 8. B

Nasveti šolarja za uspešno končano šolo

Hej, ti! Ti, ja! Vem, da se ti zdi šola dolgočasna, da se ti ne ljubi učiti. Raje kot z učenjem, se ukvarjaš z elektronskimi napravami, pregleduješ socialna omrežja, igraš videoigre, gledaš filme, samo da se ne bi učil. Po eni strani te razumem. Vem, da si otrok (najstnik) 21. stoletja. Pa ti veš, da te naprave škodujejo našemu zdravju? Številne raziskave povedo, da se otroci, ki prekomerno uporabljajo digitalne naprave, agresivno obnašajo do drugih, da jim je vse drugo dolgočasno (npr. igranje družabnih iger, branje). No, kakorkoli, 1. nasvet je ta, da poskušaš zmanjšati uporabo naprav 21. stoletja in ta čas preneseš v koristno dejanje npr. učenje. »A zdaj naj se pa cele dneve učim?« Ne, vsekakor ne. Predlagam ti, da si narediš urnik. Npr. od 15.00 do 17.00 se zbrano učim z vmesnimi odmori. V tem času naredim domačo nalogo, si pripravim torbo za naslednji dan in med pripravo torbe ponovim snov za tiste predmete, ki jih imam na urniku naslednji dan. Med učenjem imej vsaj 15 minut odmora. Pri ponavljanju stvari izdelaj miselne vzorce ali pa si pomagaj s tehniko pomnjenja palača spomina. Gre za tehniko, s katero si s pomočjo domišljije težke stvari postaviš v svoj vsakdan (jaz sem si tako zapomnila človeške kosti npr. lobanja je žarnica, ker iz glave pridejo ideje, rebra so bila radiator, ker se mi zdi podobna oblika). Tako si učenje narediš zabavno. Po končanem učenju pa imej prosti čas, delaj, kar te veseli (priporočam neuporabo telefona 😊), npr. pojdi na sprehod, preberi kakšno knjigo, šivaj, kvačkaj, skuhaj večerjo ... skratka, kar te veseli. »Kaj pa, če me bodo zafrkavali, da sem piflar?« Ne skrbi. Veš, da to ni »piflanje«, ampak učenje za življenje. Bolj kot si izobražen, bolj boš vedel, kaj je v življenju prav in kaj ni. Poleg tega se vprašaj, koliko zna tisti, ki te zafrkava? Če te zafrkava, prav gotovo ne veliko. Ne oziraj se na to. Še nekaj ti povem. Spoštuj vse učitelje. Ne glede na to, kakšno avtoriteto imajo. Vedi, da so se za ta poklic morali veliko naučiti, da ne delajo samo 8 ur na dan. Doma delajo še priprave za naslednji dan (tudi do treh zjutraj, če je treba), poleg tega imajo doma še družino, otroke, ki jim tudi namenijo čas. Zato če si vsaj malo vljuden, naredi domačo nalogo. Sam. Ne da jo prepišeš. Sam.

Če česa ne razumeš, imaš vedno na voljo učitelja, ki ti bo pomagal razložiti snov. Za to so v službi. Če jo prepíšeš, sam sebe okrog prinašaš (kasneje se ti to maščuje). Čeprav obiskujem 9. razred in imam kar nekaj izkušenj, še vedno naredim kakšno napako, mi kdaj pa kdaj v šoli ne gre, imam slab dan. Vse to je življenje, poskušaj kdaj stopiti iz cone udobja in poskusi nekaj novega. Verjemi, življenje je ena sama šola.

Agnes Globevnik, 9. A

Rebus: Lara Gorišek, 9. A

Muki in Ajk

Muki je ta prav mačkon,
spil je kar cel flaškon,
Ajk priletel je iz kota
in pojedel pol piškota.

Postala sta sovražnika
na mestu predpražnika,
Na koncu Anja ju je ločila
in vsakemu svoj piškot podelila.

Lara Gorišek, 9. A

Zdaj najboljša prijatelja sta postala,
ko sta vsak svoj piškot zmazala.

Anja je spor rešila
in se mirno v hišo je vrnila,
Počil je lonec
In piškotov je konec.

Lara Gorišek, 9. A

Ptičkova pesem

Ena ptička priletela,
a se kmalu zaletela,
v gnezdece se je ujela
a kmalu ven zletela.

Potem se je odločila,
da se bo na jug napotila,
a kmalu ugotovi,
da na sever leti.

Na severu se je imela lepo,
kajti prevroče ni bilo.
Našla si je še ptička
in skupaj sta ustvarila še mladička.

Tako je nastala ptičja družinica
in tudi ptičkova pesmica.
Lep dan še naprej
in en ptičji pozdrav imej.

Blaž Hočevar, 9. A

Osamljenost

Sam biti ni zabavno,
saj to za nas ni naravno.
Pomembna je seveda družba,
pa ne samo tista služba.

Vsak mora nekaj imeti rad,
saj potem ni več tako sam.
Najhuje je, ko si še mlad
in te je še vsega sram.

Osamljenost je slaba stvar,
saj sam ni biti zabavno
Ker to za nas ni naravno,
Sploh pa ko si star
in ni več vse, kot je nekoč bilo.

Rika Macedoni, 9. A

Življenje

Že spet je čas za spanje,
a meni po mislih preleta igranje.
Življenje je igra,
le igra na srečo.
A včasih storiš kar hudo nesrečo.

Ni pa vse tako temno,
saj če si nekaj močno želiš,
se le potrudi, da to tudi dobiš.
Kasneje o sanjah začneš dvomiti,
ker se kakor steklo začnejo
lomiti.

Svet ni tak kot se zdi,
zdaj pa le odpri oči.

Filip Nikolić, 9. A

Bodi ti

Nihče ne ve, kdo si.
Mogoče še sam ne.
Ampak važno je, da si ti ... ti.

Nekateri te hočejo spremeniti.
Nekateri te samo ne spoštujejo.
Ampak važno je, da si ti ... ti.

Ne bodi nekdo drug.
Ne delaj se »kul« ali »popularno«.
Delaj to, kar hoče tvoje srce.

Bodi to, kar si.
Bodi original.
Ne bodi to, kar nočeš.
Bodi to, kar si.

Rika Macedoni, 9. A

Narava

Naravo je treba paziti.
 Zemlja je samo ena,
 mi bomo kmalu morali iti,
 naša vrsta je preveč ledena.

Poglej te prelepe cvetlice,
 te lepe male rožice.
 Lepše kot najlepše lice,
 ki jih počasi menjajo žice.

Poglej naša preljuba drevesa,
 vir našega življenja.
 Lepša kot katerakoli mesta
 brez kakršnega koli sojenja.

Kaj bomo, ko jo uničimo?
 Naravo našo, prelepo, zalo,
 kaj bomo, ko naravo uničimo?
 Me zanima, koga briga vsaj malo.

Rika Macedoni, 9. A

Srečen

Kako biti srečen?
 To pa je vprašanje.
 Kako biti večni?
 Nihče ne ve.

Sreča je nekaj dobrega,
 a le kako priti do nje,
 saj je nekaj modrega,
 do česar ne prideš zlahka.

Biti srečen – to je to.
 "Največji užitek," si človek misli.
 Biti srečen – to je to,
 pot do lepega življenja.

Biti dober, biti prijazen.
 Vse izhaja iz sreče.
 Ne biti kot kamen,
 to je lekcija.

Kaj pa zdaj?
 Sreče ni več!
 Najdi jo, preden pride mlaj,
 samo za najlepši naslednji dan.

Aljaž Malenšek, 9. A

Tajna služba

Nekega dne je v Anglijo, bolj natančno v London, prišel bogataš, ki je obogatel s podjetjem, ki je prehajalo iz roda v rod že od leta 1849. V Londonu je imel podružnico. Tistega večera, na 24. november, se je odločil svoje podjetje preusmeriti v tajno službo, ki bi za krinko še vedno oblačila največje vplivneže na svetu.

Svojo podružnico je opremil z najnovejšim in najnaprednejšim orožjem na svetu, vse to je skrival za omare, ki so jih lahko odprli samo skrivni agenti s pomočjo svojega prstnega odtisa. Ko je vse opremil z orožjem, je kupil 20 angleških taksijev in jih predelal v neprebojna vozila z napredno tehnologijo, skritim orožjem, prostorom, ki je vseboval viski in dva kozarca in seveda je taksi dobil zmogljivejši motor. Ko je bilo vse nared, je potreboval samo še tajne agente, ponje se je odpravil v vojsko in jim ponudil šolanje. A to šolanje je naredil samo najboljši od najboljših, saj je moral biti spreten, iznajdljiv predvsem pa zvest. Po končanem šolanju je od 1000 učencev naredilo šolanje samo 10, ki so postali tajni agenti. Tedaj so se skupaj odpravili rešit svet.

Tako je nastala prva samostojna tajna služba na svetu po imenu Sirman, ki se ukvarja s Tajno službo od leta 1904.

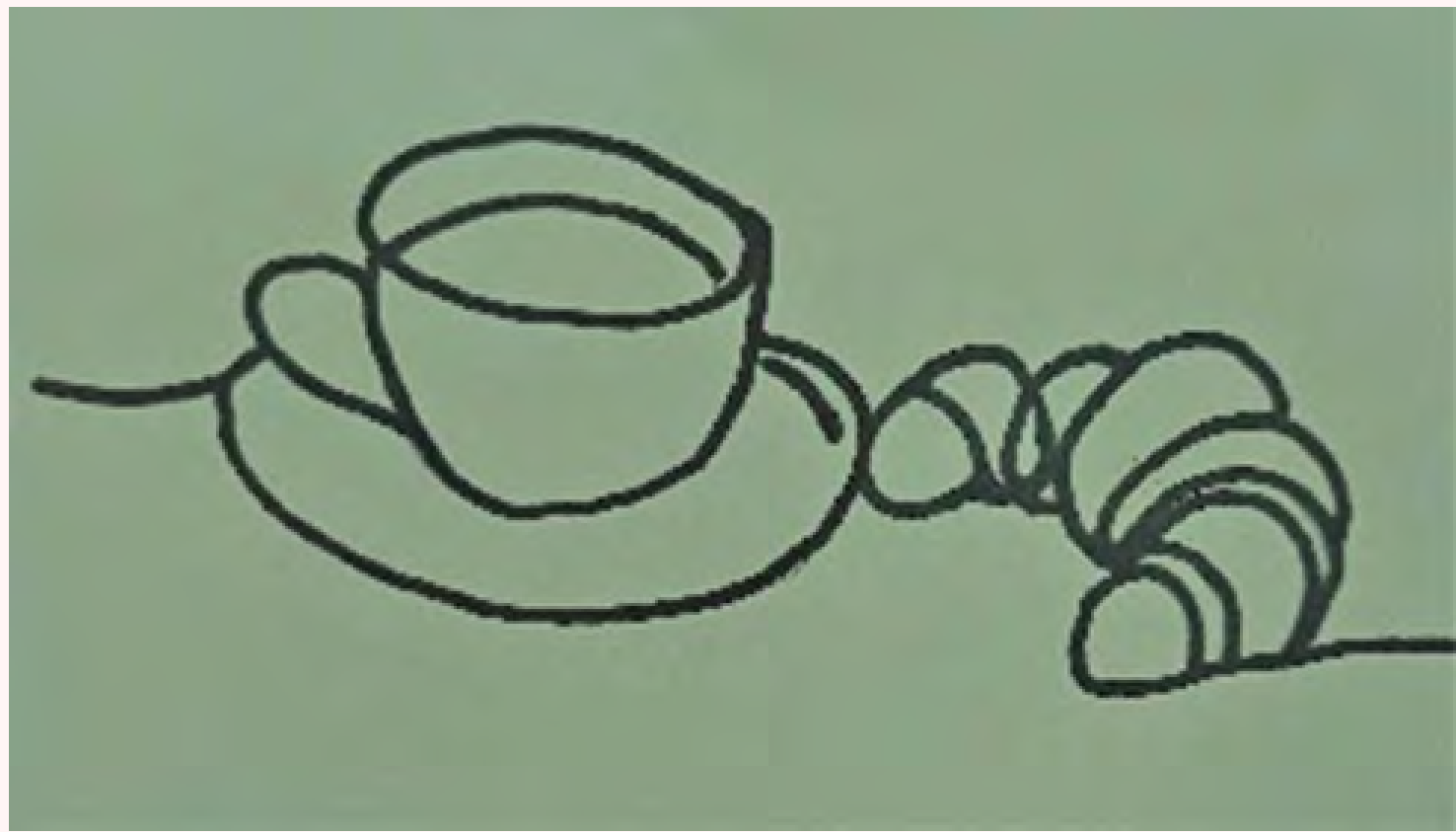
Timotej Valenčak, 9. A

France Prešeren

Osmega februarja praznujemo
Prešernov dan,
da se vsi Slovenci spomnimo
nanj.

Pesnik rodil se je v Vrbi,
kjer še danes rojstna hiša
stoji.

Hotel študirati je pravo,
a mati mu tega dovolila ni.

Zara Šušterič, 9. A

Sreča

Lepo je, res lepo,
ker za srečo možnosti je več kot sto.
Za srečo se sicer vedno potrudimo.
Kaj je ta sreča, ki si jo vsi želimo?
Zakaj zanjo vse naredimo?
To bi rad vedel, a ko vprašam,
nihče mi ne odgovori.
A kdaj bo mene sreča srečala?
Kdaj bo moja sreča dolga kot cesta od vasi do mesta?
Lepo je to, da smo srečni in da nismo tečni.
Kaj bi brez sreče mi,
vsi jo potrebujemo,
brez nje pač ne gre,
ker skozi življenje zabava te.
Zdaj glej, široko se nasmehni in srečo zraven imej.

Luka Y. Tiran, 9. A

Življenje

Življenje je prelepo,
če ga živiš,
Včasih je težko,
a si pravim, da bo šlo.

Življenje je čas,
ki hitro beži.
Je pot, v kateri
s prijatelji si.

Minute hitreje bežijo,
mi spoznavamo svet
in kako je v tem svetu živeti.

Men je super,
men je fajn.
Kako pa vam?
Pa lep dan!

Tija Sintič, 9. A

Življenje

Mogoče še ne veš, kdo si,
tudi sama še nisem prepričana,
a vem, da včasih boli.
Lahko potočiš solzo, zakričiš v nebo,
nato vstani, uživaj in pozabi,
najdi sebe, njega, njo.

Vstani in pojdi živet!
Vem, da nekaj te žene naprej,
ne smemo razmišljati,
kako umret in v življenje moramo poletet.

Ne skrbi zame, vstani in pojdi,
pojdi živet!
Verjamem vate in v to,
da je nekje tvoj nekdo.

Prepusti se sebi in našel boš razlog,
mogoče na začetku bosih nog,
čeprav je definicija življenja polna nalog
in ne padaj pod vpliv ljubezenskih drog.

Ne odnehaj, lahko se boriva skupaj!
Le vstani in pojdi, dete, pojdi živet!
Povej ji, da ti je noro všeč, povej mu,
da vsepovsod slišiš njegov šepet,
naj življenje zate ne bo preplet in pojdi živet.

Neja Kopina, 9. A

Šola, šola ...

Šola, šola, vsak dan šola,
od table do zvezka, od mize do stola.

Ves čas se moramo učiti,
domačih nalog ogromno narediti,
Potem pa so tu še vsi testi in spraševanja,
mi bomo pregoreli od vsega garanja.

Ne, ni res, malo pretiravam,
kot ste verjetno ugotovili, vas malo zafrkavam.

Šola je v resnici prav fino,
učimo se pisati, računati, pa tudi zgodovino.

Včasih se je treba malo v roke vzeti,
potem pa lahko gledamo naše ocene cveteti,
in vidimo, da je bilo vredno potrpeti.

Glede tega se da z učitelji vse zmeniti,
včasih pa še kaj zanimivega pomeniti.

Korene, kvadrate, glagole in sklone
jemljemo zlahka kot kakšne bonbone.

Sicer pa, v šoli se ne samo učimo,
včasih se tudi kaj poveselimo.

Gremo na športne dneve in izlete,
kjer si pridobimo nove zalete.

Zdaj končujemo že deveto leto,
še malo, pa bomo imeli valetu!

Kmalu zatem pa gremo že v srednjo šolo
in odkrili bomo nov svet kot Marco Polo.

Kdo ve, morda izvemo še kaj o delfinih,
vem pa, da nam bodo osnovnošolska leta ostala v lepih spominih.

Lučka Tomažin, 9. B

Lana Pajk, 9. B

Nika Boič, 9. B

Rešitve križank in kvizov:

Stran 29: rima, sanke, kača, jama, sonce, volk, noga, nogavice, raca

Stran 31: primež, deteljica, gumb, srce, pikapolonica, slon, dimnikar, prašiček

Stran 56: kokš, puran, krokodil, tiger, muca, riba, nosorog, kit, dinozaver, krava, noj

Stran 58: knjiga, ura, list, trta, urnik, rokovnik, noben, Ivan, dober, avto, narava

Stran 67: žirafa, opica, pav, panda, lama, slon, volk, ris, želva, rak, tiger

stran 69: veslo, jelen, korona, vlak, zemljevid, januar, pisalo, ladja, mati, matematika, klobuk, Ljubljana, kuhinja, drevored, vetromer, žarnica, zvezek, lubenica, luža

Stran 89: Tadej Pogačar, Tour de France, UAE, Jumbo Visma, Vuelta, Bobet, 3500, Giro d'Italia, 23

Stran 90: sošolci, šola, Prešeren, malica, knjiga, radirka, učiteljice, zvezek, test, table

Stran 91: pesmi, ozadje, december, zima, iluzija, jutro, avto

Stran 92: nar, apnenec, razvoj, okular, narava, ogenj, fotosinteza, list, šport, visoka, hrana, vžigalnik, podnevi, kompas, tehnologija

Stran 93: navpično: februar, evro, avto; vodoravno: France, Urška, riba, vaza, vrba

Stran 94: knjige, France, Slovenija, predstavitev, fige, pisatelj, prešeren, duhovnik, Zdravljica, pesmi, Julija

Stran 126: fige, riba, naloga, noč, venec, Andrej, povodni, vrtnice, slovenščina, štorklja, ples, vrba, odvetnik, Ljubljana

Pri oblikovanju so uporabljene grafike s spletnih strani:

<https://www.pngbyte.com>

<https://www.freepik.com>

<http://www.clker.com>

<https://www.kissclipart.com>

<https://www.classroomclipart.com>

<http://www.freepngclipart.com>

<https://www.pikpng.com>

Mentorice: razredničarke na razredni stopnji, učiteljici slovenščine in učitelji, prisotni na kulturnem dnevu

Uredniški odbor: Kristina Hribar, Mojca Gorenc Ban,
Kristina Ščuka

Oblikovanje: Dragan Jović

Osnovna šola Šmarjeta, april 2022